

שתי עובדות :שכדאי לזכור .1 הפלואור הוא הנשק החזק ביותר במלחמה בעששת (חורים בשיניים). 2. אמין פלואוריד אורגני יעיל פי 3 מפלואור רגיל.

המחקרים מוכיחים - אַלמָקּם

אלמקס היא משחת השיניים היחידה המכילה אמין פלואוריד אורגני

וחלקה יותר.

וזוהי, בעצם, עובדה מספר שלוש שכדאי לך לזכור

שים לב למבחן החומצה:

זוהי שן שטופלת בפלואור רגיל ואח"כ תושמה

לעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין פלואוריד

אלמקס המאושרת ע"י הסתדרות רופאי השיניים בישראל 🕜 מיוצרת ע"י טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ברישיון GABA, שורץ

20% הנחה על מבחר ענק של ספרי: אוויקה ♦ פופ ♦ קולווע שפרי שאום בעברות חיאטרון ♦ מחזות ♦ מחול ♦ מכוניות ♦ מטוסים ♦ צבא ♦ סְבּוֹרָט ♦ בשפות שונוה

n'y 23.30 n'y 29.10 באנגלות 20% הנחה

למורים ותלמידים! אטלם הישטורי

כתולדות העמים: וישראל מהדורה שלישית מורחבת

24.70 שיח

מרגל מושלם

ספרו החדש של אנון

המתח – לת קארה,

המנרוה אותנו בשנינות

על פני חמישים שנות

בריטנית המשנה פניה

מטורפת וסטגונ ת עם

ערב רב של טיפוסים.

שייח 21.50 שייח 33.

ועורך לנו הכרות

מתח בלתי פוסק.

יון לה־קארה

ロフルバ

גיון לח קארת

. TITE 35% JU TITE TON'E

פעמיים תורכו

מנחם תלמי

ספר בכיף על

הטיפוסים הכי

חסיפורים הכי

הצדדים הכי

ציוריים של יפו, על

מדליקים שלה, על

מקוריים. לקרוא

בלי לדעת מתי נגמר

שייח 12.50 שייח 20.5

הסיפור ומתחילה האגדה הסוגים.

שייח 19.90 שייח 32.40

עוגיות ביתיות

ספר תדש מלווה

תנה ישאולוב ---

אשפיונ העוגות

והעוגיות. מאות

מתכונים מעוררי

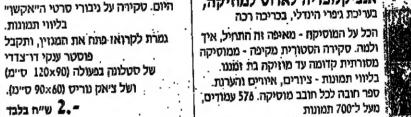
תאבון לעוגיות מכל

27.60 שיח - 17. שיה

בצילומים מרחיבים

ובהנחיות מפורטות של

THE LAROUSSE **ENCYCLOPEDIA OF MUSIC** אנציקלופדיה לארוס למוזיקה,

ו חיות מפלסטלינו

דרור גרין, רוני אורן

חרוזים יפים על חיות

ספר מקסים עם

רוני אורן – אכון

הפלסטלינה כוגיש

צבעוני, משעשע וחכם

שיח 8.30 שיח 12:80

לילדים גן חיות

ספר שנם מבוגרים

יחנו להציץ בו.

שאוהבים.

שייח בלבד 2.-

אהבת טתיו

רומן חדש למחברת

ייסונטת לב אישהיי

ששוב מצליחה לתת

ביטוי מרתק למתחולל

לביקורות נלחבות בכל

מקום בו ראה אור.

שיח - .15 שיח - .24.

חלן ון סלאיק will a mine urini

וזלן ון טלאיק

בנפש האשה.

רב מכר, שזכה

פוסטר ענקי דו-צדדי

צניחה עיוורת

הצנירוות העיוורות שי

עמוס אטינגר

שייכוח דן, האיש

בתעוזתו, בתושייתו

ובחשגיו, שהם חלק

בלתי נפרד מתולדות

חמדינה. ספר מרתק

שייח - .17 שייח 27-30

על איש מדוזים.

שהיה לאגדה

לצעירים

PROTUPE CHEROCOPY INT AME FINCH!

עריכה: דניאלה בוקשטין עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

ה' נחשון, תשמ"ז 7.11.1986 גרפיקה: נטע גרינשפן מאון כל הוכויות שמורות ל-מעריב" מודעות: אורי דגן

ון המינויים חפוליטיים – נושא כתכתם של עמוס לבג, אביבה מץ ורפי מן הפותחת את מחושה – מדובר עד מושמץ בעיקר בשנים האחרונות, ולצרכני התקשורת הצעירים או לווויקים נעלי הזיכרון הקצר נדמה כאילו הליכוד רשם את הפטנט על השיטה. ועוד מתקבל תושם נאילו זו מכת מדינה הפוגעת בסדרי השלטון התקין, או לפחות מעווחת אותו. אלא שהעוות והחטא לאמת מתחילים דווקא בתמונה המכלילה תואת, המסוכנת כמו כל הכללה. ני חטיבות הליכוד הדואגות היום לשבץ את אנשי שלומן בתפקידי מפתח בחברות מסלחיות או בכל משרה ממלכתית אפשרית אינן גרועות ממפלגות הפועלים והדתיים פקנעו את הנודמה וחילקו ביניהן את רוב נתחי העונה עד למהפך של 1977. גם לא הוכח ענל מינוי מפלגתי הוא כשלון בטוח, משום שהדבר טעון בדיקה אובייקטיבית ושום צד לא יוכל נחת ממימצאיה. משרד החוץ, למשל, שהוא אחד ממוקדי הביקורת והתסיסה נגד השווים הפוליטיים, משגר לרחבי העולם נציגים שהם עובדים מן המנין, אשר לא כולם הם לתאות מדינת ישראל. מצד שני, לא חסרים שליחי מפלגות – מכל קצווי הקשת חפוליטית -שחצוחו לדיםלומטיה והיו סיפורי הצלחה.

שתי המפלגות הגדולות המתחלקות בשלטון, דאגו מראש להסדיר חלוקה מאוזנת של עונה המינויים. תמונה המצב שפורשת הכתבה, איננה השיטה הלא־חדשת אלא תסגנון השני המלווה את יישומה. סחרימכר וחשדנות הדדית מלווה בקטטות המשתקות חברות משלתוח, או חילופי מנהלים שהופכים ים שקט לרוגש עד גבה־גלי במשרד זה או אחר. מתרם נפינה ובודקים בשבע עינים לבל יפלו בחלקה של מפלגה אחת יותר תפקידים מאשר נדי יועהה־שותפתח. אם לא תחתמו על מינוי האיש שלנו נכשיל את מינוי האיש שלכם. שלטיקאים מחניפים לעסקנים בהענקת תפקידי מפתח כדי שיבטיחו בתמורה את חמשך מקריוה תפוליטית שלהם. בסתר־מכר הזה לא תמיד מקפידים על האיכות של בעלי

'וימין ניבלי, מנכ"ל חטיבת המזון של קונצרן "כור", הגג השבוע את נקמתו המתוקה בנשותוך בצפת מפעל השוקולד המתחרה של "עלית". האיש שהקים מאפס את החטיבה, מתו הרחיב פעם את תחומה גם לתעשיה המתוקה, אלא ש"עלית" חטף לו את החודמנות מתח לאמו. גיבלי הוא אדם מסקרן כזכות עברו המיסתורי כראש אמ"ן לשעבר, "הקצין תנוד שמאחורי פרשת "העסק הביש" של 1954. יעל פו-מלמד שהלכה אליו. החליטה לונג אתו על הפרשה. היא צעירה שלא חוותה את רעידת האדמה חואת על בשרה. הוא חנוף להתמקד בקריירה השניה שלו, המוצלחת יותר, אבל יעל לחצה מפני שגיבלי כמעט אחשף את עצמו בענין העסק ההוא. תמיד היה חוזר ואומר שפעם יכתוב ספר ושם ירחיב אחדינור. אל מח שהסכים לומר לת אפשר להתייחס כמו להקדמה של הספר שטרם נכתב.

השנת השער: יעקב בן־סירא. כתבה געודם 24-24. צילום: שמואל רחמני.

שוק המינויים, קונים בלבד! מאת אביבה מץ ועמוס לבב

- 10 הקצין הבכיר מאת יעל פז־מלמד
- 14 הר מירון מאת אבי מורגנשטרן
- 18 נקבר בחופית מאת תלמה אדמון
- 24 פתאום לבד בעולם מאת אבי רז
- 28 שטח פרטי: דבורה עומר מאת נורית ברצקי
- 34 הסיכוי קבור באדמה מאת יצחק בן־חורין
 - 37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל
 - 38 תשבץ מאת יהודית חנוך
- 41 שיפודים מאת מאיר עוזיאל
- 42 חיים ואוהכים מאת תמר אבידר
- 43 פנטהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוטקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

יי, אורי, כמה שאתה בצרות... היא יצאה עם נחור חדש שיש לן מכונית שגם נוסעת:

מיושן ושמרני – בדיוק אתו

לו קצתו או הוא יירד משם אחת־ושתיים.

५ साम्रह्मा ५

השותפים לממשלת האחדות דואגים לשבץ את אנשי שלומם בתפקידי מפתח במנגנון הממלכתי. לכל תפקיד יש עשרות קופצים. על כישורים מקצועיים לא מדברים. המערך והליכוד מנהלים סחר מכר במועצות המנהלים של חברות ממשלתיות, תאגידים, רשויות ומשרדי ממשלה כאילו היתה זו אחוזתם הפרטית. התהליך כבר גרם לשיתוק בכמה חברות. אחת כמעט נמחקה, שניה פועלת באופן בלתי־חוקי, ובכמה משרדים יש מסע הפחרות והלשנות הגורמים לאובדן מוטיווציה ולדכדוך.

מאת אביבה מץ ועמוס לבב

חלקים את האחוזה. המערך והליכור עורכים סחר מכר במועצות המנהלים של חברות ממשלתיות, תאגידים, רשויות ומשרדי ממשלה כאילו היתה זו אחוזתם הפרטית. תחקיר "מעריב" מעלה כי פעילותן של כמה חברות שותקה בגלל שבעלי הנחלה, המערך והליכור, עריין לא הגיעו להסכמה על הרכב מועצות המנהלים שלהן. לגבי חברה אחת לפחות החל רשם החברות בהליכי מחיקה. חברה אחרת פועלת באופן בלתייחוסי, ללא מועצת מנהלים. שרות התעסוקה משותק ובשוק העבורה שוררת כמעט אנרכיה. ככמה משרדי ממשלה יש מסע הפחרות, הלשנות, אובדן מוטיווציה ואווירת דכרוך.

כהסכם הקואליציוני ראגו השותפים לחלוקת ה"עוגה". כתוב שם: "מוסכם כי תהיה הרברות כרי להביא לייצוג הולם של שני הצדרים ככל הנוגע ליושבי ראש וחכרי מועצות מנהלים של חברות: ממשלתיות", מלות המפתח הן "הדברות", ו"ייצוג הולם של שני הצררים". כישורים מקצועיים - לא

מכינים את ועירת "תרות" הכאה. 800 צירים מתוך 2085 צירי הועידה ככר מסודרים כג'ובים שהוענקו להם בעיקר ע"י השרים אריאל שרון ורוד. לוי. שיטת המינויים הפוליטיים שמפא"י הוציאה עליה פטנט (ח"כ מיכה חריש מן המערך: -אנחנו לא רוצים לחזור לשיטות ספיר והמטכחים הפוליטיים, זו תקופה שאין מה להתגאות בה"), שוכללה לדרגה גבוהה של ציניות ע"י הליכור, והגיעה לשיא הרסנותה בתקופת ממשלת האחרות הלאומית.

כרי הפעולה של המינויים הפוליטיים הם השרות הממשלתי עצמו, חברות ממשלתיות (כימיקלים לישראל, חברת החשמל), תאגידים ורשויות ע"פ חוק (המועצה לצרכנות, מפעל הפיס). המפלגות בישראל עכרו תהליך של שינוי", מסכיר ירון רן, עוזר שו האנרגיה. "מעין דמוקרטיזציה פנימית. חברי המרכז בוחרים את מועמריהם לכנסת, ולכן תלותם של הנבחר והשר בחברי המרכז – גברה",

רן מספר כי השר שלו, משה שחל, מצא בחברות הקשורות כמשרר האנרגיה מועצות מנהלים על טהרת חליכרלים, פרי מאמציו של קורמו בתפקיר, יצחק מורען למשרד האנרגיה קשורות כ־16 חברות ובחן לפחות 150 היוקטורים. חברי המרכז בליברלים מונים

Bipeoin 6

בלות התיוח, חודים בלותו

240 איש. צא וחשב מאין שאב מודעי את כוחו במרכו אנשים רוצים להשתייך לקליקה הזאת, הרי לכאודה

החברות הממשלתיות הן הניזוקות העיקריות משיטת "תפום כפי יכולתך" של שתי המפלגות הנוהגות בהן כאילו היו החברות המשפחתיות שלהן. "כימיהלים לישראל" היא דוגמה כוטה לכך. חברה ממשלתית בעלת עוצמה כלכלית אדירה, הכפופה מיניסטריאלית למשרד המסחר והתעשייה. כשפג תוקף המינויים של דירקטורים במועצת המנהלים של כי"ל וחברות הכת שלה, מונו לתפקיד דירקטורים חדשים, "כולם מינויים פוליטיים של שרון", אומר אחר הדירקטורים המסרב להזדהות.

בכיר בכי"ל מוסיף: "אם אלה האנשים המוצלחים שיש לשרון, זה עצוב מאור. אנחנו לא השתכנענו שהם מתאימים לתפקיד. ראו מי עזב את מועצת המנהלים שלנו ומי כא במקומם. עזבו פרופסורים, מדענים ואנשי תעשייה, נכנסו אנשים חסרי כל כשרון ויכולת. היום תמונת המצב היא פתטית".

היקף ההכנסות של כ־2000 החברות הממשלתיות, הסתכם ב־1985 ב־5.4 מיליארד שקלים. הן מעסיקות 15 אלף עובדים. לכל חברה יש בממוצע כ־15 דירקטורים, רובם ללא שכר. הקורא עשוי לשאול את עצמו מה יש בהן, כמשרות הדירקטורים הללו, ללא שכר, שהוא כל־כך אטרקטיבי, מְדוֹע כל־כך הרבה

אין בזה כל הכנסה פרט לכאב־ראש. התשובה יכולה להיות רק אחת. עמדות כוח פוליטיות, דרכן אפשר להאדיר את כותם של אלה ששלחו את הרירקטונים החדשים לכסאותיהם. "זהו מכשיר חברתי-פוליםי להעלות את רור לוי לראשות הממשלה", אמר ומי קור, המשנה החרש למנכ"ל "עמידר", מינוי טוי של רור לוי. בקיצור: זהו שוק של מאות ג'ובים עם הרבה

חת הרוגמאות האכטורריות להרסנות השיטה היא חברה קטנה העוסקת בעיקר במחקר - "החברה לחקר ימים ואגמים". פעולתה נפגעה והיא איכשהו מררה תורשים ארוכים ללא מועצת מנהלים משום שאיתרע מזלה ויש לה שלושה שרים ממונים: שר המסחר והתעשייה, שר האנרגיה והשר החותם על המינוי, הלא הוא שר האוצר. השלושה אינם מצליחים להגיע לרשימת מועמרים מוסכמים.

שר האנרגיה והתשתית, משה שחל, טובע ני

חבה פעלת היום באופן בלתי־חוקי. -מודעי אמר המינויים הפוליטיים אוכלים את המנגנון. ל: צחום על מנוייך, רק אם תסכים שהאיש שלי ייה יוד.' ותא לא חתם", מספר שחל. הציבורי הנמצא בסכנה. ההחדיינויות ימעריביו "מר מודעי, מדוע סירבת לחתום על המשפטיות המגיעות למחלקה לענייני עבודה בפרקליטות המדינה בנושאים אלה

מדעי: אני כבר שבעה חודשים לא שר האוצר. צי לג הנתובת לשאלה זו. טענות היו צריכות לרשמע כששימשתי בתפקירי".

היו סענות, והן הופנו ב־6.7.86 אל שר האוצר אל לר המאד והתעשייה במכתב שעליו חתום השר קהל. ברצוני להתריע על כך שנוצר מצב חמור מיקמרון של החברה לחקר ימים ואנמים", כתב שר משניה מנתב זה יצא לאחר שב־22.6.86 כתכ יו"ר הוא אומר. "זה לא חוקי, אין פיקוח ואין סיוע לתברה פעות השהלים, יותאי כן-נון, לשר שחל: .נוצר ויוקמרית מצב חמור שבו אין כהרכבו הנוכחי שלו מדען אחר. מצב זה אינו נסבל בחברה שכל למקב הוא מחקר מדעי". כשיחה ל"מעריב" יוחאי קדון, שפנויו לא חודש, מכנה את המצב "בזיון מונגראשונה", ולשיטה הוא קורא אמוו לאומי".

הינרה מתנהלת ללא מועצת מנהלים בפועל",

החלטה לקבל את שר האנרגיה ואת שר האוצר כאחראים יחידים לענייני החכרה. הוא נימק את

הצעתו בפירוט, ובין השאר הרגיש כי משרדו מתקצב יוחאי בדנון, מפקר חיל הים לשעבר, אינו איש פוליטי. -בשבע שנות שלטון הליכוד איש לא התנכל לתפקירי", הוא אומר. "אבל עכשיו זוהי תופעה כללית במדינה, שבגלל מחלוקת בין שרים נפגע תפקודן של חברות ממשלתיות. אסור שיהיו כאן שיקולים פוליטיים. אין דבר מזיק מזה. זוהי תופעה אסונית. השיסול המנחה צריך להיות מקצועי".

הן הסימפטום למחלה".

ב-15 בספטמבר השנה ניסה השר שחל להיפטר מפטרוניותו המטרפרת של השר אויאל שרון ב"חברה לחקר ימים ואגמים". הוא הגיש לממשלה הצעת

את החברה שאינה מקבלת הקצבה כלשהי ממשרד המסחר והתעשייה. השר אריאל שרון הגיש מכתב התנגדות "מנומק" להצעת שחל: "הנני מתנגד להצעת שר האנרגיה והתשתית", נאמר במכתב. צכה של ה"חכרה לחקר ימים ואגמים" טוב יחסית למצבה של חברת "ערים", חברה המפתחת קרקעות לכנייה שרשם החברות החל נגרה בהליכי מחיקה. גם לחברה זו שלושה "אבות" ושרי השיכון, החקלאות והאוצר). עו"ד פנחס ארקוס מטפל בחברות

מלשכת רשם החברות נמסר לנו שאם לא יימצא פתרון מירי, יפנה הרשם ליועץ המשפטי לממשלה, ויבקש לנקוט כהליכים נגד חברת "ערים".

גם מנהל המחלקה לענייני עכודה בפרקליטות המדינה, עו"ר אלי בן־טובים, רואה את סממני התופעה נערמים על שולחגו יום־יום. אני רואה את זה בחומרה רבה", אומר בן־טוכים, "המינויים הפוליטיים אוכלים את המנגנון הציבורי הנמצא כסכנה. ההתדיינויות המשפטיות המגיעות אלי כנושאים אלה הן הסימפטום

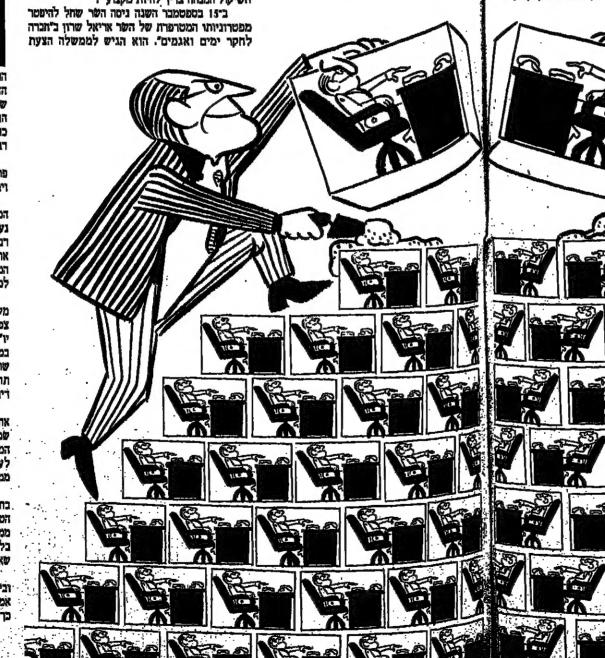
רבנו לוי היה יו"ר ועד העוכדים כרואר. היום תוא משנה למנכ"ל משרד התקשורת (מינוי של מרדכי צפורי שאמנון רוכינשטיין לא ביטל). לפנייכן היה יו"ר מועצת המנהלים של חברת "ערים": -מישהו מכיר במדינה הזאת חברה או משרד שאינם פוליטיים?", הוא שואל. "כודאי שכואב לי על החברה שבסופו של דבר תתדרדר ותלך. הם לא יכולים לעכור כלי

יאיר סרוטי מאגף התקציבים כאוצר הוא פליט אחרון מהדירקטוריון של חכרת "ערים": "יום אחד שמתי לב לכך שנשארתי הדירקטור האחרון כמועצת המנהלים, שלמעשה היתה גוף משותק ולא היה מה לעשות. בה יותר, אז התפטרתי. עכשיו החברה

ממשיכה לעבור בלי מועצת מנהלים". משה עין־מור ("סניה"), מנכ"ל "ערים", גא מאוד 🙏 בחברה ובהישניה: "החברה היום היא במצג הכלכלי המוכ ביותו". הוא אומר. "התגלמות האיראל של חכרה ממשלתית. אבל אי־אפשר לנהל חברה כאופן נורמלי כלי מועצת מנהלים. יש הליכים פרוצדורליים

שאי־אפשר לדלג מעליהם. יש פה תקלה נוראה". משה עין מור מספר שלא מכבר פנה אליו בחור וביקש מ"ערים" עזרה אישית, סניה רחה אותו. -הצעיר אמר ליו 'תוחר, אני עוד אהיה הדירקטור שלך'. היום, כך אני שומע, הוא ברשימת המועמרים לדירסטוריוו". זאכ רפואה מנהל את רשות החברות. (חמשך בעמוד הבא)

7. 813E010

זלמן חן: "פה משחקים בבני־אדם".

(המשך מהעמוד הקודם) הממשלתיות. איש המפלגה הליברלית. מינוי של מורעי. "אני לא איזה ג'וכניק", מעיד על עצמו רפואה, "לא חיפשתי עבודה. עזכתי עסק פרטי משגשג. זה נכון שמודעי מינה אותי ואני רוצה להצליח, אכל זה לא אומר שאני איש שלו".

שות החברות הממשלתיות שייכת למשרד האוצר. היא גוף־על שתפקידו לאשר את המינויים במועצות המנהלים של החכרות הממשלתיות. זהו גוף ללא שיניים. חבר כמועצת מבהלים של חברה מתמנה ע"י שני שרים. השר הממונה ישירות על

החברה, ושר האוצר – לאחר התייעצות עם הרשות. וה לא אומר שצריכים לקבל את ההמלצות של. הרשות", אומר רפואה, נהם יכולים למנות את הדירקטור גם כלי להתייעץ אתנו, ועדיין עמדו בתנאי מכאן שאם שני השרים מסקימים כיניהם לגכי

מינוי נתון, בעיקר אם הם מאותו מחנה פוליטי, קרוב לודאי שלזאב רפואה לא תהיה עבודה. ומה קורה אם הם לא מאותו מחגה פוליטי ואין ביניהם הסכמה לגבי המינוי הנירוןז מקפיאים את המינוי, וגם אז לזאב רפואה אין עבורה.

זאב רפואה, מה קורה בייערומיי ובייחברה לחקר

"הכל נכון, אכל לא בגללנו. חברת 'ערים' זו רוגמה וזריגה. שלושה שרים צריכים לאשר מינוי של דירקטור. שר השיכון, שר החקלאות ושר האוצר. כאן יש מלחמה כין נחמקין וכין דוד לוי לגבי מינוי מועצת המנהלים, והעסק משותק. התרענו על כך מספר פעמים, אכל אנחגו לא יכולים לעשות כלום".

תהליך אישור הדירקטוריון נעשה כהתכתבות. את כשירותו של האיש לתפקיד כודקים ארבעה אנשים כרשות. לומדים עליו מתוך טפסים. רק אם מתעורר ספק, מזמינים אותו לראיון.

"החוק לא אוסר מינויים פוליטיים", אומר רפואה, הרשות בורקת שלא יהיה ניגוד אינטרסים בין עבורתו של המועמר לבין התפקיד שהוא צריך למלא ברירקטוריון. כל היתר לא מעניין אותגו".

זלמן חן הוא "מר עכורה". 36 שנים עכר במשרד

ראו מי עזב את מועצת המנהלים של.

אַרָּדְּ הַאָנְשִים הַאָּוּצְרָהִים שִׁישׁ לְשׁרָןוֹי.

כיתיקלים לישראל ומי בא במקומם. עזבו

ברופסורים, מדעוים ואנשי תעשיה, וכופו

אנשים חסרי בשרון ויכולה. עצוב מאד אם

דיוקנו של מינוי פוליטי

צח קשה לשרטט את דיוקנו של מינוי בוליטי. יש שני סוגים עיקריים של מינויים ניתנו לחם בתקופת שלטון המעדן. אבל אני סולד מהצורך להכניס בכל מחיר אנשים רק מוליטיים. ואשי סניפים, בדרך־כלל של בנלל שהם שלנו. מי שמפטיד מזה ומשלם פחיר, עיירות נידחות ושכונות מצוקה, תמבטיחים זו רק התנועה". לשר כי מאוזוריתם גייסות של אלפים, ומצד שני "מעריב": "אינך מתכייש בזה" צעירים מלוקקים שצמחו בקמפוטים כראשי הנגבי: "התפקידים שאני עושה מחייבים

הסתדרות והתאחדות הסטודנטים. אמון אישי טוטאלי. המינוי הזה אינו מבייש. ואני לא מתבייש. נהפוך הוא. אני רואח אח צחי חנגבי (בנה של גאולה כהן) הוא ראש עתירי בתחום הפוליטי". לשכתו של יצחק שמיר. על הקיר במשרדו "מעריב": "מכת חמינויים חזו עולה הרבה ז'בוטיוסקי, יאיר והאנדרטה המפורקמת של הנגבי: "חממשלה הזו עלתת הרבח כקף ימית, שבה התבצר ובה התפרסט. אכל את דרכו במיקרו, ברכוי שריה ומינוייה, אך הצילה אה החל במסלול חקבוע, יו"ר התאחדות הסטודנטים. אחרי־כן היה מנחל מטה ההסברה רמי קוך, בן 32, מינוי חדשינוצץ של דוד של הליכוד, עוזרו של חשר חיים קורפו,

לוי בחברת "עמידר" (משנח למנכ"ל). מגדיר ועכשיו, בגיל שלושים, חוא יושב כמשרד ראש עצמו "ילד שכונות אשכנזי". גדל ביםו ובשכונת התקווה. מעיד על עצמו כמי שראח הרבה: "הצמיחה בקמפוסים אינטנסיווית, ומיד אתה זוכה להכרה תקשורתית", הוא מקביר, בעקבות מלחמת יום הכיפורים חצח את קואם אתה בן־מזל ישנה איוו שכיתת תקונים ועבר לליכוד. היח פעיל בסניף חדות

סטודנטים, ואז הפרסום רב". לצחי היה מזל. הוא ניהל מאבק נגר תומבי אש"ף בקמפוסים. "מעריב": "מה דעתך על מה שקורה היום

גם המינויים הפוליטיים":

הנגבי: "יש לזה שני צדרים. עם צד אחד אני מזדהת, מהשני אני סולד. אני מודהה עם חתביעה הצודקת של חברים מחשורה לתח להם הודמנות שווה בחלוקה תפקידים שלא

העבורה, ובשנים האחרונות היה דובר שרות התעסוקה. מדוכא, הרגיש כפיות־סובה, חש עלכון".

ולמן חן: "העוברים כבו לא ממושמעים. המוטיווציה שלהם נפגעה. הם מחניפים למי שהם חושבים שעומך להיות הכוס הבא. המערכת נשברת. נתערער האמון

ביד־אליהו. עכד ב"מצודת" עם מיכה רייסר

ומיכאל קליינר בריכוז טניפים וארגון כוח אדם

ז'בוטינטקי. "לא קיבלתי את המינוי בשביל

שנים. למח אנשי שמיר לא ממנים את תומנין

"לא יודע, בואו בעוד כמה חודשים".

מה יש, אין להם אנשים מוכשרים"ז

ומח יעשה רמי קוך ב"עמידר"ז

ברחבי הארץ. גם בחדרו החדש תלוי

קולות", הוא כועס. "אני תומך בדוד לוי הובה

ההוכחהו ולמה מתעלמים ממה שהמערך עושה היום?

שר העכורה והרווחה מדגיש כי הוא בהחלט

הוא כן 72, ולאחר שיצא חוצץ כגלוי נגד השר משה קצב ומינוייו הפוליטיים, לא חודש חוזה העכודה המיוחר שלו. "פה משחקים בבני־ארט", הוא אומר על המינויים הפוליטיים. "הרי מרובר במפרנסים. הורטים כני־אדם, משפילים אותם, הורסים את הקיום שלהם. קחו את הרוגמה של כרוך חקלאי, מנהל שרות

כהנהלה. המערכת משותקת". משה קצב, שר צעיר וסימפטי, נפגע מאור מהביקורת הציבורית על מינוייו הפוליטיים. כסחר , מכר, בחלוקת האחווה, הוא מאשים אך ורק את חמערך. -הם נהגו כך כל חומן שהיו בשלטון. כוחם בציבור - 30%. בין עובדי המדינה - כוחם 70% הנה

ראו את מינויי פרס ושחל. המערך לא השתנה".

נהרם. חשר עשה כל מיני תרגילים כדי לפצל את כוחו. זה השפיע על האיש כאופן קשה תוא היה ל המצב כשרות התעסוקה אומר התעסוקה. כחור מוכשר מאוד. פתאום כא משה קצב ורוצה לורוק אותו מהתפקיד הזה, כי הופעלו עליו לחצים למנות איש משלו. ראיתי את ברוך חקלאי

מאמין שלתפקירים כדרגים המקצועיים צריכים להיכחר אנשי חמקצוע הטובים כיותר", והוא מכריו בהתרגשות: "לא פגעתי בפרנסתו של איש מסיבות פוליטיות. אוי לי אם הייתי עושה זאת".

בהשקייה? אין כל בעיה. אילן סלומון יכול לטפל "קניתי פלא־פון לפני 6 חודשים, ומאז בזה בקלות, גם אם הוא העסק הכפיל את עצמר" מספר אילן בודק צמחים בכפר סבא, סלומון. "ללקוחות אין שום קושי או בדרך מנס־ציונה להשיג אוחי, הם מחייגים למסי לרמתיגן. הפלא־פון האישי שלי 222200 050 כל זה בזכות ואני מסוגל למצוא פתרונות לכל ה"פלא־פוך״. דרישה תוך כדי עבודה באתר, או כשאני על הקטנוע. כאשר אני רוכב על הקטנוע והפלא־פון מצלצל, אני עוצר בזהירות, חונה בצד הכביש, עונה לפונים אלי ואח״כ ממשיך

את חברת הגינון שלו מנהל אילן סלומון 👸

מן הקטנוע או מגינח נוי שהוא מטפל 🛭

🕴 בה. יש לו משרד, כמובך, אבל חלק

ניכר מיום העבודה הארוך שלו

בחודשים האחרונים רוב

(6 בבוקר עד 10 בלילה) הוא מבלה

.כדילוגים מאתר גינון אחד לשני

התקשורת בינו לבין לקוחותיו

מחבצעת מחוץ למשרד. חסדה

ארמת חמרה? צריך להעביר

שתילים? יש צורך לסייע

אילן טלומון משלם 10 ש"ח ליום ואילן טלומון משלם 10 הינטק שלו פורח!

"כל הסיפור עולה לי 10 ש״ח ליום!״

לא כולל את מחיר המכשיר).

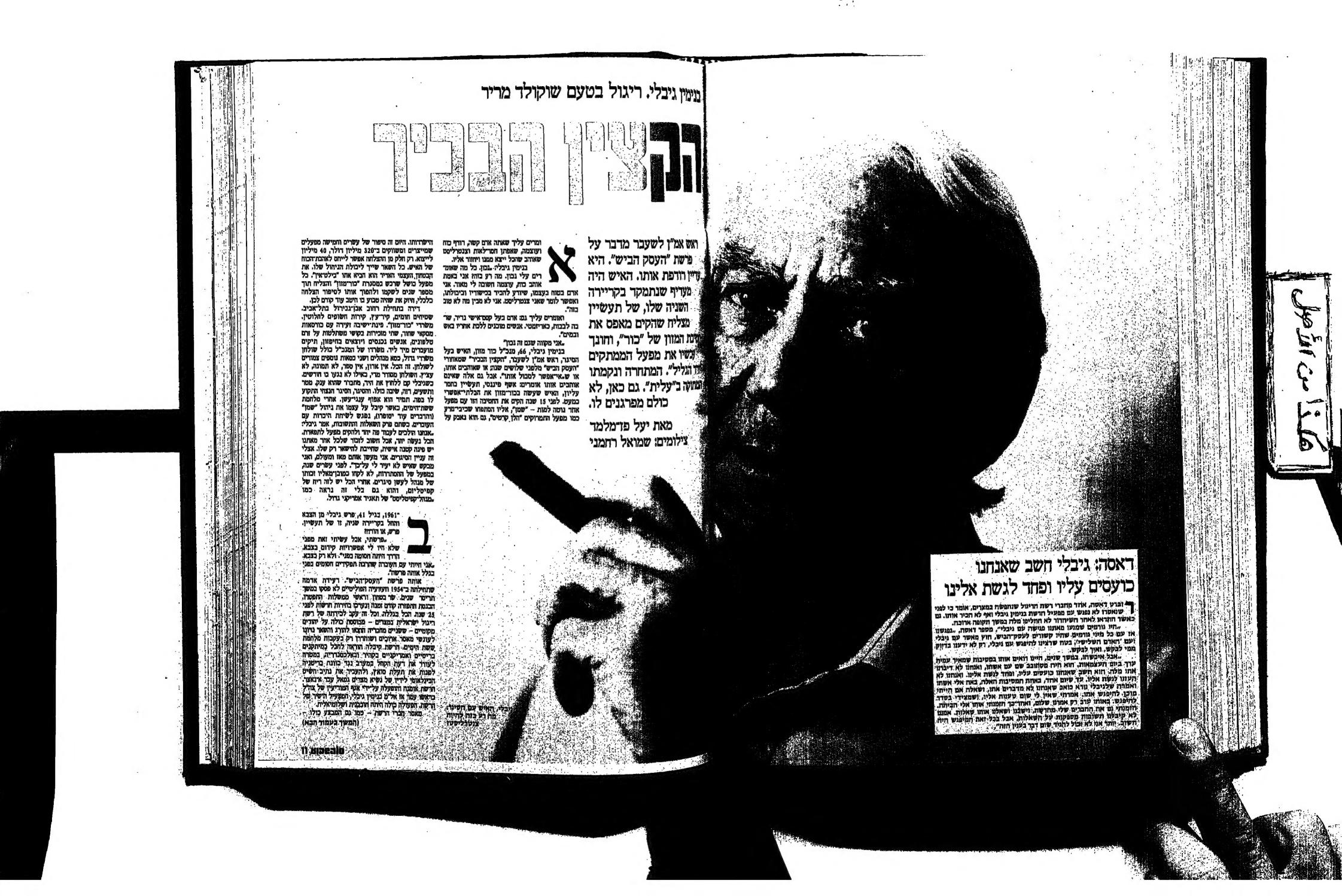

זקש*ורת סלו*לרית בע"מ קרמניצקי 16 חל־אביב טל. 702883 307 חיפה – טל. 25092/3 – 04 ירושלים – טל. 16346 ל־02

בואו לנסות את ה,,פלא־פון" ללא התחייבות.

4 + 14. . id. .

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

(המשך מהעמון: הקודם)

הפתיעו את ראש הממשלה ראו משה שרת. מערכת הבטחון נתכקשה להכהיר מי נתן את ההוראה. שוי הכטחון פנוזס לכון התנער מאחריות וטען: "לא אני הוריתי לגיבלי להפעיל את הרשת. הוא עשה זאת על דעת עצמו, מבלי לרווח לי עליכן". גיבלי הגיב: -לבון נתן לי את ההוראה להפעיל את הרשת, כשיחה סודית, בארבעיעיניים אין מסמכים כתוכים, כל ההוראות היו בעל־פה".

תילופי ההאשמות הרתיוזו את המערכת. רק יודעי סוד מעטים יויעו את הסיבה האמיתית להתפטרותו הפתאומית של לבון, שסללה את דרכו של דור בן־גוריון בחזרה לממשלה. הצנזורה הצבאית הסתירה את פרטי הפרשה מידיעת הציבור. גם כעבור שש שנים, בשלהי 1960, כשלכון ושהיה בינתיים למזכיך ההסתדרות) תבע את טיהורו עקב עוברות חרשות שהגיעו לידיו ולטענתו הוכיחו שניכלי שיקר והריח גם עדים אחרים לשקר, עדין דיברו על הפרשה ברמזים. אבל או כבר רגשה הארץ, ולא פסקה ברוב השנים של אותו עשור. ועדה כת שבעה שרים טיהרה את לבון וקוממה עליה את דור בן־גוריון, ראש הממשלה. הוא חזר ותכע חקירה משפטית גם לאחר שהתפטר מהממשלה (מסיבה אחרת), ולא הפסיק להציק בענין ליורשו לוי אשכול, ולגרום פעם אחת להתפטרותו. לא מעט, בגלל אותה מחלוקת, גרם כ.ג. אחר־כך גם

נימין גיבלי עצמו הורח מתפקיוו כראש אמ"ן, עבר יהיות סגן מפקד פיקוד המרכז, ולאחרימכן נספח צבאי בלונדון, תפקידים שבעיניו היו קטנים עליו. קירומו נחסם והוא פרשת מהצכא. מאז ועו" היום לא דיבר כפומבי על "הפרשה". לא מסר כמלואה את גירסתו ("למה לך לדכר על העבר, כואי נדבר על העתיר"ו. יום אחר, הוא אומר, יכתוב ספר על הנושא, יביא את הסיפור במילואו. הוא חייב את זה למשפחתר, לבתו, לשלוש נכרותיו, שחבויהן אפילו לא

הוא מתעקש לרבר כעיקר על הקריירה השניה בחייו – של תעשיין מצליח – אכל השיחה גולשת אל הפרשה המרתקת והמסקרנת, שאינה נותנת מנוח למי שהיה ילד כאותן שנים ולא הכין את הגדולים המדכרים בהתרגשות בשפת־צופן על "הקצין הבכיר", או "האדם השלישי" – כמה מגיבורי "הפרשה". קשה להניוז לרברים. מרגישים שהאיש תי עדיין בצילה. אז מי תכל ואת נתן את ההוראה?

יודעים שהדבר אירע (גאו מה, ועל מלחמת העצמאות

גימלי: אני נתתי את ההוראה לחברי הרשת השאלה. כן, אני יווע שוה זמה המשפט שותרוצץ. כאילו זאת הבעיה. אבי תמיון אמרתי, בכני המוטרות שחקור את הנושא, שאני ודא שהוריתי לוישת לפעול, מי נתן לי את ההוראה. ולי נתן את ההוראה שוי הבטחון

איך אפשר להוכיח קיומה של פנישה כזו?

לא נפגשתי עם אברהם שלום, אבל כשפרשת השב"כ. רק החלה. הרגשתי שאני מסוגל לעשות סצוריו מדוייק נמל התפתחות הרברים. והנה. גם במקרה הזה – כמו במקרה שלי – לא מינו ועדת חקירה משפטית, למדות שהיא היחידה היכולה להוציא את האמת לאור".

"זאת אכן היתה הבעיה המרכזית של כל העניין. וואת גם אתת הסיכות שער היום לא הסכמתי לויבר על את כל מעייניך לתוצאת האמת, למחות כפי שאתה הפרשה. בשניל להסכיר את העניינים בצורה מסודרת, ראית אותה, לאור? מוכרוזים להבין קורם את המצב הפוליטי ששרר אז במדינה, וכן את אישיותו של פנחם לבון: לבון היה אדם אני יכולתי להצליחז לוי אשכול אמר לי אז, כאשר חכם בצורה יוצאת רופו, חריף, דמאגוג, בעל כושר דרשתי ועדת חקירה משפטית: 'אם אנחנו ניתן ידינו שכנוע שאין שני לו. אכל הוא גם היה ארם מסוכן. היו לעניין, תיפתח תיבת פגרורה שא־אפשר יהיה לצאת

Biagaio 12

אחרי שהשתחררת מהצבא, מדוע לא הקרשת

ירעתי שאין כל אפשרות. אם בן־גוריון נכשל,

לו שאיפות פוליטיות ברורות להשתלט על הצבא ומערכת הבטחון, ועם משה דייין כרנוטכ"ל זה לא היה פשוט. אני לא יכול ירבר על הרכרים הללו על רגל אחת. מוכרחים להבין את הקונסטלציה הפוליטית. הוחולטה להפעיל את הרשת במצרים לפיגוע ביערים

ובכל זאת, ועוית השבעה מהרה את לבון מאחרייונ, וקבעה שאתה הגשת מסמפים מווייטים.

מלהוציא את האמת לאור, ושאין להם גם הכלים לחקור

אמוייקנים, וויתה בפירוש החלטה פולימית, וואת היתה

איך אפשר לצפות מוועדה של פוליטיקאיט...

שונוציא את האמת לאור. יש דין מוסד אחר שיכול במצרים לפעול כנגד מוסרות אמוייקנים, אמל זאת לא - להוציא את וואמת לאור -- ועדת חקירה משפטית. אני ועוון דויני, יעקב סלומון, שהיה גון וובדי הנוב, תבענו שבים וכות שתוקם ועדת וזקירה. והעובדה היא שנורגוריון הגדול, האיש הכל־יכול, לא הצליח להעביר משום שאני הייתי אחראי עליה. השאלה המהותית היא: את ההחלטה מממשלה. זאת הייתה הטעות הגדולה שי.' נורנורית, שווא ויתר על ועדת חקיוז: לטובת ועזיה של פנחס לבון, בשיחה שנכמו בה רק הוא ואני, ושאין לה פוליטיקאים שהיו להם הרבה משבונות אחרים, לכר

שרונ בתקופת המישה?

החלטה של פנחם לכון".

ביותור, עברנו יוזר דו"ך ארוכה, אבל דיין הוא לא ארם שייונן למישהו אחר גיבוי אם הוא תושב שזה יכול לסכן את מענווד. אני העוכוני את דיין כאדם כעל משף, אנל אחרון הרברים שאפשר לומר עליו זה שהוא חבר

שר שנים דוית "הקצין הבכיר". רחח י לך כאשר נחשה שמך לציבור! אני לא ארם שיכול לוזיות בשלום... עם אנונימיות. זה היה לי קשה מאוד. כאשר נחשף שמי, חשתי הקלה. אנשים רבים הכירו אותי ויכלו סוף סוף לשפוט 🕊 את העניין בצורה טובה יותר, על־סמן

דברים שהם ידעו עלי. למונה הקצין הבכיר היתה קונוטציה שלילית, ורציתי מאור להיפטר ממנו". נחוור רגע לפרשה עצמה. נניח שאתה צווק

ורשת ופיגוע במוסדות אמריקנים. סדות

ממנה. אנחנו לא יכולים להסכים לזה". האם יצא לך לשוחה עם ראש הממשלה משה

גפגשתי אונו פעם אחת לשיחה, זמן קצר אחרי שהפרשה התפוצצה. הוא שאל אותי או שאלה שמאר הפתיעה אותר: ' האם אני חבר הסתדרותה'. כהמשך השיחה הוא אמר לי: 'אני חושב שתצטרך לפרוש מתפיןירך'. עניוזי לו שזה לא מקובל עלי, ושהוא לא המשקד שלי, ולכן אינו יכול להזייז אותי. רק הרמטכ"ל ניוסמך לעשות זאת. הודעתי לו שאין לי כל כוונה לוותפטור. פרשתי מן העגישה בכעם, ודיווחתי עליה מיד לומטכ"ל, משה דיין. הוא הרים טלפון למשה שחו

אי הפישת בפרשת השב"כ היתה שאלה חמורה של חוז עדים לשקר, וזה דכר המור ביותר". והודיע לו שלא מקובלת עליו הרדישה ממני להופסה אה יכול לשהזר את הרגשותך כאשר נורע לך ואנו אמשר להפיק כובד שריין היה לצירן? לומיפת החברים ברשת. "משה דיין, זה משה דיין. היו לנו יחסים הרוקים אני לא זוכר אם קודם הגיעו המברקים, או ות שמענו על העניין מעתונות בתו"ל. אלו בוודאי ווגעים קשים, שורצו גורלם של אגשים. אכל זאת מת העבורה הזו. זה לא תברת־ביטוח. כאשר מתכננים מלוח כאלה, לוקחים בחשבון שרכרים כאלה יכולים

לאותלה לרוציא את האמת שלך לאורד

ובשיחה בארבע עיניים קיבלת חודאה להפעיל את

התנגרת, לא התוובחת, אולי אפילו היית צריך לפיבי וו שאלה שאני לא יכול לענות עליה כרגע. צריך היה להכיו את לכון, להכיר את המערכת הצכאית א אני לא מוכן להכנס לתחום השיסולים האסטרטניים של שר הבטחון ראז. אני יכול רק לומר שלא התווכחנו על מהות הקונספציה הפוליטית. ניסינו לשקול כיתר את: הסיכויים מול הסיכונים, זה היה תפקידי. מעל לכל דבר עומרת כאן שאלה ככדתימשקל - אהריות הרוג

אילין מכלי לבדוק אפילו את ההצעות האחרות. המתשבה שמישהו עלול לחשוב שהוא רוצה לברוח מן המערכה, שיגעה אותה לא זהא. ט שנים ניהל לאפרים אילין את מפעל המכוניות, ועד היום, הוא אומר, היה זה בית־הספר הטוב ביותר שעבר לניהול

מאוזור זו, יש לוכור, ווחלטה של וערת השבעה שקבעה

שירייו י'א היו נקיות כאשר העיד כנגד לבון. חבר קרוב

סידו אופר, סאין עוד אוים שמסתער על החיים

באופטיטיות ובבטחון מלא כמו גיבלי. שהיכולת שלו

מיהן הייבו ישיבה בחו"ל, כנציג של חברות בדולות. אחת

מהן היתה מאפרים אילין שההים בארץ את המפעל

הראשון להרכנת מכוניות, לבוא ולנהל לו את

כית־החרושת. תוך שהוא מתלבט איזו מז ההצעות

ליקבל, ניגש למשרר הפנים כדי להוציא דרכוז. התכווז

להפוץ למספר ימים לחו"ל, לשמוע יותר פרטים על

ההצעות שם. יום לאוזר הכייור במשרד הפנים הופיעו

בעתונים ידיעות שסיפרו ש"הקצין הבכיר" מתכוון

לעזוב את הארץ. באותו יום קיבל גיבלי את הצעתו של

שלום הצעות עבודה עמדו אז על הפרק: שתיים

הוותחול כיויפעם ניחדש, פשוט מויהימה.

הלכ, הוא רוצה דבר אחר. כנימין גיכלי הוא אדם שאפתן, רוצה עוצמה, זקוק לכוח, צויך דכרים גדולים. העוכת המצב שעשה לעצמו הביאה למסקנה שתחום התפקידים הציבוריים סגור בפניו, לפחות ברמה שהוא חיפש. הוא החל לתפוש. שעניין הפרשה ירדוף אחריו כל חייו.

ואז, ב-1967, הגיעה מאשר ידליז, מזכיר תברת העובדים כאותם ימים, ההצעה לנהל את "שמן". חברים אמרו לו: "השתנעתו למה להכנים ראש בריא למיטה החולה הזאת?". אלא שהוא, ככל שהבין את גודל המחלה, כן ניצת בו הרצון לקתת את העסק. שוב היה לו אתגר להמתער עליו, ואולי גם הריח כבר אז שהכניסה לחברת־העוברים יכולה להביא, בסופו־של־דבר, את

אגי אוהב פחות, מסתכר".

מוכשרת. אני אוהב לרכר עליה".

ישו לציף לאורך כל הדרך, אבל מרובר במספר בכלל לתאר כמה שונאים יש לאיש ברמות הבכירות שמפניותרים

בשיקום ממעלים כושלים

זינת השביכ האתרונה נראתה לך מוכרת?

א, פנטסטי איך הרברים חוזרים על עצמם. לא,

לו מנשתי עם אברהם שלום, אכל כשהפרשה רק

הלק התפחי שאני מסוגל לעשות סצנריו מרוייק של

תשוות הרכרים. והנה, גם במקרה הזה -- כמו במקרה

אי-לא מינו וערת חקירה משפטית למרות שהיא

^{מדה} היכולה להוציא את האמת לאור. הדמיון בין

קיומקים הוא רק כשאלה של אחריות הדרג המריני

מל חוו המכצע. ככל הרברים האחרים אין קשר בין

את האריות שלוקחים. אחרי הכל זה לא פועל

ש שטן שויצרי, שאפשר לצפות הכל מראש בריוק

של עור לך לתחזיק מעמר במשך עשר שנים של

יות, דמהת אשמה הדריות, הדרוה מתפקד, נסיון

אני אדם הוק מאור, אדם שאיננו נשכר. האופי

. פלי שנר עלי שלא אצא מרעתי. ידעתי שאני ארם

לו, האמנתי נכישורי, ידעתי שאני יכול לכנות

ות שייה ולחכיח לכל מי שלא האמין כי, שלא

מלת שוכרים אותי, ולמרות הכל היו אלה שנים

ער אתי או ימים קשים ביותר. והיו גם מספר חברים בריזכ בכלי

1961. הבין אלוף משנה בנימין גיבלי, שאין לו

מינו העצמי ואת אמונתו המלאה בעצמו, והחליט

לשת נקייוה שניה לרגע לא היה לו ספק בהצלחתו.

משה לי ולנני משפחתי. אשתי והראשונה ובתי תמר

וכיו, מל זו של הררג המכצעי".

הצד המנצח – עשרים ווומישה מפעילים בחטיבה שהחלה מאפס, מחזור שנתי של מאות מיליוני דולרים, עשרות מיליונים לייצוא. אכל היו גם כשלונות, והוא הראשון שמוודה ונהם. הכשלון הצורב הראשון היה עניין המכירה של בית־חרושת "ליבר" ל"עלית" מתחת לאפו של גיבלי. הסיפור כבר נכנט לקלאסיקה של עולם העסקים הישראלי: גיבלי חלם זמן רב להכנס לענף הממתקים. נודע לו ש"ליבר" עומדת למכירה. הוא נכנס למו"מ סודי עם בעלי החברה והגיע אתם להסכם. את ההטכם הזה הביא לאישור מועצת המנהלים של "כור" כה ישב באותו זמן גם אשר ידילין. יומיים לפני שהבעלות על "ליבר" היתה אמורה לעבור ל"כור", נפגש ידלין עם מרק מושביץ במטוס ללונדון. מאחר שסכר שהכל כבר חתום וסגור, סיפר למושביץ על העיסקה. האתרון הגיע ללונדון, עלה מיד על מטוס חזרה לארץ, רץ לבעלי "ליכר" ואמר להם: ככל מה שגיבלי נתן לכנו, אני נותן פי שלושה". כעבור מספר ימים עברה "ליבר" לבעלות "עלית". בנימין גיבלי, כך אומרים, נשבע אז שהוא

כשבוחנים את דרכו ב"כור", אפשר להסתכל עיל

ינקום במושביץ על התרגיל שעשה לו מתחת לאף. תנוכת מפעל השוקולר החדש "ורד הגליל" בימיט אלה, ש"כור מזון" שותפה בו בעשרים־וחמישה אחוזים, היא הנקמה המתוקה, מספרים בכראנג'ה. ויש גם מי שאומוי עסקים. -שם נעשיתי תעשיין". אבל שוה הביטוי למגלומניה של האיש, לצורך שלו להשאיר אחריו מונומנטים שיישאו בעקיפין את שמו ויכניסו אותו להיסטוריה של עולם העסקים.

נימין גיבלי: "שטויות. מעולם לא שררו יחסי איבה ביני לבין מרק מושכיץ, אלא להיפך. ההחלטה להקים מפעל לממתקים נעוצה בשיקול אחד ויחיד - שיקול עסקי. יש מקום להקמת מפעל כזה, זה חשוב לכור־מזון להכנס גם לעולם הממתקים. מוכרחים כל הזמן להריץ את העסק הזה קרימה. אסור לעמוד במקום. זה נכון שבהנהלת כור

היתה התנגדות להקמת מפעל כזה. חששו מתחרות עם

גם היום כסף חשוב לי הרבה פחות מעוצמה. אני אוהב כחלוש על דברים גדולים, אוהב את הקצב שזה מכתיב. את העוליטה. כסף אני אוהב פחות. מסתבר".

יריב כל־כך גדול כמו עלית. אני לא גבהל מדברים

בעוד מספר חודשים יפרוש כנימין גיבלי מתפקידו

אכל הככור כא במקום העשייה. גיכלי, ארם לא

וגיבלי שמע את הדברים מפי, שאף עשן סיגר אל

יש לו אישיות של מנחיג ומפקר. אנשים, בעיקר למש נצנא. בשיאה בנימין גיבלי, שאין לו עד אישיות של האודים ביבלי וטופה, נוהים אחריו אלה הכפופים לו, שאותם הוא גידל וטופה, נוהים אחריו אלה הכפופים לו, שאותם הוא גידל וטופה, נוהים אחריו את הביקורת שיש לון ושאותה הוא לא תוסך מהם בכל

אחד מהמנהלים הבכירים בכור: "בהנהלת כור, בה הוא

חבר, אין עור מנהל שירמה לו. הוא משכמו ומעלה. יש

לו מעוף, יש לו חזון ומה שחשוב אולי יותר מכל, יש לו

של המערכת. אלא שאת בנימין זה מעניין כמו השלג

ראשתקר. הוא תמיר רץ קרימה, ברוך־כלל כמנצח,

ונכון שפה ושם הוא גם רמס קצת אנשים",

העוצמה הרצויה. הוא ירע שהדבר כרוך בהפסד הכנסה. אצל אילין הרוויה הרבה יותר כסף. גם היום כסף חשוב לי הרכה פחות מעוצמה. אני אוהב לחלוש על דברים

גרולים, אוהב את הקצב שזה מכתיב, את השליטה. כסף כמנכ"ל "כור מזון". במסגרת רה־ארגון שנערך עתה בקונצרן ימלאו את מקומו שני אנשים, ואולי שלושה. "בור מוון" יתחלק לשלש מערכות נפרדות, כשגיבלי, באותה תקופה גם החליט גיבלי לעזוב את ביתו, את אשתו וכתו (היום נשואה לעתונאי ואיש־העסקים דרך־אגב, ימשיך לכהן כיושב־ראש כל אחת מהשלוש – הללו. גיבלי אומר שפרישתו היא פועל־יוצא של גילו איתו ליפשיץ, אם לשלוש ביות). שנה לאחרמכן נישא לאלישבע, אשתו זה עשרים שנה שתא אינו חדל לדבר .66 ב"כור" אומרים: גם הגיל, לא רק. מנהל בכיר: נשבחיה למרות שחברים אמרו לי שאני ממש מגוים. גיבלי הוא הדוגמה המוכהקת של מנהל שלא מפרגנים מה אני יכול לעשות, היא אשה נהדרת, אינטליגנטית, לו את ההצלחה. זה נכון שהאיש צנטרליסט, שלא נותן להנהלת "כור" דריסת־רגל כממלכה שלו, אכל זה סוד הצלותו. ישעיהו גביש מאוד לא אוהב את זה. הוא רוצה שנה אוצרי שנכנס ל"שמו" ככר אפשר היה לרבר לדעת שיש לו שליטה מלאה על כל המערכות. זה לא על סיפור הצלחה. הוא קנה את "הלן־קרטיס" במחיר נציאה והריץ את הרברים במהירות מסחררת. ב־1970 יכול להיות עם גיבלי. אכל אילמלא האיש היה חוק החליטו ככור להקים הטיבת מזון. לשמחתו הרבה קראו בליכך, אני לא מאמין שקבוצת כור־מזון היתה קיימת. לו להקים את העניין. מאז ועד היום הוא אולי הארם כמו שבזמנו לוינסון היה בנק־הפועלים, כך גיבלי השנוי ביותר במחלוקת במשק ההסתדרותי. ככל בכור־מזון. הוא האיש שנתן לעסק את כוח החיים שלו". שהחטיבה תחת ידיו נהפכה גרולה יותר – כך גדלו למני כשנה התמנה גיבלי כיו"ר מועצת המנהלים חילוקי־הרעות סביב האיש, דרך ניהולו ואישיותו. אומר

של חברת החשמל, ויש מי שראה בכך מעין צער שלטיהור "הקצין הבכיר", שמעולם לא הוצע לו תפקיר ציבורי בכיר, שהפרשה רדפה אחריו לכל מקום

בריא, שלקה בשטוידם קל כמוח לפני תשעה חורשים, יצטרך להתרגל לקצב אחר. שני מנהלים ב"כור" אמרו השבוע: "סוף־סוף תיפטר המערכת מאחר המגלומנים הרציניים שהיא יצרה": "שנים עוד יספרו ב'כור' על נפלאותיו של גיבלי, על המעוף, העסקות המסובכות. ההצלחות שלארתאמנה כשיקום מפעלים כושלים".

ריאותיו, וחייך כמו היה האיש שהמציא את הקסם

13 BIDEDIO

Wall Helphile Her are eures eures

מירון רכטמן, פעם שומר סף במועדוני לילה, היום אימפריה כלכלית של הפקה ואמרגנות עם ציוד קול ותאורה במיליון דולר. מעולם לא היה ילד טוב. גרופי של הבוהמה הדיזנגופית שאהב ללכת בצד השני של החוק, וגדל על דיאשה של מוסיקה וסמים. סיפור ההצלחה החל כשגילה את אריאל זילבר ועשה הון מ"רוצי שמואליק". עכשיו הוא מבוגר, מבוסס, חשוד כבורגני, ואולי גם זו רק מסיכה –

בדירת הגג שכסוף רחוב דיזנגוף בתליאביב ראיות שיצביעו על שימוש בסמים. גם הפעם הם ירדו "נקיים". עוד

חודש ישוכו לפנטהאוז. עניין של הרגל. מירון רכטמן יושב בדירתו. מכנסי "שרוואל" רחבים, חולצה שחורה עם הרפס של "האכנים המתגלגלות". בטן שמתעקשת לחתור אל אור היום. בחור רחב. מהבטן קשה להתעלם. גם מהקרחת המוסלמי, ליר הילטון של היום. עשו קומויצים, שמתחילה לבצבץ. גם מהקול, ואולי במיוחד, בעיקר לפעמים אפילו חפרו בקברים והוציאו גולגלות לטיול כשהוא מעלה אותו בכמה טונים.

מירון רכטמן כבר כן 41. לפעמים גם לו קשה לעכל את העוברה הזו. בשנות השישים היה מאלה ששייכו עצמם לכוהמה התל־אכיכית. תקופה של שמלפני מלחמת ששת הימים. אלווים פרסלי, צ'אק סמים. שוכרים בקבוקים ולוקחים עמוק לריאות, אז הוא עריין היה כצבא, אכל זה לא הפריע לו להיות באותה תקופה גם שומריסף במועדון הראשון שאיקה ישראלי הקים כתל-אביב־יפו. טדי שאולי היה הברמן. רפי, אחיו של טרי, אז רייל צעיר, הביא למוערון כמויות לא קטנות של אלכוהול מחו"ל, בעיקר ויסקי. אני שמרתי בפתח. היתה לי משיכה טבעית למוסיקה, וכיוון שגיגנו מוטיקה, גם אני הייתי שם. כאתר הימים אני שומע אנשים שוברים כקבוקים. הסבירו לי שככה מעשנים חשיש. הרבר הכי טבעי היה לשכת ולעשן

היום מירון רכטמן הוא אימפריה כלכלית בעסקי הפקה, אמרגנות, ציור קול ותאורה למופעי רוק. עדיין חולם להביא לארץ את כוכ דילן ו"האבנים המתגלגלות". ככר הספיק להכיא את "ג'טרו טול", "נערי המים", "טוקסירו מון" ועור.

מירון אף פעם לא היה ילד טוב. חמיר אהב ללכת כצד השני של החוק. הוא נולד בצפון ת"א, לא הרחק מ"ארמון דור" הישן שאחרייכן נהפך למבצרם

Biaeaio 14

מאת אבי מורגנשטרן צילומים: שמואל רחמני ם החודש ביקרה המשטרה כביתו של מי־ של האחים פרג'. הורים פולנים. אבא נהג מונית, אמא עקרת־בית. ביה"ס יסודי - א.ר. גורדון. כבר אז היה מאותם ילדים שהשכנים אומרים עליהם "פרחח:". מירון וחבריו היו מכלים שעות כחולות ליר הבית. לירינו היה מוסך 'דן'. ככל יום אחרי הצהריים היינו-כאים 'לכרוק' את האוטובוסים. היינו מחפשים על הרצפה כסף שאנשים אינדו, ואחרייכן היינו מתניעים ונוסעים. היינו הורסים גדרות ואם צריך גם נכנסים

אל מוסיקת הרוק התוודע לראשונה כעזרתם

האדיבה של רדיו רמאללה וקפריסין, ה"רשת ג""

בארי ושאר ממציאי הרוק'נרול. המוסיקה הזו הרליקה

אותו. כבר אז החליט שברגע הראשון שיוכל – יטרוש

כנפיים ויעוף לחו"ל. בינתיים הסתפק בסחיבת

,היתה לי משיכה טבעית

שומע ששוברים בקבוקים.

הסבירו לי שככה מעשנים

ישבת ולעשן איתביי.

זשיש. הדבר הכי טבעי היה

תקליטים מחנויות. זה כבר היה בתיכון, אכל המערכת

כרחכי העיר.

בקירות של בית". כשנגמר הטרים של התחבורה הציכורית החל הטריפ של הפלישות לבית־הקכרות

שלושת הפרחחים הצעירים ישבו נחמן פרקש אין כתחילת הורך.

הכיר את יושבי "קליפורניה", "כסית" ושאר מקומות

זילבר לכתוב שירים. מירון הפגיש אותו עם כני אמרורסקי ושמוליק קראום. אמרורסקי רצה לקנות את השיר "כטי כם" בעשר לירות. אריאל סרב. מאותי יותר נהפך "כטי כם" לסימן ההיכר של מירון. אחרי הצבא טס ללונדון בחיפוש אחר כיווני חדשים של אופנה, מוסיקה, חיים. כמה מאלה מצא. נסי סמים. רפי שאולי סידר לו עבודה במוערון לונרוני יוקרתי אליו היו מגיעים כל ענקי הרוק של או, כולל

ה"ביטלס", "האכנים המתגלגלות", להקת ה"מ" ואפילו כוב רילן. מירון היה אחראי על החנייה מכוניות האורחים. עדיין בשיער קצר, וכר לימי תנכא שאל יום אחר את קית מון - מתופף להקת המל (ממשך בעמור 117)

החינוכית לא זכתה להחזיק בו לאורך זמן. אחרי שנה אחת בתיכון החליט שמספיק. החבר הבי סוב שלו או היה אריאל זילבר. יחר עם רפי רפאלי הם הקים שלישייה. באנרכיסטית". כשלב הזה, כגיל 15, החל גם מסע הגנינות הארוך שלהם. גכנסו למכולת, למסערות, לחנויות

יצאו עם ציור. את השלל היו מוכרים וככסף היו הולכים לשחק סנוקר, קליעה למטרה ושאר מבובוי מטבעות. "בפעם הראשונה בחיים שלנו ראינו רריו באיזו מכונית יקרה. היה לה גג מתקפל. חתכנו את הגג ולקחנו את הרדיו. פעם פרצנו לחנות האופנה 'איווניר' וגנכנו משם כחמשת־אלפים לירות. ככסף של היום זה, גרמה לי, כמה עשרות אלפי דולרים. תפסו אותנו, וישבנו כבית-הסוהר. שלושה שכועות".

ואם למישהו יש עדיין ספק בנוגע לסיג הוכרונות שאנו דנים נהם, הוא ממחר להרגיש ש.וו היתה התקופה הכי יפה כחיים שלי. כל הילרים בגיל הזה רוצים לפרוק עול ו'לחיות'. אנחנו הנשמנו אה

גם את הכלא הוא זוכר כחוויה. לצידם א הבריחות, ושולמן הגדול. לבסוף נשפטה התנונה ונדונה למאסר על־תנאי. ההורים לא ידעו אין לקנל את מעללי ה"תכשים" שלהם. אבל מירון היה רק

צבא רווקא ניסה להיות פיימר, אנל אחרי טירונות קצרה העריף לשחק כדורסל בכסים של חיל אפשקה במקביל הגיע למוערון של איקה ישראלי. אחרי התקופה הקצרה שכה כיהן כשומריסף עבר למועדון "ויסק איגוגו" שפתחו רפי וטרי שאולי. שם כבר הייתי תקליטן. התחלתי לאסוף כסף לח"ל". הוא

המיפגש הירועים מאו. כאותה תקופה התחיל אריאל

noun ganto morten eugan, ondit

פיצה מקפיצה מקפיצה אותך לוו

משגעות וברטיסי טיסה לחו"לו

קנו 2 אריוות "פיצה מקפיצה", הוציאו מהמילה "מקפיצה" צרופי אותעה הנו 20 מילים לפחות (למשל: קמצה קמה שילחו ל,,מעדנות" בצרוף ז אחוות ריק לוו.ד. 80, גן־יבנה, מיקוד 70800 עבור: "פיצה מקפיצה" וכו במקום תישלח לני מתנה מקפיצה (נא לא לשכוח לכחוכ של כתובת וטלפון).

לוכות במאות פרטים מקפיצים: • ברטים טיטה זוגי ל"דיסנילד" עםחב התעופה AM התעופה • 20 רדיו טייפים סטריאו, 50מכשיר ווקמן, 200 שעוני יד מעודרום, נגדמים ו־500 תקליטים וקלטות מקפיצות. ככל שתקפיצו אלינו יותר מעטפות כ

המבצע בתוקף עד ה־31.12.86.

סיכוייכם לוכות בפרסים

(מנפוד לפני כמה שנים ממנת־יתר של סמים) - כמה מן לוקח עד שהשיער צומח לאורך הכתפיים. הוא תה להיות חלק מהמהפכה. את הכסף שהרוויה ביזכו ל נויעות למופעי רוק ברחבי אירופה. בשלב מסויים מציאל וילבר קפץ לביקור.

את התקופה של אמצע שנות השישים כלונרון פחן זוכד כ-טרים אחר גרול". התפרקות כללית של זנים תינה בחורות, הרכה מוסיקה, הרכה סמים. אז וו כש ציפור. לא נתן דיךיוחשבון לאף אחד. חלומות השפש מהילרות ליד מוסך "דן" התגשמו כלונדון

הא ישב באירופה יותר מחמש שנים. מדי פעם והומניו לארץ. כאחד הביקורים סחב אותו הלל נאמן מתתחון הפתח שהקים אז. מירון לא רצה להיות לחק. נאמן רצה מרכטמן סיפורים וצילום־מצב של צולה ה'היפית". בסוף התביית מירון על הצד הטכני. פות תאודה, קצת סאונד. היום הוא מספר אחד בשוק, צלא עדיין לא התייחס לעניין ברצינות. העדיף לענו את הכביש ולהיות ברמן ב"מנדים". אחרי־כן

אנו את זה עד היום זה נמכר שם טוב, אבל אצל פיצוץ". פרון זה נעםר פחות כורב. כאחת הפעמים נסע להביא

לנים מידון שדא נמצא צעד אחר לפני ה"אוכר דון" אלף עותקים". לקום נוצ'ל. היום שניהם "נקיים".

רכטמן ויאיר ניצני: "לפעמים אני עדיין נדהם מכך שאנחנו יוצאים להפקה עם שכע משאיות". -חזרתי לארץ בסוף 72. כל מה שהיה לי או היו עד אור הכוסר. החיים נראו להם או מתוך בקבוס ויססי שיער ארוך וגלבייה. הייתי יחף. ימים רבים ישכתי ב'כטית', בוהה באוויר. סתם, בלי סיבה. יום אחר ישבתי שם עם שמוליק קראוס כש'פשנל' עבר בסביבה. ביקשתי משמוליק שיבקש ממנו לסדר לי עבורה. החלטתי שרי. מספיק השתגעתי. מספיק עם

פשנל סידר למירון עבודה כסכל ראשי בהופעות

הוא נהפך לקבלן של הפקות קטנות, שהראשונה כהן היתה "מכתכים למערכח" של יהונתן גפן. אחרייכן עבד כאיש הקול כ"ערב שירי ברכט" וב"אלף פרצופים" של שייקה אופיר. אריאל זילבר, חברו, היה או כלהקת "תמרו". יום אחר כא לביתו של אריאל ושמע אותו מנגן את "רוצי שמוליק קורא לך": "הייתי בהלם. אמרתי לו שוה יהיה שלגאר היסטרי. אני זוכר כאילו זה אירע לפני שעה.

נכנטנו ביום שישי לאולפן. היה איילון, או בגל"צ. היא שידרה את זה ברריו איך הצנים עוסק משגשג – הפעם, לשם שינוי, חוסי לשלאגר היסטרי. למחרת רצתי לרדיו כדי לתת הבידור והרוס, היה חלק בעניין הזה, אכל כמו לכולם, למדי ברי לתת לומר. הם מבוז פירות וירקות אורגניים. האמריקנים לאנשים שם עוד קלטות. הרגשנו שזה הולך להיות

מירון ואריאל החלו לקבל טלפונים מחברות יוקת ופירות כאלה לסאן־רייגו. על הגבול עצרה תקליטים ומאמרגנים שהציעו להם טבומי עתק. אריאל ינוע השפורה. לא היה לו רישיון עבודה. זרקו אותו היה או בדרך לעזוב את "תמוז". הלהקה לא הצתה את "דוצי שמוליק", טענו שוה "שיר ילרים מפגר". אריאל החילת שנות השבעים. מרי פעם עבודות נפגע, מירון הציע לאריאל לתתוך סופית את הקשר שומה השבעים. מדי פעם עבודות נפגע. מידון הבעלה היל השבעים. מרי פעם עבודות שלו ליתמור ולהיכנס איתו לשותפות. אריאל נדלק. הוא היה אמור לחיות אחראי לצר האג "שטינות ופינצסקה אנים. מירון ואנים נדלקו והחל לצד המנהלי. הם תתמו עם "התקליט" בחיפה וקיבלו תש להת שב במירון ואנים נדלקו והחל יום להם, אתרי גמר הצילומים היא עזבה את הארץ, יותר מחמישים אחוז ממכירות האלכום, עיסקה נדירה ב"חתונה חלכנה", ג'ו קוקר, "תהילה", פסטיוואל שוו שהרי גמר הצילומים היא עזבה את הארץ, שיתן אחריה. היתה לו אז, הוא מספר, תקופה כעולם התקליטים. זו את העיסקית הטוכות ביותר שתים שנה היתה זו אז, הוא מספר, תקופה בעולם התקליטם. שהוא התקליט מזגיהאוויר", דונובן, ז'ילבר בקו, להקת "מנהטן של שירוף כללי. מסיכות, אורניות שבעשו בארץ בתחום הבידור. מכרנו את התקליט מזגיהאוויר", דונובן, ז'ילבר בקו, להקת "מנהטן י שים (קשים), הרכה רוקנרול ברקע. יום אחר בפיצוץ ועשינו ממנו הרבה כסף. עד היום נמכרו כ־7.0 טרנספר". דעים שים

והילולה שבאה בעקבוני וואלים. היותה עד הביתה, עד ההילולה שבאה בעקבוני וואלים. הוא כנה בית מקלפלין אבל לא ידע בריוק מי זה. במקכיל עזב לווים מודד עם פרנצ'סקה אנים ונקגש עמה בפנטהאוו של מירון ונמשכה לילות רבים. הוא כנה בית מקלפלין אבל לא ידע בריוק מי זה. במקכיל עזב לשום היים מירים עד מירים ונמשרים ונמשרים ווימשרים מירים בית מיר שם מעין סוכה אליה היו מתקבצים אנשים ונשארים

ענק שאינו נגמר. מעכר לחגיגות הם גם ניסו להמשיך לעבוד. אריאל יצא להופעות, אבל נשבר אחרי 15 בלבר. הקהל לא קלט את השגעון שלו על הכמה. מירון נכנס בינתיים לשותפות בחברה שעסקה באכיזרי הגברה ותאורה. הם קראו לחברה "בטי בם" על שם השיר הראשון של אריאל.

מבחינה כספית העניינים רצו טוב. ג'ינגלים, שירים לרדיו. מכירות תסליטים. כמו בילדות הם חזרו לחיות בלי הרבה חשבון. מסעדות, נסיעות לחו"ל, ושהמחר יחכה. אכל מס הכנסה לא דצה לחכות. במשך שנחיים לא שילמה "בטי כם" את חוכותיה לאוצר - המרינה. ב־78" הגיעו הפקחים והם נאלצו לשלם קנס גבוה. לאריאל נשבר מכל הסיפור. "כנראה שהיינו יחר יותר מדי שנים. הגענו לשוכע מסויים. העלינו הופעה של אריאל שנקראה 'אריאל זילבר ולהחת סרבות קשים בחסות מס הכנסה'. החזרנו את החוכות והתחלקנו חצי חצי ברכוש. היתה לנו משקפת צלילה,

אמצע שנות השבעים היו למירון כמה מיפגשים עם המשטרה שטענה, לאחר שנתפס עם חשיש, שהוא סוחר סמים הקשור לרשת הכרחה כחו"ל. מירון מתכונן ככתבה מאותה תקופה, ומחייך. "חודעה מספר 1", הוא אומר:

"פעם הייתי בצרות האלה, ולא משנה שזה לא היה כמו שהמשטרה טענה. בסך הכל הלכנו לעשן קצת חשים והמשטרה עשתה מזה סיפור ענק. זה לא סוד שהייתי פעם בצרות, לפחות חלק מהאנשים קורא לזה ככה. אבל הכל חלק מהחיים. מספיק עם זה. במשך שנים עישנתי חשיש, והמשטרה טענה אז שאני 'פושר' גרול. צריכים להכין שהסמים זה חלק כלתי נפרר מעולם הרוק. ככה זה בכל העולם. יש הכרל בין שימוש אישי מדי פעם לבין האשמות במסחר. או שידעו כולם שלמירון, כמו רבים אחרים בעולם לא יותר".

מירון נפרד מאריאל זילכר וכמקכיל פגש את איתן גררון, בעכר הכאטיסט של להקת "תמוו" שאו חזר מברקלי, שם למר הפקת סאונר. גדרון ומירון החליטו להקים מחרש את "בטי בם" ולקרוא לה "בטי בם 81": הלחקה הראשונה שסיפקו לה ציור היתה "תיסלם", הפעם זה כבר היה רציני. גדרון הכיא לעבודה מקצועיות ופרפקציוניום. העסק החל לפרוח. לאט־לאט הגיעו להיות המוכילים בענף אספקת תאורה וסאוגר למופעים. רשימה חלקית: שלום חנוך מוסיקה דרום־אמריקנית בכלומפילר, להקת "תחוית

המפנה הגדול של "כטי בם ו8" בא לפני שת היות: הוא לעם אחד לפני ה"אובר דון" אלף עותקים". מת היות: הוא לעם את הרגליים וחזר הביתוה. עד ההילולת שבאה בעקבות הצלחת "רוצי" נערכה שנתיים. האמרגן יהודה טלית רצה להביא לישראל את (40 תמשך בעמוד 40)

17 KIPEDIO

אלמלא המוות, שאולי גם הוא חלק מתכנית משורטטת מראש, אומרים שהיה מגיע רחוק. רמי כהן רצה להיות לוחם גדול, יותר מאביו, בוגר יחידה 101. סבא שלו אומר שוודאי היה מתמנה כמפקר חיל המודיעין. אמא שלו חשבה שהוא יהיה רמטכ"ל, ראש ממשלה. נתוני הפתיחה לא הותירו אפשרות אחרת.

תאונה

תאור המקרה: בנסיעה מג'ב־ג'נין לכיוון מטולה, נסע רמי עם נהגו. בירידה תלולה וממושכת ובעת ביצוע עקומה שמאלה, סטה הרכב הצבאי לשולי הררך חימניים עם כיוון נסיעתו, פגע בדופן קידמית ימנית בגשר ראלאפי שעל נהר הליטאני, נהדף לאחור והתהפך לתוך תהום שמעבר לשוליים, כאשר במצבו הסופי היה הרכב הפוך כתוך תהום". (מתוך דו״ח התאונה, 1982).

הצבע הוא סגול

מחלון החדר של רמי רואים את הים. אחר כך חורשת אקליפטוס דשנה לשפת נחל אלכסגדר. יותר קרוב, גג של בית עטור עצים, והרשת הרקה, הכהה, המכסה על משתלת הרוסקוס. עלים קשיחים לרוסקים, צמח נוי. הירוק העמוק שלהם מונצח על הגבול שבין הצמח לפלאסטיק. חופית היא מקום שיפה לגרול בו. ישוב כפרי, חבוק בין כפר ויתקין, למכמורת, לבית ינאי. גרים כאן רופאים, מהנדסים, פקידי ממשלה ואנשי צכא, ביניהם כאלה שפשטו מומן את המרים. אבל הצבא, המהות הלוחמת הפטריוטית. הציונית של הצבא הישראלי, נישא כאן כרוח הסתיו, מונח על הרשא. אגשי חופית אינם חקלאים. עיסוקי המשק שלהם, על דונם ארמה, הם צדריים, אם בכלל. ריח הובל מגיע לכאן מן הרפתות הרחבות של כפר ויתקין. אבל איש יחידת ה־101 בדימום לא יכול לחיות כבלוק בעיר. הוא איש ארמה כמובן הנתפס בסוליות נעלי גיבורים מאוכקות. הוא מוכרח להיות קרוב לקרקע, לארץ, למה

רמי כהן ז"ל גדל, בגר, נקבר בחופית. הוא נהרג כשהיה בן 24, בתאונת דרכים בגיזרה המזרחית כלבנון. כ־4 לנוכמבר ימלאו ארבע שנים חסרות אותו. דירי כהן, אבא שלו, בן כפר ויתקין, מטאטא עלי שלכת מן המרפטת. השפם שלו, עכשיו מלבין, היה ג'ינג'י כשלחם כ־101. הוא שותק הרכה מתוך פנים צרוכות שמש. מחייך רכות, מעניק נוחות לסביכתו. כנו ככורו רצה להיות לוחם גדול כמוהו. אולי יותר ממנו. רמי כהן ינק מורשת קרב עם חלב אם. הרגיז אותו שרידי לא סיפר לו עלילות. פעם קלט שיחה בין אביו לחבר. הוא התמרמר: -למה אתה מספר לאתרים סיפודי קרבות ולי לאיני

אלמלא המוות, שאולי גם הוא חלק מתוכנית משורטטת מראש, אומרים שהוא היה מגיע רחוק. טבא שלו אומר שוודאי היה מפקר חיל המוריעין. אמא שלו, עליוה, חשכה שהוא יהיה רמטכיל, ראש ממשלה. נתוני הפתיחה שלו כמעט לא הותירו אפשרויות אדרות. כשהיה בכתה ז' מצא, כלומר חיפש עד שמצא, את ממצאי הכריקה הפטיכוטכנית המיוחרת שעבר. התגלה לו שמנת המישפל שלו גבוהה כמיותר. הוא רץ אל החכרים שלו, מגוסף במטמך. היתה בו גאווה מופננת של מי שלא מתיר לעצמו רגע של רפיון. גם רגע אחר אסור היה לו להיות בינוני, שני לטוכ ביותר. חוסר השקט הפנימי הוחצן בהתרוצצות קרחתנית. על הצורך לחיות תמיך בתפקיד הראשי העיבה צורת גופו. רמי כהן היה גדול, מטורבל. בחוך צעיר עם כרס. חוא נאכק במיגבלה הואת בחירוק שיניים, ולא חדל לזכור אותה. זה, אולי, הפרט האנושי בסיפור על גער ישראלי,

העוברה שרמי כהן לא היה חתיך, מרככת מעט את הזוויות הסטריאוטיפיות של דמות בן המושב המוכשר, שהתכלט בחברה מאז גיל הגן. הוא שיסר את טקס האש בסניף בני המושבים של

תנועת הנוער העובר. המרריך היצירתי הסוחף את חניכיו כשירה

בארץ ישראל וככל אשר בה".

בסופו של דבר, אירוע הכתבה היה למטיבה. רמי, מסמר ארועים מסוג כזה, הגורם המלכד, המארגן, הסותף, לא השתתף. לא באופן פיוי מקובל. אבל הוא היה שם, מפני היותו סיכת הכינוס כבית הוריו, וכעיקר בשל האופן שבו זוכרים אותו. מסביב לשולחן ארוחת הצהריים ישבו כל החברים מילדות,

כולם משרתים במילואים כיחירות נבחרות. לוחמים גבוהים, יפים.

ולא ידעת אם אזניו כרויות לסיפורים על אחיו המת. צחקר שם הרבה. הצחוק, כמעט היסטרי, שולט במסיבה הזאת. דוחף אותה, מוליך אותה למקום שבו שוכחים שבל העסק הוה אינו אלא פצע שביום־יום אתה מניח לו להגליד. בקנאות אינרטית שומרת התכורה הזאת על ההומוך הפנימי הנאיני שלה. הם יושנים ווועקים בצחוק מעל מפר ההשמצות שתלה אבנר בדירת הרווקים של ימי השרות הצבאי. שתביני", מסביר אנגר, בך היינו יושבים וצוחקים". ספר ההשמצות הוא מתברת עבת כריכה, שבה רשמו הבתורים ככל העולה על רוחם כישיבה על האסלה בשיותים. הווי של בני מושבים שטועמים לראשונה עצמאות בעיר הנהולה נס הכנות החולפות כדירה משאירות חתימות. אנו מתחילים חקומה חדשה", כותב אבנר באפריל 81, כל אחד לחוד, אך אנחנו לא נפרדים, לעולם לא".

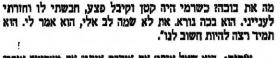
אדירה כמסעות מפרכים. הוא שראג שכולם ילבשו חולצה כתולה וישאגו מול הכתובת הבוערת "עלה נעלה, עלה והגשם". הוא שהיה מנהיג חבורת "זמר חפר". הוא ששיכנע את חברי הלהקה לוותר על הסיור בגרמניה ולנסוע לשיר בעיירות פיתוח. הוא שהקפיר על שמירת כשרות, אך שלח מכתב מפגיע לחברה שחזרה בתשונה: ברגעים כאלו כא לי לעמוד מולך ולצעוק לכיוונך מכל ליבי: שיקרו אותך, עשו לך עוולצי" הוא שתכנן להתחתן עם עדינה, מברתו מן היחידה, ולנסוע איתה אחרי השחרור מצה"ל לדרום אמריקה. הוא שרצה להיות מנהל של בית ספר חרש ומיוחר. הוא שהתלבט אם לחתום קבע לשנים נוספות או ללכת ללמור פסיכולוגיה, או משפטים, או הנרסה חקלאית. הוא שחיכר מאקאמות לחתונות של רעיו, הוא שתכנן והפיק והציג מסיכות. הוא שהיה הבדחן, המתחן, הרוח החיה. הוא שראה את היופי בטבע וכלילה, הא שחרו שירים: "ומלח חים ממלא את הפה/ והצבע הוא פנול והבל

ככתה י' רצו ההורים שיסע לטיול לחו"ל. במקום זה כחר לנסוע למעלות, להרריך שם נוער. שנה לאחר מכן זכה במקום הראשון כחידון ידיעת הארץ של הגדנ"ע. התחרות התקיימה בבית-שאן. כל המשפחה נסעה לצפות בניצחון הברור מראש. רמי ירה את תשוכותיו בלא הרף מחשבה, במיוחד בקטע של השאלות הנוגעות למבצעים כמלחמת השחרור וקרבות ירושלים. ראש מועצת עמק חפר שלח לו אחר כך מכתב: .אני שמח שאתה בן אזורנו, כן כנם של ראשוני עמק חפר, גילית ומגלה ידע עמוק

המסיבה

היו שם גם אכא דידי, אמא עליזה, שרית האחות הצעירה, ורולי האת, שאינו מפר שתיקה חייכנית כמוסה. הוא כישל את הארוחה הוא יצק רוטב על כרעי העוף ואמר: .מה שהיה ביני לבין רמי אינו עניין ציבורי". אחר כך המשיך לטרוח מעל הכירה כחיוך מתכנס,

אבנר, שצחוקו נישא מעל כולם, לעתים כמעם כיבבה, חיה

שרית: -הוא שאל אותי: את אוהכת אותי? את מעריצה אותי? אמרתי לו: אוהכת, כן. מעריצה, לא. זה הרגיז אותו. היתה לו הבעה כואת חמורה, כשלא היה מרוצה ממני. הוא היה תובעני מאר כלפי. רצה לחגך אותי. בדיבורים ובמכות. שאלמך מהשגיאות שלו. הוא רצה לעצכ אותי כהשתקפות שלו".

עליזת: "בשהיה נכנס הביתה לא יכולתי לנוח. כל הבית היה רוער. הוא היה מסתובג בכית חסר מנותה, ודלתות היו נטרקות והצערים שלו היו כאלה גרולים ואני לא הייתי יכולה להרדם. עד היום אני מחכה שהדלת תיפתח ב'גוּם' כזה והוא יכנס. לפעמים אני. רצה, כשהרוח מרעידה את הרלח, נדמה לי שהוא בא ואני כל כך

אבאירידי חשב שרמי ורולי ילכו לצנחנים. זה היה לו כרור מאליו. אבל רמי הלך לקורס טיס, ורולי לגולני. כשהתכרר שרמי מיוער לקורס נווטים, אמר לו דירי: מה, תהיה נווט, שני בחשיבותו לטייסו מה איתך. לך לצנחנים. רמי החלים ללכת למוריעין, לרולי אמר: מה, אתה לא מתכוון ללכת לקורס קצינים? שאח שלי לא יהיה

עליזת: "היה לו אופי חזק. חזק כל כך. הוא גרם לאחרים לעשות תמיד מה שהוא רצה. וגם כלפי עצמו. לפני שהתגיים החלים לרזות. שלושה שבועות אכל רק סלטים ורוה כ־17

רמי היה מגיע כצהרי ששי ואומר: לא ישנתי כל השכוע, אני הולך לישון. אתרי רבע שעה היה יוצא מחדרו ומטלפן לחברים. על הרשא היתה התכנסות לוחמים בערב שבת. כל אחד סיפר על המארב שלו. תענוג מיוחר היה לפרוש את הסודות לפני דידי, שידע על מה מדברים. הרשא של ששי בערכ היה תובעני במיוחר. אם לא היה לך סיפור לחשוף לפני החברים מהשייטת ומהטיירת ומן הטייסת, ובעיקר מה־101, היית צריך לשתוק. אם היית רמי כהן, היה קשה לך לשתוק, במיוחר בנסיבות האלה.

זמן מה אחרי שהורח מקורם טיים שרת כמש"ק מודיעין במפקדת קצין צנחנים ראשי. הבסיס היה פתוח והיה עליו לחזור כל ערב הביתה. זה היה בלתי נסבל מבחינתו. מחמת הבושה נסע בערבים לרירה של אכנר בתליאכיב. שלא יבוא כל ערב למושב כמואיזה ג'ובניק, חס וחלילה.

עליזה: יהוא היה כמו התגשמות של חלום בשבילי. כזה בחור הייתי אוהבת. לכן היו לי גם דרישות ממנו ולא תמיד הוא עמד בהן. אני חושבת שעמוק בתוכו הוא לא היה בטוח בעצמו, כי היה חשוב לו כל הומן שירעו שהוא הכי חכם".

כשעבר ליחירת המודיעין בצפון היה לו הווה השתיקה למחת ולעונש. דירי אמר לו: "אתה לא תחזים מעמר. אתה יודע איך אתה, אתה אוהב לספר". הוא החזיק מעמר, כפי הגראה. אחר ממפקרי מעיר היום כי חשש מעודף התמימות שהיה ברמי. .מה יהא על ארם כה תמים, מאמין באדם, בתפקיד הדורש קצת ערמומיות. לאט לאט הכנו שהוא אדם מלוטש, עם יושר טבעי שאינו אוכר". עליזה היתה נפגעת ומתרעמת שהוא לא סומך עליה, לא משתף אותה בסורותיו. רק לדידי ולרולי סיפר לפעמים. היו מריבות נוראות, כי דידי לא היה יכול לקבל, שפישר כזה יורע יותר ממנו מה הולך".

עליוה: .לא ירצתי אפילו שבמלחמת לבנון הוא היה בלכנון. רולי נפצע וכרה מבית־הולים וכא אליו לכקש שיטיע אותו ליחידה שלו. רמי טילפן ואמר לי: אל תראני, אני מביא אותו כשלום ער למקום'. פתאום תפסתי ששניהם, במכונית אחת בתוך לבנון, באמצע המלחמה".

ויום ששי אחר, שלושה חודשים לפני שנהרג, הענים לה סיפור. ..הוא נכנס הביתה והעיניים החומות שלו רולקות. הוא חיבק

אני לא רוצה שוו תהיה עור כתבה על משפחה שכולה. התעשוה השוב

מי שהיה מפקר יחירת המוריעין בצפון: נוה היה יום חמישי, אוגוסט 92. ראש אמין נתת כלוד עם המשלחת של בגין שחזרה אני לא הושבת שרמי היה רוצה שלא נתייסר אחרי שהלך מאיתנו. מארהיב והרים אלי מלפון פנה אלין סגאטור בשם עבר אל נור אני ממשיבה לחיות, אני לומרת, אני עוברת, אני נפגשת עם מראקוטה וביקש ממנו לאתראת הרודה שלו בכפר עין ערב בגיזרה (המשך בעמוד הבא)

19 Bipebio

ומי היה אומר החבר הטוכ. לרמי, אומרים כולם, היו וצרבה חברים הכי טובים. אבנר היה, אולי, קרוב עוד יותר: "אני לא יודע אם השלמתי. או אם אני שהוא אוהב את מכיר כוה. לא תפסתי את זה או ואני לא תופס את זה היום. בשבילי הוא כאילו יצא לטיול ועוד מעט הוא יחזור. אני מתכתב איתו, אני עבורת המודיעיו מדבר איתו. באיזה שהוא מקום אני תמיר נשאר שמה, איתו, כן 25. זה קיים. זה כוח. הרוח קיים לתמיר. המחשבה עלין מגרה אותי. מפני שבשביל זה יוצרת אצלי מיד תלת־מימדיות. רמי הוא ההשראה שלי".

עליוה: אני לא רק בוכה, אבל אני גם בוכה. אני לא יורעה

מה מרגישים כשהחיים נפסקים, זה מעניין אותי היום נורא, אבל

חברות, אבל צריך גם להתייסר. או למה אתם אומרים לי לפעמים:

מסכנה, הורים שכוכים", אמרה שרית.

לא רגליים. ככפות הדשא

הרגליים היו לו

שברי הליכה.

משפחת כהן, אבא דידי, אמא עליוה, רולי האת ושרית האחות הצעירה: החבורה הזאת שומרת בקנאות אינטרית על התומור הפנימי והנאיבי שלה. (צילום: מוטי לוי)

"נראה לי שאנחנו מפספסים משהו. אנחנו שקועים יותר מדי כתוך עצמנו, מחפשים בגות, קידום, רמת חיים, עובדים לבלי סוף, רצים לכל הכיוונים וחיים את הרגע. זמן רב לא עצרנו ולא שאלנו: למה???"

(חמשך מהעמוד הקודם)

ואולי אף בכנסת הזר, שמבין את הבעיה הערכית וממגל ליצור לא יחזור בלי האשה. הוא לקח טנרר פג'ו עם נהג, נכנס לשטח הליכים שינטרלו את ההתעורדות הלאומית הערביתו למחרת, יום ששיַ, בשעה 12 בצהרים. באותו יום התיצב עם לבנונית בת 86 פלוס.

...אז אנחנו נמשיך, נילחם וננצח, למען ימים טובים יותי, למען שהעם היהורי יוכל לשבת לכיכתה על ארמתו שלו, נלי שהאויב יציק לו מבפנים ומבחוץ!..." רכני. (11.8.80)

מרינת ישראל, עלינו לְקום פולם ולהכותם שוק על ירף

העתיד קרימה. זמן רב לא עצרנו ולא שאלנה למהז?

"חתמנו קבע, חבר'ה אחרים בגילנו השתחררו, יצאו למיים אזרחיים. הם הורשים עולם, ממלאים אוניברסיטאות, הים או חייהם... אנחנו שומרים על הלהבה שלא תרעך, שתכה כיתר לאת

רבים וטובים שבנו עוצמים עיניהה אל מול המוטן המתפסט. הזה – ערכים. אינני שונא ערכים, אני לא פאשיסט ולא רוצה

לראותם דרך כוונת התותח, אך כשעה של התעוררות לאומית

פלשטינית, בשעה שמיליוני ערבים בארץ ומחוצה לה מצהירים ענל

עם ועדה למול אומות העולם, שרצונם בהשמרה מוטאלית של

שנינו הצבענו לארים: ארים הוא האדם היחיד בממשלה הא,

אגי מודה. מאסתי במלחמת ההצדקה. אני שלם עם דרכי ומעשי...

אמא מדברת

תושב כך".

בסוף המסיבה אמרה עליות: "היה לי יום של כיף, דיבותי על הבן שלי. שמעתי אחרים מרכרים על רמי. בדרך כלל, אנשים לא אוהבים שאני מרכרת עליו".

מי שהיה מפקרו הישיר של רמי כצפון, יושב היום כתפקד מטה. זה קשה לו. הוא מחפש הזרטנויות לסיורים כאויד הפווח לקחו אריה סוואנות וכלאו אותו בין ארבעה קירות. העבודה בשה. היא כמו סם. אתה לא יכול לעזוב את זה. ההכרות עם העולם העד שינתה אצלי הרבה דעות קרומות מילדות. אני צבר, כן להדש שעלו מרוסיה. אני שומע היום מוסיקה ערבית להנאתי, קודא עיתונים בערבית. בילרותי, ערבי טוב היה ערבי מוג היום אני לצ

תמונה באלבום מראה את האם עומרת מעל רמי, היושב על מדרגות הכניסה לבית. הוא, במדים, קושר את שרוכי נעליו המצוחצחות. עליזה עומרת יחפה, ידיה שלוכות, מכנסוח את גופה לעצמו. מבטת, מהורהר, מתרכז בנעליים הגבוהות.

שש שעות התויק רמי כהן מעמד, מתוסר הברה חחילה שכב כתחתית המצוק, לכוד כתוך דנו 4 מעוך. דווקא הוא, שסכל מחוד גבהים, ראה את המוות בא אליו מעומק של עשרות מכודם. הנהג, אבנר סנחני, ממושב רכטים, נהרג כמקום. אנשי תוליית משתו שהיו על הגשר, ידרו לאפיק הליטאני והועיקו מסוק חילון ושי וסנחני המת הושמו לבית חולים רמב"ם. רמי חי ומן מה על שלון הניתוחים. כשהגיעה המשפחה הוא היה כבר מת. מתוך שיר שכחגה שריח: "מה חשבת באותם רגעים, את/

ברגעים שהמכונית נסקה למפהז...האם הבאב היה איוסדי שייה מתערת את רמי האה כאורה אוכססיווי. היא רוקנה את מגידותיו. החליקה שתקים מקומטים והעתיקה את כתב המסמדים שלו לכתב ירה המעוגל. ביוומתה שרתה בלישכת מפקר היחירה של ופי. הייתי ככניין שבו הוא היה. הכרתי את האנשים שהיו איתי. ירותי לארכיון וקראתי את כל דווצת הפעולות שלו".

המשפחה נסעה לסיור באתר התאונה, אחר כך שרית הכינה אלכום. אלבום התאונה. תצלומים מנבוח של מכונית לכנה, מהליה בין הסלעים. גהוא נשאר שלם", אומרת שרית. היא נונעת כשישים המזוויעים בקול נטול הבעה. היתה לו שריכה במצח ושנה ניוד. הפציעות הקשות היו כבסן", בסיור ירדו אל המכובית, הצסלמו לידה מי פניו מורכנים, מי מסב עיניו מן המצלמה עליה רצחה

שרית: .מצאתי את הנעל של רמי, תתוכה, כי לא יכלו לחלץ

עליחה בעצרה ליד הבית מכונית, ויצאה ממנה קצינה העד. שרית: אבא, אתה אמרת כל הדרך לחיפהו האא מוכדה

עליות: ביצאתי החוצה. רציתי ללכת. אצלי הפתרון ותא ללכה

אבנרו נראה לי שאנחנו מפספסים משהו. אנחנו שקיעים יווד מרי כתוך עצמנו, מהפשים בנות, קירום, רמת חיים, רצים למל הביוונים וחיים את הרגע. אנחנו עובדים לבלי סוף, בלי לראות צח

המזרחית. 'תעשו את הכל לוודא שהגברת בחיים ותכיאו אותה לשגרירות האמריקאית כתל־אכיב'. טילפנתי לרמי, שהיה בקרית שמונה, וקראתי לו אלי לצפת. אמרתי לו: 'אתה לוקה עכשיו טנדר. נשק, נהג, מנות קרב לשבוע, נכנס לשטח, נוסע לכפר, מאתר את הגברת ומביא אותה על כפיים לקרית שמונה'. היה לי ברור שהוא רמי סיפר לי שנכנס לכפר ומיד איתר את הבית, קרוב לקד

המגע עם הסורים. הוא נכנס לבית הזקנה, שקיבלה אותו במלים: 'חכיתי לראות מתי סוף סוף תגיעו'. התברר שמחבלים השתלטו על הבית שלה ועינו אותה עינויי תופת. רמי אמר לה: 'תארזי משהר', והיא אמרה: 'אין מה לארוז. שום רבר לא שווה. בוא ניסע'. הם עלו על האוטו והתכרר שהוקנה הואת היא בררנית. הדרך עכרה עליהם עם בדיחות שסיפרה וצחוק, וגם בכי. כשהגיעו לרירה בקרית שמונה שאלה אם יש להם תקליטים של 'החיפושיות'. היה להם רס תקליט של 'כוורת' והם השמיעו לה אותו. אחרי שאכלה ונחה הועברה לשגרירות האמריקאית. אחר כך קיבלנו את ברכתו של ראש אמ"ן, שקיבל את תורתו של הסנאטור. האחרון היה ירוע כמבאיש ריחה של ישראל כסנאט. היו שמועות שהוא התמתן קצת אחר־כך, אכל ממילא לא זאת היתה המטרה שלנו, האנשים כשטת".

מי שהיה מפסר יחירה בחיל המוריעין: -ארם שמכנה אישיותו מאפשר לו להפיק מודיעין. איש עם יושר קיצוני, דיוק בריוות, יכולת אינריווירואליסטית גבוהה תוך שילוב בעבורת צוות. ההצלחה והכישלון בעכורה אינם רק תוצאה של כישוריך. הרבה תלוי גם כסעיף המזל, באנשים אחרים. צריך שיהיה לך סף תסכול גבוה. איש מודיעין צריך להטמע כתפקיר, אכל לעכוד לפי נוהלים. זאת תרכובת אנושית גדירה. יש כאן המון ניגודים שלא מתישבים, לכז משה למצוא את האנשים".

מגיעים אלינו אנשים שאנחנו מאתרים וכאלה שרוצים, ששמעו עלינו מפה לאוזו. מי שמגיע אלינו מתוך יוזמה אישית, כמו רמי, זה מוכרה להיות אצלו שיגעון". רמי היה אומר שהוא אוהב את עכורת המודיעין מפני שבשכיל

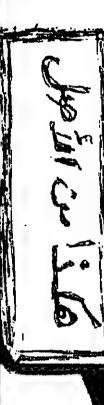
זה אתה צריך ראש, לא רגליים. בכפות הרגליים היו לו שברי הליכה. הוא לא סיפר על כך לאף אחר מחוץ למספחה. אבל האמת היא, שהוא נאבק גם על ביצוע עבודת רגליים. מי שהיה מפקרו הישיר זוכר שהתעקש לצאת לפעולה קשה במיוחר, בתרמון. יהוא הצטרף ליחירת גולני, כרובר ערבית, כרי לסייע בפעולה. היה עליו להעפיל במדרון חלול במיוחר, עם כל כובר גופו, והוא לא ויתר.

הוא רק חיכה שאגיר לו: 'עכשיו תרוץ למבצע'. היו לי איתו... ילה. כשרק הגיע ליחירה העדפתי לשלוח קצינים בוגרים ממנו למשימות בלבנון. הוא העסיק אותי שעות ארוכות בשיחות נפש, שנוערו לתת לו הסבר למה לא שלחתי את הרגל". אותו". בעיצומה של המלחמה היה נשלת למשימה בת יומיים וחוזר כעבור שלושה. הוא לא השלים עם זה שאינו לותם. היה תופס טרמפ היא שאלה אותי: את עליוהז שאלתיו מי מהםז" על יחירה לוחמת ומצטרף אליה. כשהוטל על רמי ועל חברו ליחירה, לאתר בסים בשביל היחידה כגיורה המזרחית, מיד לאחר לחיות. הוא הרי חוק כל כך. הוא יתגבר על זו. הוא חיוב לחיות השתלטות צה"ל על האזור, הלכו השניים והניחו תרמילים כבית כשבאנו לשם ורבלי יצא לסראתנו, הוא אמרו הוא כת' אתה אלים הקיצוני ביותר בג'ביג'ניו, גסמוך לקו המגע עם הסורים. אנחנו לו: 'הוא חי', ורולי אמר, 'לא, הוא מת'. בנינו את הבסים כחצביה", נוכר מי שהיה מפקד היחידה, -והם ככר תמסו את כניין הו'נדרמריה בג'כיג'נין. זה לא מקובל שיחירת הלכתי ער התחנה המרכנית כבת־גלים. אשה אהת הצביעה מוריעין תשב כל כך קרוב לקוני האויב, אבל הם קבעו עוברה השמלה שלי ואמרה הפתור שלך פתוח אמרתי לה כה נה חשוב

איש מודיעין

ננוקר ומתחשק מרענו מתענגים על משהו קל. מבעגורט, יוגורט עם גרנולה שית של בריאות והנאה.

Biaeaig 20

לוחות שנה ב־50% הנחה - רולניק 1987 הודשים - עד דצמבר 1987

n'w 6.90 - 13.50

לי ספרים רק בליריק <u>עשרות ספרים</u>

יריק חדרה חנשיא 43 טלפון: 063-25867 לירים כפרישבא ויצמן 87 טלמון: 052-35558

לירים פתח־תקוח מוזוליבר 7 מלפון: 913429 כתובתנו חחדשת ליריק ירושלים מרתף חעיר (במנדל חעיר) כילפון: 02-242183 פתוח רצוף עד 20.00

ליריק תל־אבים דיוננוף 140 טלפון: 221855 פתוח רצון עד

לירים קניון איילון רמת־ק טלמון: 795026 מחוח יום אם עד 24.00 מלל מוצ"ע ליריק ירושלים בית חאומנים טלפון: 02-227961

אבן מתנה

חנות חספרים שלי

בלידיק רבי המבר

של "ספריית מעריב

ליריק רמת־תשרון סוקולוב 53 טלפון: 485530

ליריק גבעתיים כנצלסון 60 טלפון: 312526 חדש

ליריק משרד ראשי דב פרידמן 8, רמת־גן טלפוף 730152

מאת פנלופה

מדריך לו

חתינוק

בליריק על כל קניה מעל 50. ש"ח 3 תשלומים ללא ריבית וללא הצמדה

קונים 3 ספרי ילדים

קונים אבני חן ויחלומים-

מ. סבדרמיש א. השיח יהלוהים

ח. סבדרמיש: א. משיח אבני-חן

DP 607 17 28

מעבלים הומים עד הומשות הנפלאות ודמשמעוד...) הגיעו לקיצן. זהו ספר ילדים מתנה מוצות שוליך להיפטר מעודף המשקל

מישלוק כל השומנים בירכיים ובכרס.

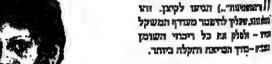
ת: 02-630423,02-663125 או בחלוש.

מו אחה כשראל שנכרקה והוכוזה ששר עם שנת נסיון רשואי ו־100,000 את למלוה בשרות ובסילוק ויכווי לק-מהחדי **מדי** מחידו, המביאה לידי לש והייזם (1 שנים כרציטות 1) הוכרוות

חבמחיות וסילוק ריכוזי בעיקות רעואי – בעיקות

ושנו צו הפתרון הכרשלם ה, שבון ותוכח כבריאו ותה היה צישית משולבה. לשם לוצויך כיי רומאי המברה משקח הבלעדי היה לציחרי ריכוז השוכן, המכטידים מהמפלאה: ככל פו יכים יפחית בופך יין בקלות וביעילות – ודווקא באיזורי

אינות אינונים 10/6, אשרה

ין מנות השיטה האישית להרזיה וסילוק השומנים.

מולשד, מושבניקית צעירה, הפחיתה 20 ק"ג ב־30 יום והגיעה בקלות למשקל 55

תוך – בפיקוח רפואי – תוך 28 ק"ג ב־60 יום – בפיקוח רפואי – תוך

🕮 – מוזי מורית שולחת עכשיו לביתך, חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות.

השיטה הבלעדית למרזי מורית בפיקוח רפואי כוללת: תכנית הרזיה אישית, תכנית התעמלות אישית, תכנית לשמירת המשקל לתמיד, תכניה לסילוק ריכודי השומן, חכשירים כלעדיים ומשקה טבעי — ללא חרופות, חכנית ייעוץ יום־יומית, קסטה להצלחה ומעל לכל -הכטחה של רוסא להרזיה מהירה ובריאה. צוות יועצות מנוסה עומר לרשותך בכל יום ומעניק לך יערץ ועדוד בכל תקופת ההרזיה

התאמה אישית וייעוץ

ירם יומי

חינם — 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשות הוא לחייג כבר ברגע זה לטלי 02-63126, 02-663126, 02-663126 או לשלוח את התלוש המצורף ולהזמין ללא כל החחייבות: תומד הסבר לשיטה + שאלון תרשמה מדעי + הוכחות מצולמות + הסכר

למשקה ולחכשירים לאיצורי השומן. גם בלילות ובשבתות תוכל להתקשר, למס שמך וכתובתך למזכירה האלקטרונית, ומיד משלח אליך כל התומר.

> שירות מיוחד להרשמה מיידית

ניתן למסוד פרטים אישיים, לצווח היועצות, לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעוה הטלמון, בין חשעות 16:00-00:80.

נא שילחו לביחי אה דעמר ההסכר והוכחות מצולפות -- חיום

(המשך מהעמוד הקודם) פשוט מאור, נכנסתי פנימה, כמו מכעד לשער פתוח.

התיישב על הארץ. אתריכך לקח אותי ביריים וגיענע - השמירה הגרמנית ההרוקה, אבל מזה פחרתי פחות. אותי כמו מיזרון, מרוב התרגשות וכעם. הוא ידע שאני יוורי ושאני בסכנת נפשות.

ו'יל התפרץ בצחוק פרוע: 'כשכיל זה הוא שלה.

אַתר־כך אמר שאשאר כלילה כמחנה, יחכיאן,

מהעכורה. ואני, כלי אבל חיפשו את ז'יל והוא הגיע: ראה אותי ונפל. פשוט 📉 מודאג. גם חציית הגבול לא היתה עניין פשוט, בגלל

> לכל הרותות', הוא אמר לי, 'מה אתה עושה פהיו זה מחנה של גרמנים! אם הם יראו אותך, אתה אבור! אמרתי לו: 'אחיך שלח איתי מכתב, כי לא...

אותך, לגוב האריותיו הוא השתגעיו'

אותי, ולמחרת ככוקר יטכסו עצה איך להוציא אותי. בכוקר הסתירו אותי בתחתית של משאית שהוכילה אותם לעבודה, התיישנו עלי - כעשרים איש -ובסיבוב ביער, כשהמשאית האטה, השחילו אותי למטה עם איזו ספיחה טונה על השכם פלום כיכר לחם שלי להוביל אותף, כי זה מסוכן, מה תעשה: בלילה,

עכשיו אני במקום שאינני מכיר. מה עושים: הרי יונה ממול.

....הרא היה לבוש מדים אסורים. לגרמנים היו מדים אפורים. שמעתי אותו מגיע לקיר, מחפש אותי..."

> התחלתי ללכת לכיוון הכפר הכייקרוב. הגעתי. תחבת־דכנת. שאלתי מתי עוברת הרכבת לליון, אמרו: עכשיו לא הייתי הולך לבד בלילה ביער. הכומר כעור שלוש-ארכע שעות. התיישכתי בתחנה, שתיתי מים, אכלתי את הלחם וגרדמתי. הצפירה של הרכבת העירה אותי, ועליתי עליה. הרכבת היתה מלאה שבילים. אחר, השמאלי, יוביל אותך בחזרה לכאן: בהרבה איכרים ירידותיים שנסעו לשוק, שנתנו לי השביל הימני מוביל לביקתה של ידידים שלי, רועי לשתות ולאכול ועשו שמת

> "בליון חיכיתי עור שלוש־ארבע שעות ונסעתי לפרים. כשהגעתי, רציתי להתרחץ. הגיע זמן. נכנסתי לכית־מרחץ ציבורי, ולא עלה בדעתי שכך עלולה להיחשף יהדותי. לא נחשפה. רחוץ ומסורק יצאתי החוצה, טיילתי בעיר והגעתי לתחנה של הרכבות הגוסעות מזרחה, גאר דה ל'אסמ. התחנה היתה מלאה גרמנים, אבל החלטתי לעלות שם על הרכבת ולנסוע לשטרסבורג: ראיתי במפה ששטרסבורג די־קרובה אכלתי היטב ויצאתי לדרך. החר היה תלול מאוד, והיה לשוויין, ורציתי להגיע לשוויין.

> הם. את שארית הכסף הוצאתי מן המחכוא בצווארון טיילתי בתחנת־הרכבת העצומה ואחרי שעתיים המעיל והעברתי לכיסי המכנסיים, וזרקתי את המעיל. עליתי על הרכבת לשטרסבורג: מצאתי את עצמי עם הלכתי והלכתי והלכתי. היער הזה, אין לו המון אנשייצכא גרמנים שנסעו לחופשה כגרמניה. הם סוף. אחרי שעה, שעה־וחצי, הגעתי סוף־סוף שתו בירה, אכלו וחשתוללו בשימחה. גם לי נתגו לקרחתייער. ריח נפלא. מחפש את השבילים ולא אוכל: אי־אפשר להגיד שהיה כשר, אבל היה טעים. מוצא. השבילים מכוסים. רק אחרי שניקיתי עלים בשטרסבורג הם המשיכו הלאה, ואני ירדתי: לקותי וענפים מצאתי אותם. רק מה: לקרות היער לא הגעתי

> > Biagaio 26

רככת דרומה, לכיוון הגבול עם שווייץ, ואחריכך עוד ופיתאום הגיעה בחורה והתחילד לדבר עם השומר. הוא רכבת - נעשיתי מומחה גדול לרכבות - ולבטוף נישק אותה, ליטף אותה, ושקע כולו במיכמניה. ואז, הגעתי לעיירתיגכול קטגה, ששמה מורטו, מול העיירה השווייצית נשטל.

בררך קלטתי שכגבול עם שווייץ יש שמירה. שעה היתה לפנות-ערב, חזקה מאוד של הגרמנים. אנשים נהגו לברוח מהכיבוש אחרי שהאנשים חזרו הנאצי ררך הגכול הזה. לכן, תיכננתי לנסוע הלאה, לכיוון ספרך, אכל בעיירה ביורטו הבנתי שאין לי ן שום מעצורים, שאלחי ברירה ועלי לחצות את הגביד באן: פשוט, הכסף שלי איפה ז'יל. הם נדהמו: אזל. אזילת הכסף גרמה לי, יראשונה מה עושה פה ילד קטן? בשבועיים-שלושה מאז שעובתי את הבית, להיות

איך עוכרים את הגכול? כתחנת־הרככת במורטו. נח בשמש כומר זקן. האמנתי שאנשיירת – רבנים, כמרים -- הם אנשים טוכים. ניגשתי אליו ושאלתי

רוגרי: 'איך אני מגיע מכאן לשווייץי?' הכומר, התכרר, היה ככדישמיעה. כחיוך רחכ הוא אמר ליו ילד, מה אתה אומרז׳

גאלצתי לחזור על השאלה, והפעם בצעקה, -לתוך אוזגו: 'אני מכקש לדעת איך להגיע לשווייץ:' "הפעם שמע הכומר, ונכהל. הוא הבים סביב בחשש. ואמר לי: 'זו מלחמהו הגבול סגורי'. אלא שהרגיש, כנראה, שאם אני מבקש לעבור, אני מוכרח. 'אני רוצה לעזור לך', אמר בשקט, 'אבל אינני יכול ללכת איתך ואינני יכול לבקש מאיש מבני הקהילה תעלה על ההר הזה, המיוער – והוא הצכיע על רכס

"בלילה אני מפחר', אמרתי. הרי הייתי ילד. גם

וא בירך אותי – ומשב

כנראה שלא אגיע

לשום מקום – ואגי

ונפרדתי ממנו. השעה

נשקתי לכף

היתה לפני־הצהרים.

התכונן כי כמו על משוגע, ואמר: 'תראה, ילד, תעלה

ככיוון ההוא. תגיע לקרהת־יער שממנה מתפצלים שני

איכר הסכיר לי כדקדקנות היכן השמירה הדוקה פחות. מתחלפות מתי המישמרות ואיך לחצות. המזל שלי היה שאנשים ניסו לחצות את הגכול ררומה משם וצפונה משם, אכל לא שם. לכן, באיזור שבו עמרתי לחצות, היתה העירנות של שומרי־הגבול הגרמנים נמוכה יותר. ולמרות זאת, העניין לא היה פשוט: אנשים שילמו בררך־כלל הון־תועפות למורי־דרך, כדי לחצות

הימני ואיזה השמאלי?

באמצע היער, כאיזור סגור ואסור?!

יסבירו לי איך לעכור את הגכול לשווייץ.

נתנו ליו לחם כפרי טרי, ובשר, ופירות, וחלב, אתרכך

הגרמנים כי סייעו בחציית הגבול, זה היה סופם.

את הגכול. לכד, אף אחר לא העו לגנוב גבולות. אתה הולך ישר', הדריך אותי. האיכר. 'עולה כל הומן. לבסוף, תגיע לעמק שכו רועות הפרות שלנו. מהצר השני של העמק, במרחק מאח מטר, תראה קיר נמוך. זה הגבול. הסכנה היא ביתן השמירה של הגרמנים: ממנו גיתן לראות כל דבר שנעשה בעמק. הבעייה שלך היא: איך לחצות את העמק באור יום.'

השעה היתה שלוש או ארבע. אחריהצהרים. בלילה לא רציתי לחצות את העמק כי פחרתי, ויצאתי מייד לדרך. הלכתי ישר, עליה נוראית, ואחרי כחציישעה הגעתי לעמק: פיתאום, בכת־אחת, היעד גגמר והעמק השתרע לפני, ובו הרבה פרוח שרעו כנחת והשמיעו צילצולים בפעמונים הקשורים לצוואריהן: ממול, ראיתי את הכודקה של הגרמנים ואח החיילים יוצאים וגכנסים. אם הם וואים אותי – ואין סיכוי שלא יואי: אותי כומן חציית העמק כאור יום אני ספוט. אוכד עצות, התיישבהי מתחת לעץ, שובר את הראש מה לעשות.

פיתאום ירד ערפל על העמק. הערפל היה כליכך ככד, שלא ראית חציימטר מהאף שלך. שמעת רק את

הפעמונים של הפרות. איזה מחוה טוריאליסטיו יעו. עמק, פעמונים בערפל. קפצתי על הרגליים ויצאתי לדרך: ישריישר, לפי הפרות. נתקלתי בפרות, קיבלתי מכות מהפרות, חבטות ובעיטות. אחרי חמש או עשר דקות התנגשתי בעץ – וידעתי שוהו־זה: הציתי את העמק. מרוב התרגשות ופחד - פה כבר היה לי מין פחר - רצתי, כמו באמוק, לתוך היער. ער שנתקלתי

עייף וחבול מהמכות של הפרות, מלוכלר. ומסריה מהגללים שלהן, הוצאתי תפוח־עץ, ואכלתי

גבינוניים, החשיכה התחילה זו מהחושר, אולי יותר מאשר מהגרמנים. לא רציתי להישאר ביער בלילה. הייתי מוכרה לצאת. התרוממתי וחצצתי על צידו האחר של הקיר: במרחק מאה סטר,

גנות אדומים. יישוב. נשטל, שווייץ. לפתע הבחנתי שמישהו שם מתכונן כי עם. מישקפת, ומתקרב. חייל. הוא היה לבוש מדים אפורים. לגרמנים היו מדים אפורים. גרמניז חייל גרמניו נכהלתי, ונצמרתי לקיר. שמעתי אותו מגיע לקיר, מצידו השני, מחפש אותי ולא מוצא.

(המשר בעמוד 40)

שמח פרטי דבורה עומר

דבורה עומר: ..היו שנים שיצאנו המון. הטירוף הזה עבר. עכשיו, אם זה לא משהו הכרתי, אני מעדיפה לשבת בבית". דבורה עומר, בת קיבוץ מעון חיים, גרה היום במושב כפר מעש

פרט דאש הממשלה ועיטור כבוד

ע"ש אגדרסן. עיבדה למחזה את

שולחן חבתיבה גדול ורחב יש שם אור, טוב׳

לשבת שם. אני צריכה את השקם שלי, וומן, לא

"המלך מתיא הראשון".

וכשכולם יוצאים אני מתיישבת לכתוב.

עליות מהלכות עלי אימים, אבל הייתי רוצה לגור בקומה העליונה של רב־הקומות הכי גבוה במרכז תליאכיב. לפני עשר שנים עברנו לבית הוררבעלי בכפר מעש. לילדים זה פשוט גן־ערן. יש כאן איכות חיים. הוספנו על הכית המקרי, כנינו בריוס על פי המידה שלנו. הכית נכון בשבילנו. למטה מטכח, סלון, חדר חשינה שלנו, חדר העבורה שלי, ולמעלה חררי הילדים. חרר השינה גרול. אנחנו חיים כו. שם הטלוויויה והמגגן וכורסאות ואת. אני עוברת ער הצהרים, ולכן חרר חעבורה דרומין המון אור ושמש, שיחיה תם. אני יליהת עמק בית שאן הקוקה לחום ויב. קור מרפרס אותי אוהבת והום הים כמו הים של אילת, שאמשר לשחות ולשחות ולשחות את הכנרת אני צולחת כל שנה ים ואש מהלכים עלי קסם. לפעמים שוכבת שעות ומסתכלת על האש באה, למרות שות נראה לי לא מוסרי, כוכח זמן עצום, ואני: לא אוהכת להתכטל. הכתיכה זה התחכיב שלי ובסך מסגרות של רברים להוצים, צהיכה לעבור בקצב של הכל אני מרוצה ממה שאני עושה.

שלשום שחלתי נגינה פרחים עונתיים אנו שונאת לעבוד בגינה, עוד מהימים שכפו עלינה. יעושהן ותמיד אני מאחרת בהגשת כתביהיד אני בקיבוץ, אבל אני נהנית ממנה. בייחור ביום שמש יורפי משהכל פורח וריח הררים עומר כאוויר, בשבילי תרפי משהכך שורן וזרים שנו באוריך, בשביך לעבורת, צומה בטלוויזיה, אוהבת את תחנה, אוהבת בגרים ובכל עות הוצח לשנה בגרים ורשים לאפות שיריה לא מחנקים "המורח התיכון", של להם התעמלות מצוינות ויוסי של איזה בגרים ובכל אות לא ממופלים "המורח התיכון", של להם התעמלות מצוינות ויוסי של איזה בגרים ובכל א תראן אותו בשמלת נשף, אכל האיזה באוכל, אני אותבת שיהוה מסובר, ונקר, אכל לא סרטים לפעמים רואה שרך ולבנות ה"סיסטים מנשט" ארוכה בקול, אני בבריכה, עושה שלהם מצויות אני משחקת חיבה בשלטידואים אתמול אני עוברת ישה לבגומים. לתבשיטים און לי וחסים בקילומשרת בשחים אחרב מסוברת קצח את מכיל האות במקבור את "שולשלת" אצלנו ואת "ראלאס" אוהבת הבנים יוסי מרגש אותן ככל תחום או

עצמי. לא מסוגלת, לאורך ומן, לעבור במסגרת, בסצב שלא אני הכמבתי, לכך כל כך מתאים לי מה שאני כותבת ער הצחרים. אחרי שהילד אוכל אני הולכת לנות אתריהצהרים אני קראת נמנשת עם אנשים

עם בעלה, מוכ"ל הבימה שמואל עומר ושניים משלושת ילדיה. ביררן. זה מאור מבור אותי אצלנו אני רואה תישות כתבה עשרות ספרים, בעיקר טרטי תעודה ומבט שני. שוכבת במיטח ומסתכלת ופעמים רבות נרדמת. אני וקוקה להמון שעות שינה לילדים ולנוער ("שרה גיבורת חלק נכבר מהספרים שאני קוראת קשורים לסנר נילי", "הבכור לבית אבי", כו אני עוסקת. עכשיו, למשל, אני בותבת משוו "פגיעה ישירה" ועוד ועוד). זכתה בפרסים רבים, בין תשאר

הקשור בילדי טהרן ואני סוראת כל חומר תעודי וספרותי שאני יכולה להשינ. למולי, אני שראת מת לפעמים אני קוראת עשרות ספרים כחומה רקע החר שאני גומרת את כתיבת הספר, אני אותה אתם לקרטון ומחזירה. אבל יש ספרים שאני ממש נקשות אליהם ואו אני רוכשת אותם. למשל יהרצל" של פשק איירון, וכך מצטברים עוד ועוד ספרים והארונות התפקעים. ככל שנה אני ממיינת אותם ונותנת עשרות ספרים לספריות וחדרי עיון. אבל יש ספרים שאינני יכולה להיפרד מחם חנה למשל ספר שקיבלת! מהקיבוץ ליום הולרתי השביעי הרבורה וינים רהדבורה מאיהן) בתרגומו של אביגרור המאירי אינגי

וכתובה למפר האמת היא שנם חמצים אני שומרת, לא לגניים אותם אני נותנת, צרוך לסנות מסום בארת כשום אותרת בנרים וככל עונה רוצה לשנה בנרים חושים:

אַ אַרוּת תַּמִימַנה בחייך: <u>כשמשרד החינוך פיטר אותי מההוראה והתחלתי לכתוב</u> <u>שהאה ואהו במאה אחוז בילדים שלי ובשבעים אחוז בספרים שלי. יש ספרים שהייתי</u>

אם חיית רוצה לפגושו <u>את הגיבורים שכתבתי עליהם, את ז'אן דארק וכמה אנשים</u>

א את מתחרטתנו <u>שאין לי יותר משלושה ילדים.</u>

אורות את אוהבתז <u>ריח הדרים, ריח של ים ובשמים. אני חולת בשמים.</u>

ַ מַאו אותנת לאכולו <u>את כל הדברים המשמינים.</u> האו שואתו <u>כשמישהו נכנס לביתך ואומר – תורידי את התמונה הגועלית הזו מהקיר,</u> <u>את הוית את הרהיטים האיומים האלה, את נראית זוועה בשמלה הזאת. את הצד הזה</u>

מעצבן אותרו <u>וודניקים, חנפנים, צבועים.</u>

אָת מפוקת את עצמךו <u>יושבת שעות באמבטיה, עם קצף וריחות, וחושבת על אלף</u> <u>ו דברים או כוחבת בראש את הפרק שאכתוב מחר.</u>

צין אותרו <u>נילויי רגשנות, אנשים שמנשקים אותי. זה החינוד הפוריטני שקיבלתי,</u>

בה קשה לך לסלוחו <u>קשה לי לסלוח. אני זוכרת עלבונות, נושאת משקעים של פגיעות.</u>

חתולשות שלךו <u>שאני מארד פגיעה, שאני ישנה יותר מדי.</u>

ותהנות המציינת אותךו <u>מדיצות עם בטלנות, עד כמה שזה נשמע אבסורדי.</u>

חת מתעבתו <u>עכברים, נחשים, קור של טמפרטורה ושל אנשים, נסות רוח.</u>

ת וברון הילדות הראשון שלךו <u>הורי נפרדו ואחרי הביקורים של אבי תמיד הייתי בוכה.</u> ם אחד לפני שנסע אמר לי – אני נותן לך כמתנה גמד ושמו קרשנדו. רק מי שאוהב אותו ואה אות. קחי אותו והחזיקי חזק ואל תבכי, חייכי אליו. קרשנדו היה לי קרן אור בכל

אישיות כת־זמננו את מעריכה במיוחדו מדגרט תאצ'ד, עכשיו יותר מתמיד. בארץ את <u>שם אליאב ואת עמוס עוז, גם בגלל שמוא כזה יפח וחמוד.</u>

אים אישיות חשעורית את אוהבתו <u>את שאול המלד.</u>

י בשום שאת רוצה ללמודו <u>עיצוב, ארכיטקטורה, אסטרולוגיה, גרפולוגיה, תורת הנסתר.</u> וים תולת, מה היית משנה בעצמךו <u>אולי הייתי מתכגרת סוף-סוף. באיזשחו מקום נשאר</u> עילדה לא שותה קפה ולא תה, רק חלב ומיץ, לא מעשנת, זקוקה להמון שינה.

שוציח להיות כשחיית ילדתו <u>להיות יפה.</u> מאה חצה להיות כשתנדליו <u>נדולה וחוקה.</u>

אלר אני יותר מוכנה לסלוח לאנשים זם תופניות מלל לא ממריעות לי אבל כשאנשים מפתובבים בביה, בכנסים דווע וממן בכני מפתובבים בביה, בכנסים דיוצאים, וה מוציא אותי מוריכוו אני אוהכת מוסיקה אבל אינני מבינה גרולה ה ושיות הקוצים בקיץ, והתצבים בקומתם

הין שנים שיצאנו המון. הטירוף הזה עכר. עכשיו, אם זה לא משהו הכרחי, אני מעריפה לשבת בכית. הכן הגדול מגיע רק ביום שישי ובערב, ער שהוא יוצא, אנחנו מנהלים שיחות משפחתיות ארוכות. עם חברים נפגשים בשבת, בשעות היום, עם הילדים, זוה נחמר. לסרטים כמעט ולא הולכים. יש זיראו. הולכים, כמובן, הרבה להצגות. כמו בכל שנה, גם השנה היינו בססטיוואל עכו. אני אוהבת את האווירה, ההסתובכות, המופעים, האנשים שפוגשים.

ערבי שירה בציבור זה לא הסטייל שלי. ערב כזה הוא עונש בשבילי, כי לא מרשים לדבר ואני באה לראות אנשים ולשוחה איתם. אני משתעממת נורא מהר, אבל כשאני לבדי, אף פעם לא משעמם לי. ערבי שישי, כשיושבים ואוכלים ושובעים ומקטרים, נמאסו עלי".

אני קוראת עכשיו ספר על נפולאון של בן וידר. טכניקת הכתיכה שלו מאוד מעניינת אותי. באנגלית אני קוראת רק "כסטיסלרים", "נשות הוליבור", שטויות באלה. אני אומרת לעצמי שזה בשביל לשפשה את האנגלית שלי אבל כסך הכל אני די נהנית מוה. יש לוהו טכניקה מצויינת, יכולת לכתוב את השטויות - הכי נהולות כצורה הכי מעניינת. מדי פעם אני קוראת בלש, ולעתים החוקות מרע בריוני. זה לא התחום שמדבר אלי זה קר מדי מאוד אוהבת לקרוא ביאוגרפיות. אוהכת לראות את השורשים, איך צמח האיש. מרתקים אותי כל מיני משוגעים לדכר, בעיקר אם התחלתם לא חיתה מכטיחה

אני לא יכולה לומר שאני אוהכת טופרים מסויימים, אני אוחכת ספרים מסויימים. לא מכבר קראתי את "סות דבר" של יעקל שבתאי ואת "כחרם הנשכה" של שולמית לפיך ועכשיו לקחתי את "ערכסקון" של שמאם. מגיעה תמיר מאוור לספרים שכולם דיכרו עליהם: לא מונגה לעמור בתור בסמרויה, לא בוער לי, יש סמרים שכולם מדכרים עליהם ואומרים שמוכרחים לקיוא אותםן ואני מתחילת לקרוא ויה נורא משעמם יואני. נאבקה וממשיכה זה מה שנפלא כילדים הם לא שראים דכר שלא מעניין אותם, פילדיה, חשראה חיתה כשבילי עולם סמם, לא היה דבר שהרשים אותי כמו יספרים. . ספר כמו לתמתנחלים כוזר" של רגקה והיש"ן, למשל, לא ספר גוולו אבל ער היום: ככל סעם שאני עוברת ליר מוצא, הלב מחסיר פעימה בגלל שפר שפראתי בילדות, היפרים האשוניים מרתקים אותי, אני שואכת מחם פירור, כשאני כותבת, אני חיה עם האדם הוה, שונאת בשנאותיו, כואכת בכאביו, כשכתכתי על חוקלו חיו לי מיתושים כלב: עד כדי כך שהלכת. בעשות אסג בעים הנשים נשארו פרובות לי, צביה ילובשקיון ווחרה שלח אחרונסאן הן נהסכות לחיות חלק ממני וקשה לחשת חרר

ראיינת: נורית ברצקי

צילום האובן קטטרו

29 KIDEDIO

הכל לבית תחת גג אחד אין צורך לחסתובב יותר מחנות לחנות ומרחוב לרחוב, כדי לרכוש רחיטים ושאר צרכי בית. השיטח חאמריקאית לרהט את חבית כובשת גם את חישראלים. יותר ויותר צרכנים עוברים לביתילי, ויש לחם הרבת סיבות טובות: בביתילי - חכל לבית תחת גג אחד. בביתילי - מיטב חיצרנים בתחום תריהוט והמוצרים לבית. בביתילי - מבתר עשיר ומגוון מאין כמוחו.

גם נוח וגם משתלם חיתרון שלך, בנוסף לנוחות הוא כמובן גם המחיר. בביתילי אתח קונת ישירות מהיצרן - שיטת השיווק הישיר שחוסכת ממך כסף רב. בנוסף למחירים הבסיסיים אתה גם מקבל 12 תשלומים שיקליים על כל קניח מעל

היצרנים המשווקים ישירות בביתילי. מערבות שלון: ליטל. חדרי שינת: עמינח. שקשטיל לבית: נועם אורים. שטיחים: שטיחי כרמל. בלי בית ונוי: אופירה. מוצרי תאורח: סקאן דיסיון. רתיטי נוער: דובלה. מטבחים: דטאר. מכונות תפירח: יוער. מוצרי ילדים וכלי בית: ליפסקי. יילנות: ורך רחיטי איפות: רחיטי ביתילי. מראות ואביורי אמבשיח: אדרת. ארונות ודלתות הזזה: דורסט.רחיטי יבוא: אלקל. צעצועי טוילנד. מוצרי השמל

(ליד אצטדיון רמת-גן)

שעות הפתיחה: ימים אי,בי,ני, זי מ-10 בבוקר עד 8 בערב. יום זי מ-10 בבוקר עד 9 בערב. יום זי מ-9 בנוקר עד 2 בצותים.

פתוח במוצאי שבת:חצי שעוו מצאת חשבת.

דובלה מבצע: ספריות שולתן במקום 975 שייח -רק 34 שייח

א 12 תשלומים.

וילונות 12 x תשלומים, ללא ריבית! מנורת שולחן חינ

מעשה אמן

רק 93 שייח

מבצע: שטיח עבדת-יד ב

- שייח 1400

רחיטי יבוא בסגנון סולוניאלי אלקל יוצא מן הכלל הכרות

חדש בביתילי

אלקל

אופירה מבצע: מערכת אוכל אוליביה, במקום

רק 360 שייח

נועם אורים מבצע: נימבו - חבילת ב־34 שייח

12 X תשלומים שתי אפשרויות בחירה: חבילת 1 - 2 שמיכות חורף פוך סינטטי. 2 כרי שינח פוך סינטטי. 2 ציפות לשמיכות. 2 ציפות לכרים. 1 סדיו למיטת. חבילת 2 - 2 שמיכות חורף פוך סינטטי. 2 כרי שינה פוך סינטטי. 2 ציפות לשמיכות 2 ציפות לכרים. 2 סדינים למיטת יחיד.

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

מרכז קניות לריהישוצרי בית בשיווק ישיר

ימעריביי: "מר קצב, אתה איש צעיר. עווריך היושבים כאן בחדר אתנו, הגם אנשים צעירים. הציבור, דומה, מאס במעשי החוליטיקאים. הנתק בין הנכחרים והציבור רק נדל. כאיש צעיר המאמין בדרבו מה אתה אומר על כך"?

משה קצב: "אם זה נכון זה עצוב מאור. זה מאור מצער אותי".

של עניין, ע"פ החוק וע"פ שיקולים מקצועיים. היו הרבה התנצחויות כיני ובין פרס בישיבות הממשלה, והמערך חושכ שבאמצעות המינויים הפוליטיים אפשר לנגח אותי. במשרד הזה היו אנשים שהם השתמשו

בליגת הממנים הפוליטיים. על האליפות מתחרים דוד לוי ואריאל שרון. מה שרור לוי עשה כהשקט וכבטחה במשך תשע שנים, עושה אריאל שרון מהר, קצר ולא אלגנטי. עובדי משרדו אזרו עוז, פנו לבג"ץ, ובכמה הזרמנויות הצליתו לעצור את ההשתוללות. רמות מפתח בררמה הוא ישראל כץ, עוזרו האישי של אריאל שרון. אין הוא מסתיר את שביעות רצונו מהפרסומים סביבו. שאני גא על כל איש חרות שהכנסתי לעבודה", הוא אומר. הייו הרכה מינויים פוליטיים אצלנו, אבל זו לא סתירה אמצעי התקשורת. הוא וכץ יכולים עתה לבוא אל הצירים ולומר: "ראו מה עשינו בשבילכם. לא רק חילקנו לכם ג'ובים, אנחנו גם מותקפים בשל כך".

הנהגת הפיקוח על המחירים נתנה בירי שרון ועוזרו המסור הזרמנות נדירה לחלק ג'ובים ליותר מ־50 צירים ופעילי סניפים שמונו כפקחים.

כץ: "השר מכיר את רובם מבחינת ההשקפה המדינית. הם רצו להוכית את עצמם. באופן טבעי אני פניתי לאלה שאנחנו מכירים מהסניפים. אני לקחתי על עצמי לגיים את האנשים האלה".

תומך בלתי־צפוי לתזה של ישראל כץ הוא אפרים זינגר, מזכ"ל המשמרת הצעירה של מפלגת העבורה, המאשים את מפלגתו כשלומיאליות מוחלטת כנושא המינויים הפוליטיים. "במערך לא חושבים על הרור הצעיר", הוא מתלונן. "כליכוד עוברים נכון. כל הזמן דואגים לצעירים, ממגים אותם לכל התפקירים המתפנים – כין אם הם מתאימים ובין אם לאו. אצלנו, אם נעשו מינויים פוליטיים, זה געשה מן היר אל הפה, בצורה מזרמנת. הייתי שמת לראות אצלנו מינויים אגרסיביים יוחר כמו בליכור. כמה צעירים מן המערך אתם מכירים! לא רבים. המנהיגים שלנו לא תושבים על המחר. לוקחים מקצועיים מחוץ למערכת שספק אם ימשיכו להיות פעילים".

כמצב דברים זה איש לא הביע את תמיהתו על כי כמיזכר ההבנה שסלל את הדרך לרוטציה, לא מזכירים המנהיגים פרס ושמיר את תהליך השלום, את המלחמה כטרור, את האיום הסורי ואת המצב הכלכלי. המיזכר כן קוכע את מעמדם של פקידים כדרג נמוך יחסית, כמו מנהל לשכת העתונות הממשלתית או ראש שרות התעטוקה.

סעיף ד־2 בנספח למיזכר ההבנה מסכם את הדרכים והנהלים שלטיהם תתנהל חלוקת המינויים כין שתי המפלגות. תוקם ועדת ארבעה כראשות השר משה ניסים, והיא תורכב משני שרי ליכוד ומשני שרי מערך. ישראל כץ מכנה אותה כשם בוערת השלל". ישר שחל, מעודן יותר, קורא לה: -גוף מתאם, שבו שתי המפלגות נהפכות לכלבי שמירת כדי לא לפגוע בשרות הממשלתי. זהו מעין מאזן־אימה", הוא מסביר. אם קצב יפטר את חקלאי, אנחנו נפטר את ליפקה. ומנחל מינהל מקרקעי ישראלו. העמדגו סכד. לדעתי נעצר תהליך שיכול היה להביא למשכר אמון בציבור".

אביבה מץ ועמוס לבב

אין בישראל. פוליטיקאים טובים יותר?"

וד בטרם מונה צבי צימרמן (71), ח"כ משעבר, ממקימי מו"ל, לתפקיד דימלומטי בחו"ל, הובע בצמרת משרד החוץ ספק באשר להתאמתו לחפקיד. אבל הליכרלים לחצו, ושר חתוץ, יצחק שמיר, נעתר. "מחיר האיחוד", סביר אחד ממקורבי השר. הפרקליט החיפאי ארז את ווליפות הייצוג ויצא לניו־זילנד כדי לכהן שם כשגריר ישראל.

החששות התאמתו: לא רק עובדי משגרירות ויהודי המקום חשו שהשגריר אינו ממלא את תפקידו כיאות. גם מדינאי ניו־זילנד הבחינו בכך שצימומן רחוק מלפעול כפי שמצפים מדיפלומט. "מדוע אין חשים בנוכחותו של שגרירכם:", שאל לפני שנה שר תחוץ ריצ'ארד פרבל דיפלומט ישראלי אחר שהגיע לוולינגטון בשליחות. דיווחו חכתוב של חדיפלומט תאורח על השוריר צימרמן, במסמך רשמי, שמור בארכיון משרד התוץ.

השר הניו־זילנדי סיפר כי ראש הממשלה. דוויד לונגי, שאל אותו ..מדוע נשלח על־ידי ישראל שגריר כזה לניו־זילנדו". כאשר נענה כי השגריר איננו דיפלומט מקצועי והוא נשלח "כתוצאה מלחצים פוליטיים", השיבישאל ראה"מ בתפיחה: "האם אין ביעראל מוליטיקאים טובים יותר...ז".

יש, מטתבר, בישראל פוליטיקאים טובים יותר, ומשרד החוץ ידע בעבר לא מעט "מינויים צוליטיים" מוצלחים יותר. משה ארנט ובנימין ותניתו (שלא היה, אגב, חבר "חרות" בעת מינויו) הם חבולטים ביוהר. איש המפד"ל יצחק מאיר נחשב כעיני צמרת משרד תחוע והקחילה היהודית במונטריאול כסיפור הצלחה כאשר כיהן שם כקונסול כללי. אבל צימרמן ומינויים כושלים דומים משמשים תחמושת לעובדי המשרד חמתנגדים ל"חצנחת" דיפלומטים

מינויים פוליטיים בשירות החוץ הם דרכו של עולם: בארה"ב מחלק הנשיא הנבחר את הנצינויות בחו"ל לתומכיו הפוליטיים, לתורמין כבדי־הכיס ולאנשי עטקים בכירים. כישראל מעוגנים חמינויים הללו בחסכם שנחתם באמצע שוות ה־70. על פי תמסמך מסכימים העובדים לקבל 15 מינויים מבחוץ, בשל חקיצוצים בתקני כווז האדם ירד אשתקד המספר ל־11. העקרון – מוסכם. תשאלה היא רק אם "המוצנחים" אכן מהאימים למשימות הייצוג בחו"ל.

בצמרת משבד חחוץ מנסים למצוא את האיזון בין הלחצים הפוליטוים לבין צרכי חתפקיד בתו"ל. במרבית המקרים וברה ידה של לשכת חשר על חוות דעתם המקצועית של חברי ועדת חמינויים. כאשר חגיע סגן ראש עידית נחניה ד"ר יצחק בן־גד לקיבוב שיחות במשרד החוץ, החרשמו שם כי הוא מתאים לעבודת תסברה, אולי גם לכהן כ"מספר 2" באחוו הקונסוליות. הוא למד בארה"ב, וורצה וכתב בעיתונים יהודיים. אבל התפקיד שהועידו לו בלשכת השר – קונטול כללי בבוטטון – גדול

בורגד לא ויתר. מאחוריו אחדות ישראל" (גוף של דתיים בחירות). מוא לא קיבל אמנם את בוסטון, אבל עתת תוא מועמד לחפקיד קונסול כללי בטורונטו. פינוין מעוכב בשל מחלוקת בין המערך לליכוד על

מינוי בחו"ל חוא לעיתים פיצוי לח"כ הוא עושון בימים אלה אה דרבו חודה איצו שנשאר בתוץ. כך היה יעקב נהושהן לציר מריני בוושיוגטון ואת"כ לשגריר בהולנד. האג מחתה

שמית על שתקף את מדיניותה עוד כטום

ח"כ לשעבר אחר, דוב מילמן, מונה כשנריר ישראל בפורטוגל. דיווחיו משם עורוו תעבות גיחוך בין אושי משרד החוץ. כששב, ביקש לצאת שוב כשנריר לבריטנית, לאו"ם או לדרום־אפריקה. שמיר שוכנע ע"י בכירי המעוד לא לוותר, ומילמן נתגלה לפתע במחוה תומכי

מקורבי שמיד אומרים כי שר תחוק לשעבר חעדיף לשגר "מינויים מוליטיים" שהצליחו לכהונה נוספת, במקום לחקתכן במינוי מוצלח מתות. כך תועבר יעקב נוטל, איש חירות מחיפת, מכתונת קונסול כללי בריו דודונירו לתתקיד שגריר בקולומביות. כשכיתן בברויל הסתבך במרשה של רכישת מבונית "ינואר" ללא מכס ומכירתה' ברווח נאת, בניגוד לתקנות (פרשח שגם מבקר חמדינה עסק בח) כמוחו עשו שני דיפלומטים נוספים, אנשי שירוה המדינה. תם הוחזרו ארצה והועמדו לדין

מועמד אחר לסיבוב שני כמינוי פוליטי בשירות החוץ הוא איש הליבולים אויה אבידור, עורך העתון בשפח הספרדית "אורורה" תמופיע בארץ. אבידור כירון, בהצלחות, כשגריו בבוליביה לפני שנים אחדות. חשנה פנה לשר יצחק מודעי כדי שיסייע לו לקבל משרה מסמה בחו"ל. גם מינויו עבר את משרד תחוץ וממתיו

לאישור תממשלה. יו"ר ועד עובדי משרד החוץ, צבי מואל. אומר: "שירות חוץ חוא דוך חיים, ולא ציונר

אגב צימרמן: כתונתו בניריוילנד לא הסתיימה גם לאחר הדו"ח חשלילי שחגיע להנחלת תמשרד. מישהו מן חליבולים דאג לשבוע את שמיר לחשאירו עד סוף תקופת כחונתו. אבל למני כתודש תגיע לוולינגטון מתקימו. משרד החוץ אפרים ("רובי") אלדר. במשרד תקפידו שההחלפה לא תדחה, כדי שיחיה במקום מישהו שיובל לדאוג לחבנות לביקורו הממלכתי של חושיא תיים הרצוג. אה מענה חשנביריח"כ בדימוק אימרמן לא הצלחון לקבל

רבאל מן

תכוו

30 ליפור בוים

מגבניה

א לישר כזים

תפוח אדמה

10 ליטר מים

ו ליטר מים

אבטיח

מבקומות בורכה הרבה מים

מהנת קצרך אתנה. בכל תפוז תהב תכלובבל כוס חלב

להן שותה יש הדכה מים - כל

משקייו ורושים כדי לגדל אח

מפולהצמית את הירק שאכלה

מסיועה שכדי לנדל אבטיח

מיום. אנדיה אתרון זקרק

מקוש ל 200 לימד פים. ראם

מנוצין הביי הנוצים, הבריא

ביושב לשנים בוול מז

ממלדי, צודך גו ליטר מים,

מהוחודות

200 ליפור כזים

חניש את כתב האמנתו. במשרד החוץ טוענים כי נחושתן הזניח בהולנד במכוון את הקשרים עם נורמים חשובים בשמאל המפה הפוליטית. עם שובו ארצה תבע את המשרד כביתיהדי לעבודה בדרישה לקבל את פיצוני תפיטורין לפי משכורת השגריר בחו"ל, לא בארץ.

משמעתי. נוטל, לעומת זאת, תמשיך לתתח

לעטקנים פוליטיים". תועד טוען כי אם בעבר הסתפקו בשיגור "מינויים פוליטיים" לפדיוות באמריקה הלטינית, הרי באחרונה וכבשה רווקא ארת"ב ע"י קונסולים כללים שבאו מן הליבוד.

מומו של דבר אזה הוא צרכן התים א

עוברים אליך בסוף הדרך. אם לא

יעשה כה שצריך להיעשות כדי

לפתח את מקורות המים בישראל,

כדי לאנור את מי שטפונות וכד

חקלאים יהיו בצרה צרורה

לטהר את מי־הקולחים –

ואחה אתם יחד.

DI DA

מכרחים לשנית את

זוכרוזים לפתח את נ

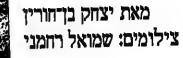
160 ליטיר מים

38 CALL

200 ליטר מים

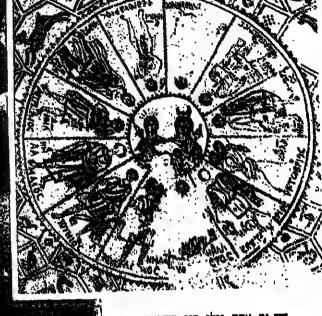
תפוח עץ

22 ליטר מים

גלגל המזלות שנתגלה בחפירות בית־שאן (למטה נחשמת לאור

מימין) ומוואיקה העולם (משמאל)

ום אחר גילו כני משפחת כטש מכית־שאו, שאמפיתיאטרון רומי מתקרב בצעדי ענק לעבר כיתם. זה לא צחוק. כשגמרו לשפשף עיניים, מיהרו לסשור בחצר כלב זאם עצבני. אבל גם הוא לא הסחיד את הרתפורים. שהמשיכו לגגוס נקרקע.

חצי אמפי' ככר נחשף ושוחזר. בקרוב תוכרע הגדר המפרירה בין הכית עצמו לכין הרחפורים. אחר כך יעקר עץ האקליפטוס. כדי לסגור את המעגל ולשתור את האמפי' המרהיב – יצטרך הבית להמחק.

עשרים שנה גרו שם בני משפחת בטש, אמנם כשכירים של חברת "עמידר", אכל מוגנים וכעלי חוקה. "החוק לצירנו, אכל לא ננשל אותם. אנחנו מנהלים אתם מו"מ לפינוי". אומר רוד צפרוני, מנהל מינהלת הפיתוח התיירותי של ביתישאן.

המינהלת היא יצירה של וערת כשנה למסקנה ההגיונית והמתבקשת מאליה, שעתירה של העיירה הצפונית קשור כעברה. אדמת ביתישאן רוויה

מפרידים ביניהם. מתחת לבתי הרירות צפורניים – נחשף משהו היסטורי. רהיום שוכנים בתי מגורים מתקופות כשהקימו את מפעל הטכסטיל – עכרו. אף אחר לא מתכוון להרוס את נתגלה בית־הכנסת מהמאה הששית הממשלה, אבל בית־שאן שלו נותרה משופר, עיסוקים ורמת שבר שונים בתי המגורים כדי לחשוף את אלה. לספירה. כשבנו את שכונה א' – "עלו" מאחור.

בשנות החמישים הגיעה העליה

מושה החדש המתפתח, עם כך וכך מוים מרובעים ועל התעשיות מושבים כבר מבידינה.

בית שאן תפרו כבר כשנות פתהתכנית כוללת לחשיפת העידי.

ואס המועצה שלמה כדלולה -38 שים מדברים על הפוטנציאל של לדקאן ולא ידענו איך לקחת אותו מיים ומה לעשות אתו. בית־שאן היונה לד מעם למצרות. במציאות הבוכחית פל נבולות סנורים עם ירדן ומתייה, אין לנו שונו יחדון כלכלי. תעשיה יש בכל

פום צצלנו. כית שאן היונה בזמנה העיד מקובה ביותר בארץ.

היום היא תשובה פתות. מי שיורד סתו האשונוס המחנות של בית שאן פילים אכלים משתו בפיתה במזנון

מנשצח של פוליטיקאים אוציים, פוחד למי את זה כקול רם. לציטוט הוא פודה להביע אליה. את הפומון הזה שעברה, כמרכז מינהלי של השלטון הרומי הגרול ביותר שנשתמר בארץ.

> העשרים. פרופטור צפריר וד"ר גדעון פרסטר, שני ניטים, תופרים באממי" מאז מדלת העשור הנוכדי. אבל עד עותה לא

לד. וצו סוף כוף מתחילים לפעול."

פחממר יודם צפריר לא אחזב את הפואה של כית שאן לפומפיי. פומפיי בחה עד שלמה שנקברה באבק וולקני, מתולתה אלף שש כאות שנים כאותר יונו כעיד שלמה שהנוקפאה, אפילו ושח של אושים בהמקרה של ביתרשאן פוד כפו בניברק או פתחיתקווה של

דוד צפרוני (מימין) ופרופ' יודם צפריר באמפיתיאטרון התרש: "הבעייה זיא איד חופרים

מה שיודעים באמת, זה מה שרואים

שבצומת וממהרים לתפום טרמפ פת אבל הוא עצמו, שבע אכובות לסבריה או לבקעה. קומץ חיידים יורדים בעין. את האמפי שנמצא במרחק מאתים מאוטובוט, תרים אתר שירותי-תיירות מטר מתחנת האוטובוס. כאן הושלכו ברמה מינימלית, מתבוננים כלא אנשים לזירה להלחם על נפשם מול מאמינים במבנים המוזנחים מתקופות אריות. את התיאטרון הרומי, שיוער שונות. הנה כנין הסראייה, שהקים להצגות ומופעי פנסומימה, חפר שמעון הסולטן עברול חמור כסוף המאה אסלבאום לפני 25 שנה. זהו המבנה ותורכי. בושריו, הוקוקים לשיפוץ רוצף, החלק העליון של שורת המושכים ממוקמים – שיננו לבי הקיוסק של ז'קי, התמוסט, אבל 14 השורות התחתונות בית־משפט השלום, סניף הפועל המזרחי נשתמרו היטכ. גם כו יעשו עכורות

וגם בית-כנסת. קשה למצוא היגיון שיקום. עכשיו מהפשים הארכיאולוגים כלשום בסידור הזה, אלא אם כן מישתו את הדרך המקשרת בין התיאטרון חשב על הצורך בתפילה רצינית לפני לאמפר ו"עלו" על דרך, כנראה ביזנטית. שנכנסים ל-היכל המשפט" ועל שתיה רחוב עמודים קולאים לו. בצירו חשפו הוא מנהל את חפירות בית־שאן. הבעיה פרת וכדין אצל ז'קי לאחר הזיכוי. העושים במלאכה בית מרחץ וריצפת היא איך חופרים בגדול והרבה. הם אנחנו משקמים את המקום. הכל ייצא פסיפס. מפה", מכטיחים במועצה המקומית.

אם גדערן מצוי כארק־ישראל בית-שאן שוכנת לפיתחו, אמרו חז"ל. לא צריך להסתף, כמובן. אנחנו את גרושל לו לי המוער, בשובן אבול בי הבל לובי בי הבל לובי צפריר מצביע על חפירה כאן קיבלנו חצי מיליון דולר. מאה אלף הארכיאולוגים – בית־שאן חיא אכן ועל עמוד בורד ומרצה: ...אנחנו נחסוף כאן שורת עמודים לאורך מאות מטרים.

> ארכיאולוג מחוז הצפון גבי מזור, עמורים בסבסטיה, שומרון, או בקרדו מתרגש יחד עם פנחם שדה מנילוי של ירושלים. אנחנו מניחים שיש פה אנחנו לא יודעים מה יש מחתת במעלה המדרגות המוליכות לראוךטאון

> > שמורה שם למטה.

בית־שאן ניתנה דק בגלל בעיות האכטלה בישוב. הודיעו על זה בטלוויזיה ובכל השופרות האחרים, ממש גאווה ללכ. אכל כשהחל המכצע לפני שנה, התייצכו לעבורה עשרה פועלים. היום מגיע מספרם ל-105, אכל רק שליש הם תושבי בית־שאן. העבודה עם טוריה ומכוש מפרכת. אוכלים הרכה אבק, מוג־אוויר קשה, וכסוף החודש מכיאים הכיתה 400 ומשהו שקל.

אמקומים מתקשים לראות את התמונה הכוללת ואת התועלת שתצמח להם מחשיפת בית-שאן. הנה יצחק חברוז, 36, נשוי ואב לשלושה, שומט מעדר ומנגב זיעה כדי לקטר קצת: עברתי שלוש שנים במפעל המנועים. 'ליש' ופוטרתי בגלל צמצומים. הייתי מוכטל שנתיים, עד שלישכת העבורה חייבה אותי לצאת לחפירות. משלמים לי משהו כמו 12 שקל כיום. החפירות אולי משתלמות לממשלה זלתיירות. אכל אנחנו מקבלים את הכמה גרושים ובקושי מפרנסים משפחה".

מי שיחפש התלהכות לוקל פטריוטית, לא ימצא אותה כאן. בתפירות עוברים מי שהלישכה חייבה אותם להיות שם באיום של הפסכת תשלום דמי האכטלה. רבים הצליחו להתחמק. שיטה אחת: אתה מאיים על ארכיאולוג שתחבל כמימצאים שלו ומייד הוא משגר מכתב ללישכה, בו הוא מצהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים ש.הנ"ל אינו מתאים לעכורות ארכיאולוגיות".

דוד צפרוני היה 13 שנה סגן מנהל החברה לפיתוח הרוכע היהורי. עכשיו עוברים שלושה חודשים ומעכרים את החומר שגילו תשעה חורשים. אני רוצה ין עצי היער של קק"ל, הלא שיחפרו כמו פרופסור אכיגר שחפר הוא הגן הלאומי, חופרים בעיר העתיקה 12 חודשים בשנה שיהפרו כמו פרופסור אכיגד שהפר בירושלים שפכנו מיליונים כלי הגכלח השקענו באמפי', עוד מאה אלף בתיאטרון, חמישים אלף בפארק ואת מה בנינה אחת אפשר למצוא את לא צריך דימיון רב כדי לראות שורת שנשאר – נגמור תוך שלושה חודשים".

כתובת על ריצפת פסיפס. בחלק אתר מערכת רחובות. זהו שער עם מדרגות, שימשיכו לטפח אותה. יומים כבר הריחו מסירה מיכל פלג עם אנשיה שיכבת שמוליכות לאיוןשהי רחבה ציבורית". את הפוטנציאל. אתר מהם עומר לכנות אבק מאבנים ופולטת: ביש פה הרבה וכבר אנו מפנטוים לנו איך נשות רומי את בית המלון הראשון בעיר ואחר וכה שנו פוספיי היתה עדר לא חשובה, הפתעות מוקדם מדי לתת אינפורמציה. העליוות מטופפות להן בעצלתיים במכרו למתן שירותי דרך בככיש פשר כמו היתה עיד לא חשובה, הפתעות מוקדם מדי לתת אינפורמציה. לארמה. פרופסור צפריר עומר ככניסה של בית שאן. כל זה חוסה בצילו של תל באחד מביקוריו האחרונים במשרר לחפירה ודשה וממלמל: -קצת קשה לנו בית שאן שחשפו בשנות העשרים התיירות פוסטרים של ערי התיירות להבין את השטח. אולי נתחיל להפור איכיאולוגים מאוניברסיטת פנסילכניה. טבריה, צפת, נתניה, ירושלים, אילת. מעבר לעץ". כך, בחתבי עומק, רגל פה 18 שכבות ישוב החל מהאלף החמישי צילום של בית שאן לא היה שם. קשה להאמין שהתנופה לחסירות היתה: ₄מתי בית־שאן תהפוך לפוסטרז"■

Biaealo 34

השטח מצפון לרתוב הרצל.

מאה איש כארבע משלחות שבא לחזות כחגינת התפירות. השרים לעניני כלכלה, שהגיעה לפני ארכיאולוגיות מתמודרות על חפירת

עמירר" עתיקים, בני עשרים ושלושים. הגדולה לבית־שאן, ממרוקו בעיקרה, שנה, עיר חדשה ומרהיבה כת חולפים ליד בית פרטי, ורואים והעמידה את מספר תושבי בית־שאן על 6000"5000 שנת. עיד שלמה על מכניה צוות ארכיאולוגים, כראשות מיכל פלג, 14 אלף. בשנות הששים נקשר שמה של מוצגים בעלי ערך היסטורי רב. כל חושף בית מרחץ רומי. מישהו נתן פעם העיירה עם קטיושות וילדה שהופיעה ודרכיה, המשתרעת על שפח של 200 דונם. משהו שישנה תוך כמה שנים את אישור לבנות שם כתים. לך דע מה קבור בטלוויניה וזיעזעה את כל המדינה בית־שאן. שכונת חסכון נושקת לאמפי' מתחת. בקרבת מקום נחשפה ריצפת במשפט: "אני רעבה". שנות השבעים מדרום. רחוב הרצל ובהמשכו שאול פסיפס, שבינתים לא יודעים מה לעשות וכורות בשל התעוררות פוליטית של מתושביה משתכרים בעבודתם במפעל עיר מוכת אבטלה, שרנים המלך, החוצים את העיירה כולה, כה איפה שאתה מכה במכוש, או נועץ התושבים ובסריצתו המטאורית של הטכסטיל המקומי ובמפעלים האיתורים, תפסן הכנין משכונת אליהו אל שולחן לא יותר ממה שמקבלים נחמבי סעד הממשלה. רוד לוי היום סגן ראש תהפוד אולי לעיר תוסטת עם רימי

שקרמו להם. מנחם מועלם, תושכ על בית כו התגוררו עשירי המאה ההיא. עכשין יש תקווה. בארמתה קבור על פניה, אלא כזו עם כתי מלון, השכונה, עובד המועצה המקומית, מספר: ..כמעוז־חיים חיינו עשרות שנים בלי הסיכוי של שנות השמונים ותתשעים. מסערות ושירותי תיירות מפותחים. -בשחפרנו מתחת לבית להקים מחסן, לדעת שאנחנו יושבים על בית־כנסת", כל כך פשוט. כל כך נאוני. זה חצי שנה בשראם הבועצה המקומית, שלמה גילינו אבנים מעניינות. יש שם משהו". מספר ראש המועצה האיזורית, אורי יסה,

, בכמה מוקרים. פרופסור

של לפנל משנ על מה שקורה בה. רגל שם, מנסים המומחים להבין את מה לפני הספירה וכלה בימי הביניים.

35 Kipenio

ארוחת עסקים הודית

פני פנים אחדות היתה באחר הפיכוים הסואנים בלוגדון מסערה טובה מאוד. שילמית שם פחיר קבוע, לא נבוה, וכלת כפי שתמרו עיניך ובהתאם ו לשחו קליפת קיבתך. גם אוכל טוב וגם עת בלתימתבלת – הצוסעדה הניתה ת בדים וערב היינו סם. רשמנו את ישתה מבחננו כמסום שכראי לחזור ג'ד. פקץ שנה ומצי הזרנו ליסם עם וד בעל כושר אכילה כלתיירגיל. בש לה יש לנו בשבילך הפתעה. יש לצונת. המפעדה לא היתה. שאינני אד בתנת סמוכה מה קרה למסערה.

- זירים הישראלים התלבשו עליה "ד הבן – והפסערה פשטה את הרכל... נזכרגו בסיפור כשנכנסנו לתרור", המסעדה ההודית מלאבינית ליד כיכר דיזנגוף, אשר מה לאתרונה במסלול חויש: אינו עסקים כבודרים בהנשוו עצמית. אל כפי רצתך ואו יכולתרו. אבחנו חבים קטע זה המידעד לראות אור סד בשבועיים, ובכלל לא בטוחים כסחר הה אבן יוסיף להחזיק מעמר ם כמה ישראלים שאנחנו נוכירים

יהם על המקום לאכול כפי יכוילואם. מכל מקום, רלפק ה"כיזנטילאגץ" מד מיד בכניסה למסעורה מחדצורה זו. ודא מיועד י'מפהורים למוסצים כי שבאכת אוזוב אוכל מי, פל כל הגינונים הסובבים אותו, פנקס לעשות ארווצעו הגינה - נוזמין מו שותו אלהיקארט. בולפק והגיבה יעפית אינך מוצא מאכילים מתנור פוחרי ולא מאכלי קארי "בועיינו". תמדה 18 שקל אתה נוטל לך צלוזת מיה ועובר לאחד הפיונכות המתוממות, מבה לפעה את פשר המאכליים השונים וכוהלפים מדי יום.

לפניכן אתה יכול לקבל לשולחנך מרק. ביום ניקוט היה זה פרק ענבניות. לא כליכך הודי, אבל ינים ביותר. כמיום הארוחה יביאו לך, כלול בניוזיר, חה א שה פיני תרנימה החדיים וכן פירות אתה נוסל החלפק בעצמך. באמור, המיכודר מגוון והכמויות לקרמובלות. כיום ביקרנו מצאנו על דלפק לענסלאנץ" עוף בקארי, כשר בקר בקארי מין שות שפע של ידקות מבושלים, ברטבים ובלי יבים אמילו במיה היתה שם. חריפות המאכלים מאוד מונה התרשים" ניצבים שם כצלוויות פיוחרות וכל אד מלהט את מנותיו כטעמו. בקצה המסלול מנש עם "נ, הא הפיתה ההדית. 18 שקל העכור כל המכחד מוד מאופק לכל ודעות.

אבל לפי שאינו ממהר לוזור לענודה ומוכן למטי למחיר הוה עוד 10 שקלים, ממתין התפרים פל השלחן ובייצג גישה ורבה שונות לחלוטין.

אכול בפי יכולחך – ארוחת־עסקים הודית של צהרי־יום ב"טנדורי" (מימין); עת המרקים הגיעה אל "לה גסטרונום", מונשים בסירי חרס גדולים שתוכנם מהביל (צילומים: שמואל

מרקים בחורף

שמיים ומזג האוויר כבר מתחילים לחייך אל חובבי המרקים יש כמה וכמה מקומות כתל אביב שיודעים את נפש ה"נעולים" על מרקים ומכינים אותם, בעיקר בחורף, כהרכה ידע ותשונות-לב. אחר מן המקומות הללו הוא "לה נסטרונום" נרשב כדיהורה 163). שם לא מנישים לך צלחת מדק. שם מניחים על שולתנך טיר חרס גדול עם מצקה. אתה מערבב ונוטל כפי מירתר. פעם ועוד פעם. אל סיר המרק מצרפים לך וכלול במחירו סלסלה

עם פרוסות לתם שחור ובגם. ביום ביקורנו במקום הוצעו לטועדים ארבעה סוגי מרק, כולם מעשה ידיו של השף אנטואן, שהוא בעליה

של המסערה: מרק מטריות – עשוי מפטריות טריות בציר של עצמות מבושלות, עם הרבה שמנת. משהרמשהו, כמו

מרק שעועית – בנוסה אלוסי, עשוי משעועית שאומרים כהד, גם דוא עם ציר עצמות בתוספת יין לבן ופיסות קטנות של קבנום.

אדומה גדולה, ירקות למיניהם, עגבניות קלופות. גבינה וכן איטריות דקיקות שנחלטו בנפרר והוטלו - למרק סמוך להגשתו. כל אלה, עם לחם טרי, מימרת חמאתי מתוכלן וקצת מזג־אוויר סגרירי – איזו חניגת סתיו!

מרק קרולינה – שהוא מרק ירקות עשיר עם

מרק מינסטרונה – שבו אתה מוצא שעועית

חלמוני ביצה ומעט יין אדום.

37 Biacain

אופנת חורך 87 נראית כמו תשבץ שצריך למלא בו את הבגדים הוכונים כדי להשלימו. חלק מהמ־ שבצות כבר מלא בפריי מים שאינם ניתנים לשינוי **– הבגדים שחלויים בא**׳ רון הבגדים שלנו. האח: רים, אלה שניקנה, יקבעו את צורתו הסופית של החשבץ. מה שיפה בחש־ בץ האופנתי הזה הוא שיש לו הרבה פתרונות אפש" ריים לא עריך להיצמר לאחר. ואם רוצים – אפי שר בכל יום למלא את המשבצות קצת אחרת. בעמורים אלה – כמה מהלהיטים הבולטים של העונה, ורמזים טובים לחודשים הקרובים שאפי שר לנצלם לכיסוי המקו מות הריקים. אתם תחליטו איך לצרף אותם לתשבץ הפרטי שלכם

I I A SALLY

מאת יהודית חווך

אפלוקציות וציורים מוסיפים תבלון של אמנות לבגרים בעידן של אופנה תעשייתית ממוכנת. אפשר להשיגם ברמות מדודים שונות, מאפר ליקציה של עור על מקשורן ינס ועד לוקנות עסירות: של כסף, והב, פנינים ומבי יקים סהופכים אפורה סרו־ נה ביד ליצירה שמחירה כמד נואות שקלים. ראפליקי צ'ות יהציורים פיתחים אפי שרויות בלתיימוגבלות לי צירתיות פרטיה, לרקום. - רקמים שונים לבוד מוכן

אפילו ישן.

יורי, זהב על קטיפה שחורה (עיצוב: חגית קוזניץ, "אנימה").

לחחיה בשמלת סריג ועיצוב: רונית בפאלי, בליז:

הג'ונוק גרש גם לכנדי החוי

רף, בציורים נאטורליסטיים.

לקחו אותו ישר מקטבע:

ראש אריה סרוג על חזית

של אפודה ומיזע עם הדפס

של זברר בשחורילבן, אבל

יש גם פירושים הרבה יותר.

מתוחבמים של הסגנון הפרה

אי: זברות בוורודיצהוב, נביי

רים בשחור לבן ושילובים

שר כל מיני הרפסי היות ב:"

חדב אם אתם אודבים את זה

לבי בוהירות, קנו – וליבטו

magain 38

משבצות גבריות ומקטורן גבריַ (עיצוב: רחל אלקלעי, "ביבה")

קטיפה שחורה על הצווארון וארינים גבריים עם שמות ציוריים כמו "פייה דה פול" , (כרעיתרנגול), משבצות קט־ נות שקצת דומות לתיואי שמסאירה בחול "כף רגל" של תרנגול, ו"הרינגיכון" (אדרת דג), הם הלק מהאופי נה בעלת הפנייה הנוסטאל נית אל שנות החמושים. רוב הארינים האלה הם בשחור לבן, אך לא כולם ארוגים בצמר יש גם מוהפסים על בוחנה ופוטר כפיחוח עכשוי

וי של הסגנון הנכיי

לבן ירוץ גם בחורף ("טופר").

לבן זה יפה זו לא רק היפור כה של סיסמה, זה נפון גם בבגרים של חורף 87, מה שורוץ אפילו בימים קרים וסוערים זה בגדים ככל הגד וונים של לבן. פתאום ג'ילו סלבן זה לא רק צבע של קיץ. נם בחורף, עם קצה סיזוף וסוניק מהקופסאות הקטנות, לכן עוסה דברים שוכים באוזירה האפורה. זה בולל לבן שלג, לכן שמנה, לבןיחול ולבןיגיר, קצת אפרפר, הלבנים הולכים טוב עם ויינס, עם סחוד וגם בשמערפים ביחר חלקי בג־ דים בכמה גוונים של לבן. את הלכן לוכשים נשכבות כי רבים מהכגרים הלכנים עשויים עבותנה עכק פיטר או צמר־סריג דק, כדי שלא יהיה נושעמם וגם לא קר.

שתור, צמור ומרוכם! - וה המסר הכי צעיר כיר איבנה. החורף. העתק של חליפת צוללנים עשוי נאדיגים גמישים ונמתחים. דר למעד טות יש הנתונים הטבעיים המתאימים כדי לדבוק את. וה "נימ", ללא כיסוי, הארד" רות ישתמשו בשחוריציוה" מרוכסן כבסים לשככות שר בגדים נוטפים.

ריג שחור ומרוכסן ועיצוב: אילנה כרמלי, "ראש אינדיאני").

39 maeaid

שוקי ויים את "קולנוע רן" שניהל במשך כמה שנים. מירון הרים טלפון לשוקי, -ואחרי חמש הקות הוא היה במשרד. עשינו הפקה מצויינת. טלית ראה מה שוקי שווה, ורצה לצרף אותו לממלכה שלו, אבל אני הקרמתי אותו והקמנו את 'רידינג הפקות'. שוקי אוראי לאמנים שמגיעים. יש לו קשרים אדירים ככל העולם. החלטנו להיות גם מפיקים וגם אמרגנים".

שלב הוה מירון החל להכנים כסף לחשבון הבנק שלו. כן, הוא פתח חשבון כנק. העבודה הזו הפכה אותו לכחור אחראי. כיום הוא מעסיק כ־25 איש. חלק מהעוברים גם השקיעו כסף והעסק נהפך למעין קואופרטיב. מירון די נהנה מכל העניין. יש אוטו, יש דירה נחמרה הולכים לישון לפני חצות וקמים בשמונה בכוקר.

למרות שרוב שנותיך ברחת מזה, נראה שהיוב גם אתה חי חיים "בורגניים", כמו בולם?

מירון: "כטוח שהתברגנתי, אכל הכל באופן יחסי. אולי אני בורגני, אכל אם כן אני חבורגני הכי משונע בעולם. יש לי בית, אוטו, חשבון כנק, אני טס לפחות פעם בתודש לחו"ל לעשות עסקים. אם זאת בורגנות. אז אני בורגני. הראש נשאר אותו דבר, אכל הגוף מתעייף. היום זה כבר לא חלטורה. אני מעסיק הרבה אנשים וצריך לדאוג לצ'ק שיקכלו כסוף החורש. זה אולי לא התברגנות כמו שזה אחריות",

לאמרגנים ומפיקים מתחרים יש הרבה תלונות נגדו. טוענים כלפיו שהוא אגרסיכי, תוקפני, לא מנומס. אני יודע שרבים לא מכסוטים מהסגנון שלי. מה לעשות. אני בנאדם מאוד ישיר וזה כנראה לא מוצא חן בעיניהם. אני אומר את כל האמת בפרצוף, ויש אנשים שאוהבים לחיות עם הראש כארמה, לטאטא רכרים. אני יודע שלא משתגעים עלי. זו גם הטיכה שמחינה מקצועית אני תמיר חייב להיות מאה אחרו. שלא יכואו אלי כטענות".

טוענים נגדך שעכשיו - כשאתה מעין מונופוליסט בשטח ההגברה והתאורה למופעים -אתה מנצל את העוברה ומסציין במחירים.

.אני יודע שרבים לא מבסוטים מהסגנון שלי. מה לעשות. אני בנאדם מאוד ישיר".

מירון: אומרים שאני מנצל את העוכדה הזו, אבל אני רוצה להרגיש שאני מוכן לשתף פעולה עם כולם על כסיס הגיוני. לרבים יש תחושה שאני רוצה לקרוע להם את הנשמה, וזה לא נכון. יש לי ציור ששווה יותר ממיליון דולר, ואם אתן אותו כוול – שנה אחת האמרגנים יחגגו – אבל כשנה הבאה אני כבר לא אהיה פה. אני יורע שיש נגרי מעין מרד. אבל התיזה שלי היא חיה ותן לחיות".

הוא מצית עוד סיגריה, אחת מעשרות, קשה לספור כמה. הטלפון מצלצל. על הקו רותי, אשתו. היא המזכירו: בחברת ההפקות שלהם, קיבוצניקית, גרושה עם שני ילרים ער לפני שלוש שנים. הם התחתנו אצל עורך־דין, לא ברכנות. "נראה לי קשקוש אחד גרול להתחתן אצל רב. רציתי למסד את הסיפור רק בגלל העניין הכספי. אנחנו מאוד מתאימים אחר לשני. היא שקטה, נחמדה, נוחה לבריות, ואני מטורף ואגרטיבי מה שמפריע כמוכן להרבה אנשים ששואלים מה היא

אבי מורגנשטרן

עושה איתי. רותי ואני היינו חברים חמש שנים לפני

שהתחתנו. היא לקחה אותי מהרחוב. לא היה לי כלום. נתנה לי סעד נפשי וכלכלי. לפני שלוש שנים חשבתי

שצריך שיהיה לה גב כלכלי אם חס וחלילה יכרה לי

משגשג. המשרד הקטן כגני-התערוכה הישנים נסוף

דיונגוף נהפך ל"מיני־אימפריה" שכוללת ארנעה

משרדים מרווחים, חדר חזרות שמיועד ללהקות רוק,

מירון רכטמן ושוקי וויס נושמים רוקנרול. זה

מירון רכטמן אדם לא קל. כשהוא מרים את שלו

- קשה להשאר אריש. הוא לא כוס קונוונציונלי, וכדי

כשטח, לא התדמית, שהיא דבר שולי, אבל אולי זה לא

הוא רואה עצמו ממשיך כאיש הפקה מצליח עור

הודעה מם 2: "קשה לי לחיות כך, נצורה

כך. אנשים חכמים ממני כבר אמרו לי שאני טועה".

חמש שנים כלבר. העסק כבר מתחיל לשחוק אותו.

שוב מתעורר בו הרצון לפרוש כנפיים ולעוף אל

מסודרת ומאורגנת, למרות שיש מזה כסף. העייפות

מצטכרת, גם עייפות מנטלית. עד לפני חמשישש

שנים היו לי חיים נהדרים. בעור כחמש שנים אחזור

לתגוג מחרש. אני רוצה לבסס את עצמי כלכלית כדי

שאוכל לצאת לטיול בכל העולם כלי חשבון של כסף.

להיות באפריקה ובמזרח הרחוק. כרגע אני מקריש את

כולי לעכורה, אבל זה לא ימשך לנצח. לפעמים נדמה

לי שהכל שטויות, ולפעמים אני עדיין עומד נרהם

מכך שאנחנו יוצאים להפקה עם שבע משאיות. או זה

לא מסתדר לי, החיים האלה. אבל כשמגיע הצ'ק -

היום "רידינג הפקות" ו"כטי בם" הם עסק

משהו". מירון מעדיף להיות אב חורג.

והרבה ציור יקר.

משהו אם למישהו היו ספקות בדבר שינוי שנת־המס, כדאי לו להסתובב בארע ב־13 לדצמבר ולראות באיזו התלהבות חוגג עם ישראל את סיום שנת הכספים. אין להשוות לימים שבהם שנת כטפים נגמרה ב־31 במרץ.

ומראק ושינוייו מארץ לארץ

שאד נהנתי אחורה, ופתאום שמעתי את איך קרה שמה שהיה כלי ספק נהפך בארץ לקרב מה הנורא, אימת כל נסיעה ברוורס. מיד למנוחיספינה, העטתר על עצמר מה ואמרתי: עלא להתרגש. האיש מאחור מנחות לו שתשלם, תרניע אותו. אכלת

> ששה השלווה העצבנית הזו יצאתי מן יבונה, ומאחורי ראיתי פיאט 131 ורסיסי מוס מוס מורים על הכביש. מפוזים מותמק, מתחת לפנס השמאלי שלה.

שה חאה מה עשית?" שאל (כך נרמה לי) המשלקית מהירה, ואני לכשתי את הבעת צון משכתי בכתפי להרגיש את אפסותי

שנ, פנה את הדרך", אמר האיש. לפי כללי דענ נארץ הבעייתית שממנה באתי נכנסתי הלוכג, נסעתי לצר הדרך, ועצרתי.

תשורי התקרם בעל הפיאט, חלף על פני, מה המשיך, ונסע עד הסיבוב, ופנה ונעלם.

מטים המקרים שגורמים תרהמה לאיש מהפתעות בגילי, אכל הפעם נשארתי ליר דג קרוב ככל שהייתי מעודי להגדרה

מחור, על הכביש, עדיין היו פזורים רסיסי שמת של הפנס המרוסק. הכיס האחורי שלי זמום, עדיין רמח וביעכע. אכל הנהג ככר

נקל תססססס שיחררתי את הלחץ דרך אום הנסחון שכראשי, ושקעתי במחשבות.

צו אני רוצה להטריח עליכם כסיפור נוהגי

מנוהגי העבורה של מהנדס

אקפרוניקה או הפחח, אכל משהו קטן אני

פי שכותב מרור כל שבוע מפתח נוהג לרשום

מי פרקים של דברים שהוא רוצה לכתוב

לום ככה אני נוחג, על כל פנים, וכסוף לא

שנ שם דכר מתוך ראשי הפרקים ויושב

שנ משרו אוד. ברדך זו הולכים לאיכוד הרבה

יקונות טובים, שאלמלא הייתי רושם אותם,

זלי היתי כותב אותם.

מהלספר כהקדמה לקטע שיגיע עוד מעט.

תרנגולים בעלי הספק יציאה של 100 וואט, נגמר כאן כ-טוב, זוז מהדרך", וגמרנו.

שתי סיבות יכולות להיות לדבר הזה. האחת - האופי האצילי והרגוע של האיטלקים. אל תחשבו שאין כזה משהו. הם כאמת לא מתרגשים במקומות שאדם אחר היה יוצא מן הכלים. אולי מפני שבמקומות שאדם אחר לא רואה שום סיבה להתרגש הם יוצאים מן הכלים.

אבל תיתכן גם עור סיבה, הגיונית יותר. באיטליה לא נאה לעשות עניין מפנס קרמי מרוסק, כי מחירו זול מאוד. שאלתי. אמרו לי שמחיר פנס כזה הוא 5 שקלים חרשים, דהיינו 5000 לירות איטלקיות.

הרי זה הכלל הישן האומר שנימוסים טובים קשורים כיחס בלתי־ניתן להפרדה אל העושר. יש לך כסף, אתה יכול שלא להידתף בתור ללחם, ולכוז לאלה אשר נימוסיהם הרעים, חינוכם הקלוקל וכנראה גם המחסור בלחם, נורמים להם להרחף ולצעוק כצורה ברברית.

את היריעה קראתי ב"מעריב" שהניע מהארץ,

לררת לארכיון ולשלוף את הקטע - קשה לי

לזכור פרטים מרוייקים. אכל זה בכלל לא חשוב.

מזמן חיכיתי לקטע הזה שיתרחש באחת

מתחרויות היופי הרבות, כיניהן אפילו כאלה

שבהן שפטתי. תמיך חיכיתי לרגע שבו יכריזו

השופטים: והזוכה במקום הראשון, היפה ביותר

ואז יקומו שאר המתחרות, לא יחייכו, לא

ינשקו את הזוכה, לא יגירו "העיקר היתה

ההשתתפות בתחרות", אלא יצרחו פה אחר: "מי

ויעיפו אותה מן הכמה החוצה.

ובאן המקום, כאמת, לשאול בצעקות היסטריות ובחוסר כל נימוס: "למה צריך פנס קדמי מפלסטיק מחורבן לעלות אצלנו יותר מ־5

מה שאני מציע, שימו לכ, איננו סתם הקלה כנטל המיסים, אלא הפיכת תושכי הארץ לאדיבים ומתחשכים. זה כבר לא עניין למשרר התחבורה, זה עניין למשרד החינוך והתרבות.

אם שר החינוך, כמקום לבוא ברעיונות של לימוד פרקי ספרות בעל־פה היה מציע ביטול המיסים על חלקי חילוף ופחחות למכוניות, היו נימוסי הישראלי הממוצע ממריאים לגכהים, עד כדי כד שאפילו ג'נטלמן אנגלי (עשיר) היה נראה, לעומתנו, כפוחח גס־רוח.

תארו נא לעצמכם. נהג כארלוזורובה פינת דיזנגובה פונה, ויקראק - מרסק שני פנסים אחוריים ארומים צהוכים ולבנים של מכונית שלא התקדמה מספיק מהר כאור ירוק. שניהם עוצרים, בודקים את המצב, הנהג הפוגע שואל: כגון הצעקות שלנו, כשמישהו שובר לנו פנס "מה שמך, בנקשה?, נעים להכיר, הנה", והוא מכנים את ידו לכיטו ומוציא שניים־שלושה ג'וקים פצפונים כני שקל, "קח בכקשה".

"לא באמת, לא צריך, אל תעליב אותי", עונה הנפגע, "זה קורה לכל אחר".

ושניהם נוסעים הלאה, והשקט שכ למקום, ומיפלס הכינרת עולה, ופסטיוואל עכו קונה לו שם עולם, והכיכר באשקלון נצבעת ירוק -הפעם ברשא – ואכרי גלער וארו טל משלימים,

וור היפות השקטות

הכל מסתדר טוב מאוד".

"חיכיתי שיטחלק כבר. רכעישעה, חציישעה, והתרוממתי. לא ראיתי איש. חציתי את הקיר והתחלתי ללכת לכיוון העיירה. פיתאום, רכוב על אופניים, צץ מולי אותו חייל. לא ידעתי, כמובן, שהסתתר לא־הרחק והמתין לתפוס אותי חוצה. הכחנתי מייד כצלכ השווייצי שעל צווארון הו'קט שלו, ונרגעתי. התברר שהוא היה שוטר־הגכול של העיירה. זאת־אומרת שאני בשווייץ. לא התרגשתי במיוחד, אכל ידעתי שהגעתי את הכוסות. עשיתי שם פוגרום.

> יהשוטר שאל אותי מאיפה כאתי. 'אני יהורי.' שכרת מכלגיה', אמרתי לו. הוא לא האמין שעברתי את הגבול לבד. נתן לי חפוח וחתיכת שוקולר, ולקח אותי לתחנת־המשטרה. גם שם חקרו אותי מאיפה באתי. ולא האמינו שעשיתי את כול הדרך לבר. 'בלתי־אפשרי', אמרו, 'יש שמירה הדוקה, עם כלנים, ומוקשים.' אמרתי: 'עוברה.'

מפקר תחנת־המשטרה טילפן לברן ושאל מה לעשות איתי. אז לא ידעתי עדיין שהשורייצים נהגו אחרי שלושה-ארבעה חודשים הועכרתי להחזיר פליטים. השיחה עם ברן נמשכה כעשר רקות. למשפחה־אומנת אחרת ואחר־כך למשפחה שלישית. אני ישכתי מול המפקד ואכלתי תפוח. הוא ריבר שאלו אותי אם איכפת לי יהודים או לא־יהודים. בטלפון וכול הזמן הביט בי: רוח, מלוכלך, מרוט כמו אמרתי: איפה שיהיה: איפה שיהיה לי גג ואוכל עוף שתלשו את נוצותיו, ועם תפוח. ילד. המפקד וספרים העיקר לא לראות גרמנים. הסכיר שאני ילד, התווכת עם גרן ושיכנע אותם להשאיר אותי. איך שאתה תלוי כמלה של בן־ארם. אורן האפלה וגיא צלמוות. ואני בשווייץ שטופת

មារាទ១ថៃ 40

הכניסו אותי לתרריהמעצר. זה היה חדר־מעצר

כול הזמו. אי־הוודאות, זה מה שדיכא אותי כול־כך. שווייצי: כמו מלון חמישה כוככים: עם סרינים וריהוט הרגשתי, שפיתאום אני לכד בעולם: זו הרגשה שאני נות. אכל אני חונכתי שבבית-סוחר יושבים רק פושעים, וכשראיתי שסוגרים את הרלת, נועלים אותי, כחרר עם סורגים על החלון, לא הכנתי מה אני עושה כבית־סוהר. התחלתי להשתולל: שברתי את כל החפצים כחרר; השלכתי את המיטה, את השולחנות,

אירופה כולה היתה חשוכה. חשוכה ממש: בלי

בסוף, כנראה, נמאס להם ממנו ואמרו לו: תשאיר האור. כאילו בעולם של אגרות. היה לי טוב, נוח, אנל אותו, אצלך בתחנה.

מפקד התחנה הגיע מייד. הוא הכין שעברתי.

טראומה וכמקום להעניש אותי שלח אלי את הכת שלו: כת ארכע־עשרה, א שעיינע שיקסעלע, עם צמות זהוכות כאלה, לא כל־כך יפה אבל מאוד תמימה. בתיכפר. ואיתה הגיעו עוגות, קקאו, שוקולר, וגם ספר ילדים – 'לַה קונט דה פַרו' ('סיפורי פַרו') – שקראנו ביחר. הייתי, שם שמונה ימים, שבהם לקחה אותי הילדה לטיולים בסביבה, ביער, ונפרדנו בבכי

לא מאחל לאף אחר."

וזה, כעצם, סוף הסיפור. כמעט. ז'קייענקלה הועבר למעון לילדים יהודים פליטים בכזל, מוסר רחי. כראשות רב מגרמניה, שהתנהל כבית שתרם רוטשילר. בן־סירא זוכר משם רווקא את האדראית על כול הילרים הפליטים בשווייץ, ריך ויורו'ין גרהארד: אישה מכוגרת, לא־יהודיה, לא־נשואה. אישה בלתי־רגילה, ממש אימא, שכולם היו בניה." אחריכו עשה עור שנה בשווייץ כהכשרה מטעם אירגון ציוני וכסוף 1945 עלה ארצה עם עליית-הנוער ונחת כגיבעת־ברנר.

שאלת המשפחה שלי, מה עלה בגורלה, העיקה עלי

ההמשך מוכר היטב: קולנוע, תיאטרון, רביעיית־מועדור־התיאטרוז. מלומות שהתגשמו בזכות "העבירו אותי למשפחה־אומנת בכול. נויים. ההחלטה הילרותית לצאת לאותו טיול־הרפתקה באירופה הכבושה. החלטה, שלימדה אותו כי עוד נותרו אגשים טוכים כעולם, ושבזכותה גיצלו חייו: הוא לבדו שרד ממשפחתו כולה.

שילומים מגרמניה לא לקה, לכלגיה לא חור וכמקומות שלאורך הנתיב לארצות התיים סירב לכסי אין לי מה לחפש שם יותר."

ות ורבר אשר רשמתיו בעל מלכת היופי

תשילנדית שהמתחרות שלה לא הטכימו

למשע נעל פני הצלקת עמר לשמיעת בזר דינו. השופט, סמל המדינה מאחרוו וספרי החוקים לפיו אמר שלוש שנים בבית סוחר". לא לאין פרץ הפושע בבכי, עלא עוד פעם חוג דרמאטי, לא לאאאאו".

לא מובן נתקלתי בראש פרק כזה שפוספס. אתם ככלל, שופטים זקנים וטפשים, שתקבעו?

אני יפה יותרו"

- שנבצר ממני התענוג שהיה לי במערכת ומפני שנבצר ממני התענוג שהיה לי במערכת

פינת השלולית

במקום רחוק ונידח ופטור ממס במידבר, בשלולית בורדה, חי לו צפרדע וחיכה להיות נסיך. חיכה, חיכה, חיכה אף ציפה, אכל נסיכות לא עברו בסביבה שלו.

פתאום ראה מרחוק ענן־אבק. בכביש השומם נסעה מכונית. כשהתקרבה ראה שם נסיכה עם משפחתה. לא תאמינו, אכל הם עצרו שם, ופתחו אוהל. "הלילה נחנה כאן", הם אמרו, "ומחר בוקר נמשיך".

בערב הציע הצפרדע לנסיכה לטייל בסביבה. אמרה או.קיי. קפץ מרוב שמחה. טיילו, הגיעה שעת חצות, והצפרדע גחן אל שפתיה, עצם את עיביו, והרגיש יד דוחפת אותו בקלילות.

"לא, צפררע, בכקשה לא" אמרה הנסיכה, "אני אף פעם לא מתנשקת בערב הראשון".

הקיטור התפרץ

אחר כשלונה של ג'ראלדין פרארו שרצה בכחירות בארה"ב לפני מספר שנים כסגניתו של וולטר מונדייל, מועמד הדמוקרטים לנשיאות, היו שם תגובות מעורבות. חלק קבע: זוהי מפלה לכל האגף הנשי. חלק אמר: המועמרת אמנם לא עכרה, אבל המודעות הפוליטית־הנשית התחוקה. וזה בריוק מה שקורה עתה בארצות־הברית. אני מגלה ככך התעניינות מיוחרת. כאילו הרברים נוגעים לנו ישירות, מפני שהנסיון מלמר שמה שקורה שם – מסתנן אלינו וקורה גם כאן, אחרי חמשישש שנים לערך. אמן כן יהיה רצון.

בבחירות המוקדמות החלקיות האחרונות לקונגרס שנערכו לא מכבר בארה"ב זכו שתי נשים נוספות כמועמרות לסנאט, שלוש במועמרות למשרת מושל־מדינה, 15 לבית המחוקקים, ו־12 לתפקירים בכירים במימשל המקומי. אלה הם הישגים חסרי־תקרים. בנברסקה הציגו שתי המפלגות, הדמוקרטית והרפובליקנית, את המועמדות שלהן. הן נשים. במרילנד, כמירוץ לסנאט, מתמודדות זו נגד זו שתי נשים, דמוקרטית ורפובליקנית. קאתלין קנדי, בתו של רוכרט קנדי המנוח, מתמודרת מול מועמרת רפובליקנית במירוץ לבית המחוקקים.

מה שמפליא את האמריקנים היא המהירות בה התרגל הציכור לחירוש הנ"ל כנוף הפוליטי. כאילו שמעולם לא היו פני הדברים שונים. הנשים המתמודדות אינן מנפנפות ברבים לא את מינן וכמעט שלא נושאים נשיים־מסורתיים. הן נבחרו לרוץ כמועמדות פשוט בשל כישוריהן והיותן מוצלחות יותר מכני תחרותן הגברים.

המירוץ הפוליטי הוא מכצע מפרך וקשה ביותר. בנברסקה התבטאה אחת המועמרות: "רבותי, אין זו אפיית־עוגות, האמינו ליד. לשתי המועמדות שם יש דעה אחירה ביחס להפלות – הן נגד. אחר המועמרים

מנהיגות נשים אינה אלא קללת אלוהים שירדה עלינו" – נכשל כשלון חרוץ. אף שמרכית הנשים הרצות כבחירות אינן

מנפנפות בדגל התנועה הפמיניסטית – ממשיכה ברברה מיקולסקי, חברת בית המחוקקים, דמוקרטית מבלטימור ומי שתמיר לחמה למען שוויון זכויות וזכות הנשים להפלה – ללחום למען אותם נושאים. קאתלין טאוסגד, מבית קנדי, זכתה במועמרותה גם בן נאמן לעמך ומולרתך...". משום שהיא לותמת לזכויותיהם של הורים עוברים -נושא הנראה כיום חשוב ביותר לאמהות עובדות רבות. הלוחמת הנודעת לזכויות נשים בלה אבצוג, חברת־קונגרס לשעבר שירדה מגבעת הקפיטול לפני קרוב לעשר שנים, מנסה עתה את כוחה מחדש במימשל המקומי, בניריורק.

הטיכום בארה"ב של כל הבחירות המוקרמות, מופע של תלמידי בית־ספר לכלט... והלבטים מעודר: ער כה זכו הנשים ל-6 מועמרות לסנאט, 53 מועמרות לבית המתוקקים, 9 מועמרות למשרת מושל, 19 לסגניימושל.

בעצם, לא אירע שום רבר מיוחר שהוניק את הנשים האמריקניות לצמרת הפוליטית. אין זה אלא פרץ של קיטור שהצטבר במשך 15 השנים האתרונות של קירום עיקש של הנשים מתפקירים בארגוני מתנדבות וארגוני צרקה למיניהם אל העולם הפוליטי ומוקדי ההחלטות הלאומיים.

מחלקת הנוסטלגיה

עקות וצריחות המדהרות כזכרון מימי בשבועות האחרונים הורדתי מן ה-בוידעם כל מיני הילרות: כאשר הונהגה האפלה כמלחמה (הכי זכרונות שאני אוהבת לחזור אליהם, ועריין הותרתי וונה לא למלחמת קרים, אלא למלחמת העולם השניה: "לכבות את האור: היטלר

כחצר בית־הספר: "הכנים על הכנותו", או "בלי כנות, כלי כנות", או "הכנים על החומה והבנות כזכל". ומשנים קורמות: "חתן וכלה נסעו למלחמה. באמצע הדרך עשו קיבה רעה"...

מה שאתה אומר עלי - יכוא עליך". ומשהו מהקלסיקה: גאולי תזווז אתה לא מזכוכית ואביך לא

והבקשה ממישהו גדול: "תטלח לי, אבל אתה רוצה להעכיר אותי את הכביש?".

והבכי: "חבה, חכה עד שאחי הגדול יכוא". והחתימה שאת מבקשת מאמא שתחתום לך על מכתב שכתבת למורה כי אתמול את לא הכנת את השיעורים "בגלל כאכ־כטן" ומדומה, כמובן)...

והציפיה הזו ללכת סוף-סוף לסרט, להצגת בכחירות המוקדמות, רפובליקני שהתבטא כי אחריהצהרים. לראות שני סרטים בכרטים אחר.

תחזית לשבוע שבין 7 ל־13 בנובמבר

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבה) הקפידו לוכור כל הזמן את המשרות שלכם, או עם ואת התחשבו בזולה, אחרת היקלעו לווים חים. מוטב לפעול חוך שיחוף פעולה, אה תבעיוה כראי לדווות לאחר לבילויים מתנים.

קשת (22 בניכמבר עד ו בקדמפרי) עלבונות אמיתיים או דומיתיום עלולים להצשנו עלבונות אמיתיים או דומיתיום עלולים להצשנו ולהעיק עליפס, אלא אם כן חלמדו ליאות הדבוים באור חדש. שימו את הוגש על מסווחה לא על אקהשיוויות. התחילו עבשיון לחמש שיינ שרצותם לקנות.

והטריינינג הכחול שכולם הושבים שהוא המצאח שנות ה־80, והוא היה פה כליכך מזמן וקראו לו

ושותפות הגורל הזו עם אמא רוסיה, והשירים הרוסים, עוד מלפני המצור על סטלניגרד ולנינגרד, "ווניה, ווניה, בני הקטן, קח אותי למלחמה"... וספרי הוכרונות עם המשפט הבלתיינשכה: בהיה והפחר להיקלע למצב שהוא מלווה אותך הכיתה

אחרי ערב התנועה, מפני שאומרים שיש לו ירים ארוכות" – ומה עושים כאשר זה יקרה... ותחושת ההערכה, ללא קנאה, לכל מי שלאנא שלו יש אוטו.

וההתרגשות שאחזה בך כאשר ראית לראשונה

שהתלבטה אמך ער שהחליטה לקנות לך כרטים בגרוש וחצי לקונצרט בוקר של התזמוות הפילהרמונית הישראלית, "כי זה חשוב שפעם אחת תראי מה זה כשאיש אחר מניף יד – וכולם מנגנים כבת אחת"... והרער הפנימי שעבר בך כאשר יצאח לראשונה אל בימת הריקורים כבית־קפה על הכרמל וניסית לרקוד טנגו לפי תקלים של יפה ירקוני... והכסף הראשון שהירווחת בגיל 16 כמתן שיעורים פרטיים לילדה איומה אחת, והמעיל האפור והמכוער שמכרו לך אז, תמורת שכרך – מפני שהתביישת לומר

למוכרת שאת לא אוהבת אותו...

כמסגרת מבצע הנוסטלגיה שערכתי במדור זה שם מזוורות וחבילות של זכרונות. שיהיה. שאלה המפתח של מחלקת הנוסטלגיה היתה בלאן בעצם בעלם ה...". אז מתכרר שאצל רכים רבים ה...". לא נעלם. "הוא" נמצא ככוידעם. של הוכרונות.

וטראר מתכנסים בביתו, קיץ וחורף, וממחינים למוצא פיו. ממרומים לבנה הישר על ראשי המלבין".

חיים על-פי כף היד

ליה מאמינה שהבורל חרוט בכף היר. יש לה ' אנילו כירומנט צמוד. ירושלמי. גר במין וילה , מוזרה, שעיצב אותה כמו מקדש יווני. קשתות, ו בנולים, גן מסוגנן וגזום להפליא. גבר מוזר שת לפני שנים רבות שנים ממקצועו המקורי --מוח - והעדיף לעסוק באומנותו החדשה כמנחש

ביות חיש מהר יצא שמו למרחוק. וליה גילתה אותו עוד בימים שהיתה סטודנטית ווושלים. או היתה זו אופנה. צעירים רכים הלכו לו, נונויו, .כוי להרים את שולי מסך העתיד הצין לעבר הנעלם".

אדם מחור. גבוה ודק גו. שערו כסוף ועל פניו מין וא טראנית תמידית. אורי, שמעולם לא נתפס שנות הקשורות ב"בעולם הנסתר" מדבר עליו פיניות, טוען שהוא אחר האנשים היחירים שפגש פודנת העצמת שלהם רומינגטית עד כדי כך שהם מס נעשויים משלד קשיח בלבד".

לתבריה הוא שימש אז כמין "גורו", והם היו בתקופות של משבר, כאשר מצאה אותו עיקש, בלתי

היתה בו מקוריות שבאה לביטוי באימרות שלאחר מכן נהפכו ביניהם למשפטי מפתח, כמו צופן משותף רק להם. כין השאר נהג לומר -עולם הכא אולי יש, אכל עולם הזה בטח אין", או -בכל בוקר האל פותח חלון, מציץ למטה ושואל את עצמו כמה אפשר לעזור למישהוז וכשהייתי אומר לו – טרח, הוא היה משליך

בעיקר היה לו חשבון עם האלוהות. אולי משום שבררך מיוחרת במינה ניסה לנחש את דרכי האלוהים או, ליתר דיוק, את גורלם של בני־האדם, מה שאמור בדרך־כלל להיות שמור להשגחה העליונה. היו לו העין הבוחנת של הפסיכולוג המנוסה וחוש טבעי שמאליות. להכין לליכם של אנשים. מעבר לזה, הצליה באורח כמעט מצמרר לנבא את גורל האיש שבכף ידו התכונן. אפילו אורי, הציניקן, חש כזיעה שהצטברה על כף ירו

הימנית כאשר הכירומנט קירב אליה את עיניו החרות והתבונן בקמטי היר כאילו באמת ראה בהם את שבילי החיים של אורי, את הררכים שאינן מוליכות לשום מקום, את המורדות המסוכנים והעליות המכטיחות. גליה מצאה עצמה קשורה כגבר הוה, הרק והזקוף. הוא ליווה אותה כמשך שנים רכות. עוד בימי לימוריה

ניבא כי תגיע להיות מרצה באוניברסיטה, וזאת שנים רבות לפני שעלה בדעתה לחלום על מטלול אקרמאי. הוא אף הצליח לנחש את אופיו של אורי ולתאר אותו כפניה כאורה מדוייק זמן רב לפני שפגשה אותו. המירער לשאת אותך לאשה", אמר לה, ביהיה מאלה שתמיד ישאו עמם איזה עלכון של ילרות, ואת תזרקקי לסבלנות רבה כדי לפצות אותו על העלבונות הללו. ילדותו ונעוריו יעברו עליו בעוני, ושנות העוני יגרמו לו, לאחר מכן, להיות שתלטן. הוא יהיה גבר שילך לקראתך עד הסוף – כל עור תעני על הציפיות שלו ותנחגי על פי רצונו. אכל אם חלכי נגרו תמצאי יריב קשה, מר, נוקם, שאיננו סולח".

את כל זאת, כמוכן, לא סיפרה לאורי. אכל

לוני גליה, הוא היה חלק מעולמה כסטורנטית.

(בינראר) ונינראר) לחקור, לא לבזבז. וכאילו לא די בכך, לחווצר מצב רגיש עם חבר בעניין כסמי וה נדאי לחשתמש בחרבת טאקט. אם לא השנייה קטוה שחחלה להציק, חיא עלולה הקדישו זמן למלאבוז יצירמית.

(א ניעאר עד 18 במברדאר) של לכשיו נטינח לחיות בוטים מדי. זה זמן אה חושות. הניחו מצירה את בעיות חקר-חווית מנישות חברתיות. אל חביעו רעיו־ לורון אינן בשלים דיים, אין מח למחר, לא

שום השות מופרות. הניוזו הצידה את העל-מלחלים לנרום לכם לחקתנר בתוך עצמי וושקרו נשימוש מועיל בזמוכם ובמרצכם. מי תולו מחדש את וזבטחון העצמי. פעלו

לושתמש באינטואיצית שלכם כדי לק"

רל עד 10 במאן) או שתח לא תוכו לקבל את מלוא משולה שאתם זקוקים לו מאוזרים בעניין קריינה התוצאות יבואן רק בעקבות אושה שלכם. תשתרלו לא לחיות יותר אוווים חוי תחברה משויסרום.

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני) חשבוע תצטוכו להתמודד עם עניין עקרוני. אם כי לא הכל מסכימים איתכם, יהיה עליכם לפעול לפי צו מצמונכם. כראי להגדיר את המטרה לפני שמתחילים לעבוד על הפרטים. בתחום הקריירה צפוייה התפתחות יפה.

סדטן (21 ביוני עד 22 ביולי) בשלב מסויים ומאט לכם לבזבז כספים ותפנו את תמאמצים לשיפור חמצב הפיננסי. במנעים עם יל-דים תודקקו לסבלנות רבת. שותפים יפעלו יחד יפח מתמיד בימים אלח. חישבו על משהו מיוחד לעשות עם בן חזוג.

אריוה (23 בחלי ער 22 באונוסט) עלולים להתגלע הילוקי דעות עם שותף או בן־ווג בעניינים חקשורים לביח, ולכן זה זמן טוב ליציי אות משותפות לבילוי. מישחן קרוב עלול לחיות עצבני בימים אלה, הזו סבלניים. פרוייקט יצירתי יעלרו יפה.

בתולה (22 באונוסט עד 22 המשטם מריצה דרך (23 באונוסט עד 22 המשטם מריצה דרך התיכות איתה זמן רב מתחילה לקרום נראה שצפוי לכם מאבק עד שתשינו מריצה דרך היות חשבוע עלולות לצוע מספר בעיות. בעבודה. יש לכם מרץ רב אכל הצטרכו לעבוד היות חשבוע עלולות לצוע מספר בעיות. על וושא הטאקט והעיתוי אתם ווטים עבשווי להתעסק בשעורה. הניהו לוה, ותיהנו מתשומה לב מקביבה.

מאוניים (23 בסמטמבר ער 22 באוקטובר) ככל הנראון, השכוע לא תיאלצו לעשות משרות. לכו לפי דצונו של בן תווו בתחום דובילויים, אך מיצאו גם ימן לעשות כוצונכם: עלולות להתגלע מריבות בלשהן בעניין פיננסי, עדיה לעסוק בעניין THE PARTY OF THE P

מתפשר, מפעיל את כל כשרון הכיצוע האריר שלו על מטרות בלתי־חשובות – אז הייכה אל עצמה מין חיור סודי של אשה שהגבר אינגו קורא בו דבר אבל נשים אחרות יכולות לנחש את פשרו. ככל שעברו השנים כך למדה להעריך יותר את

כושר הניחוש של הכירומנט שלה. היתה עולה אליו לירושלים כמי שבאה אל איזה כוח עליון, אריר וחזק, שיפתח לה אופקים נעלמים, ימור ערפילים ויצכיע על הדרך הנכונה. היא עשתה זאת בתקופות משבר, לפני נסיעות לתו"ל, לפני החלטות משפחתיות חשוכות. הוא אמר לה, למשל, כי היא עתידה לנסוע עם אורי לארצות־הברית ללימודי השתלמות; הוא ידע לנכא את עתירו המקצועי של אורי כעורך־דין מצלית: הוא יעץ לה גם כרבר הררך שבה עליה לנהוג עם ניר, שהיה סטורנט מבריק אבל סכל מאותו מום כרוני השמור להרבה אנשים מבריקים – שתי יריים

תצטרכי ללמוד שניר של האוניברסיטה לא יהיה אף פעם ניר שאת רואה בבית. כאוניברסיטה הוא ימצא את מקומו כאחר התלמידים המזהירים ביותר בפקולטה למשפטים. הוא יוכה להערכה עצומה בקרב הפרופסורים והתלמידים. אכל בכית הוא תמיר יהיה הברנש עם שתי היריים השמאליות". הוא גם ניחש במרוייק את מערכת ההתנגשויות שבין אורי לנירו שני גברים מבוגרים בבית, בעיקר שני גברים בעלי. רצון חזק הרומים זה לזה, שניהם נכונים ומצליחים, יכולים לסשור ברית חוקה ואף־על'פייכן להתנגש זה בזה באורה מסוכן".

מעל הכל הכחינו עיניו החודרות במוות האזרב לבני האדם. אורי, כמוכן, טען שהכירומנט הרומנטי של גליה הוא בסך הכל "עיט המריח את הפגרים מרחוק", אבל גליה אפילו לא נעלכה. מכחינתה, כל מה שהיה קשור באיש הזה עמר מעל לויכוחים שבינה לבין אורי. לפעמים נדמה היה לה שאורי מקנא בקשר

הרגשי הכמעט־תלותי שפיתחה אל הכירומנט. הכשרון שלו לנחש גורלות היה קטלני ממש. לפני נסיעתה של גליח לארה"ב הציע לה להישאר בארץ משום שבמילא יועיקו אותה משם ל-לווייה שתיערך בקרוב". גליה נסעה. שבוע לאחר מכן קיבלה מברק כי דודתה, אחות אמה, נפטרה, והיא נאלצה לחזור. לא פעם אמר לה שהוא יורע בריום כמה שנות חיים צפויות לה ולאורי, אבל מעולם לה רמו לה רבר בנושא זה, השייך, כפי שאמר, לסודות המקצועיים שאסור לו לחשוף, מה עור שאין ארם היכול לחיות

בשלווה אם יידע בריוק את תאריך מותו. גליה שאלה: או איך אתה מסתדרו הכירומנט חייך בחכיבות: "אני, גברת צעירה, יודע בריוק מתי אמות, והצלחתי להשלים עם זה. כעוד תורש אחגוג את יום הולרתי ה־60. עשר שנים לאחרימכן, כשתבואי אלי, נוכל לדבר ברצינות על,

השאלה שלך. ועשר שנים זה המון זמן". את מסיבת יום הולרתו ה־60 הכין בקפרנות. הרי בצוסף לכוכבים ולמול ארם כמוהו זקוק גם ליחסי־ציבור טוכים... כמכרם וידידם של שרים וחכ"ים, שופטים ואנשרציבור, כמי שלפתחו משחרים גרולי המדינה, התכוון להרהימם במסיכה יוצאת־רופן, כון שאיש לא ישכח אותה. הגן הגרול התמלא צמחים חדשים, אפילו שדירת דקלים שניטעה שם במיוחר. הכל שושט במנורות צבעוניות וכך הרשא הרחב הוכן לקלוט את מאות האורחים שהיומנו. גיל 60, יקירתי - אמר לגליה - הוא ערשת דרכים. זה הומן שכו אתה מתחיל לשלם את החצי השני".

שלושה ימים לפני יום הולדתו נפטר הכירומנט מהתקף לב. גליה שבאה לביתו יום לאחר מכן חשה עצמה מרומה. המוות הזה היה בשבילה עלכון אישי אורי, בהפגנה נדירה של טאקט, מעולם אחריכן לא הזכיר ואפילו במלה אחת את העוברה שהאיש שהתיימר לנחש את גורלם של האחרים לא הצליח לקרוא כהלכה בספר הגורל שלו עצמו.

43 Biaealo

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מערוב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי גשמר. ליקט: גבריאל שטרטמן.

השבוע לפני 35 שנה ר"ר יוסף יגיים 900 פקחים

ר"ר לב יוסף, שר המסחר | עות הוזמן לפני כשבוע לשיר והתעשיה, הוריע אתמול בוער | בפני המלך ג'ורג' הששי החולה רת הכלכלה של הכנפת שיש ומשפחתו בארמון המלך כלונרון בדעתר לגיים 900 מסקחים למ- | - מסר הכוקר כמסיכת עתונאים חלקת הפיכוח של משררו וכן כת"א עם הומר האורה. להפעיל כ־10 אלפים אנשים מציבור הצרכנים למלחמה כסני חנשיא טרומן כבית הלכן. בשוק השחור וחתופעות הברוי חכרת סולומבית הסריטה תולדות

ד"ר יוסף נפגש גם לשיחה ארוכת עם המפקח הכללי של המשטרה מר י. סחר, בקשר לענ-ייני הפיקוח, שכהם גם מטפל האגף הכלכלי של המשטרה.

מר אשכול סקר את תכניות

משרדו להגברת הייצור החקלאי

והביע, בין היתר, את כטחונו, כי

תוך 6-5 חרשים יהיו בארץ יר־

קות כשפע. הוא גם הכיע את

תקוותו, כי מדיניות המחירים

החרשה לגבי התוצרת החקלאיה

תהווה גורם חשוב בעידור היי

ה.קרוזו" ההונגרי מיקלוש

גפני, שיופיע כארץ כמספר הופ־

המלחמה על

דועדה המרכות של הועהיי

ההסתררותי החליטה לחקים ועד

רה מיוחדת, שתחקור פרשת

בית הדמום של הקיבוין המאוי

חד בעין חרוד ותוציא מסקנוי

תיח, למי יש למסור בית דמום

נציגי מוכירות הקיבוץ המ־

אוחר טענו כפני הועדה, כי הר-

פוס הוקם ככספי הקיבוץ המאו-

חד ומתנהל מאז קיומו ברשותה

של המזכירות. מאידך טענו חברי

הנהלת הדפום, הנמנים על

מסא"י, כי הרוב המכריע בין חב־

רי הדעום הם חברי מפא"י ועם

פריקת עול המרות של הקיכוץ

המאוחר ע"י רוב המפא"י בעין

הרוד, עבר הדפום למעשה לירי-

הם. אנשי מפא"י אינם מכירים

כמנהל החרש, דוך שמעונוכיץ,

שנתמנה ע"ר מוכירות הקיכוץ"

ארגון יוצאי ציוסטוחוב

בחיכת וחסביבת

החלה חלוקה המצרכים

שנתקכלו מאימטרליה

ימלכר יים משנת פריך אחתיא מלכר יים שלו רכבת אצל דוצונה אצל דוצונה

613**23**|0,44

המאוחר כניגור לדעתם.

הדפוס

בעין־חרוד

צור. מיקלוש נפני כא לארץ

מר אפרתי.

כישיכת וערת הכלכלה שני משכה כחמש שעות הופיע גם

הוצאת רכיזים מישראל. שר החקלאות מר אשכול וסגנו

שחוטלה עליהם עיי בתי הדין.

היום יושבע

א. שוסטאק

אליעזר שוסמק יושבע חיום

כמועם סיעת "החרות". דוא נכי

נם במקומו של יעקב מרידור

ייכנס מר חיים מגורייכהן.

מר גפני שר פעמים אחדות

חייו המרתקות של הצעיר היהו־

די, כן 29, שהושם ע"י הנאצים

במחנה השמרה. וכאן נתגלה קו

לו ע"י מורה פולני לומרה.

האורח ויתר למפרע על כל

61 אסירים שוחררו מבתי הסוהר לפני תום

שהכריעה

כרי לתת תמונה נאמנה כיצר עובד שרות כתי הטוהר כישראל, מספיק לצטט את המספרים הכ־ כן ייתכן, כי בעוד שבועיים אים: כבית הסותר ביפו שנוער

חשיבות נצוונו של "הפועל" כרורהו שני השערים של ילובסקי כמחצית השניה, חביאו שתי נקוי רות ליגה יקרות מאר לקבוצתו והם הביאו נצחון בשרשרת הארר כה של ההתמורדויות כין שתי הקכוצות התל-אכיביות הללו. המשחק של יום אתמול הוכיח. כי חיות על ה.אימסורט" כלכר. המחצית הראשונה של המשחק. לפחות, חביאה משחק שעלה במד תח ועניין על כל מה שראינו כאן

התם תבנורת

חברה מבית בראורה דרונהה הרשוש

מעריב יהיה פקיד לתוננו

גם בריטניה תפוצץ אטום

בריטניה עומדת לפוצין את | כין אמריקה, בריטניה ודרום אפ הפצצה האטומית הראשונה שלה, אם יעלח הרבר בידי ראש ממשלתה מר וינסטון צירצייל. מקור מוסמך הודיע אמש, כי לורד צ'רוול קיבל הוראות לה־ חיש את כל תכניות האנרגיה האטומית של כריטניה – בכלל

העולם שיש לה פצצות אטומיות. ההחלטה על המשת העבודה האטומית ניתנה לאחר שיחות

זה פיתוח נשק אטומי מכל הסו־ מר צ'רצ'יל סבור, כנראה,

שהשפעת בריטניה תגדל אם ידע

שמסונות גדולים במרכז יפו ובשכונות התקוח, מונטפיורי וגורדיה. הרעמים החזקים עורו את תושבי העיר משנתם. היו שחשבו, כי העיר מופצצת וחדולו לרוין למקלטים. מכניי אש חרועקר 12 פעם לשפונות, כדי לפנות תושבים ממרתפים.

שהוצפו מים. התחבורה העירונית שובסה הכוקר מכיוון שמאות מכוניות ואוטוכוסים לא "נרלטו". בכמה אזורי העיר, וביתור ביפו, שותקה התחבורה לשעה קלה כגלל

> המחתרת המצרית

בריטים במצב הכוחות הבריטיים באוו

תעלת פואין עמדו הבן היום בעת ש,קבוצות מאבקי מצרי ות הגבירו את מערכת הגרילה והטרור נגום. שני להקום מרגימנס חיי האוריר הבריטי תפטו עמרות לה

שלטונות הצבא הבריטי ה

שתי נושאות מטוטים בריטי

הודעה לקוראים לפי החלפת ציפר הבהלות הקוענים ביערצה הריע לעדית כי המל ניוצון

25 פרושות בישי חח 40 פרופות בערכי שכתות וחנים מנחלם "מעריבי

שלם חדש של יכולת קריאה, ריכוז והבנה ברמה שלא הכירו...

ריקה בדבר הרחכת תפוקת האורי ניון. ועדה פרלמנטרית כריטית גילתה אשתקר, כי מיניסטריון ההגנה עומד להוציא 60 מיליון לי"ש על תכנית נשק סורי.

קרותי במאמרי עתונות כי כארי שוברה מדיקים מהתלמיר את מירב מסלון עלייוי שיעורי קריאוז מהירה כבי המפן החל פניל צעיר ביותר. ונחלטת למשף לאחר הקורסים של המכללה לק-ההמהיה ולגלות איזו יכולת אוכל להי וק מעומי..." התוצאות הרהימו אסילו

למונו טכניקה פרהימה בפשפותה ובגר לותה הדינונו את העיניים ו-הכרחנו" ת לעוד על המהיר של המוח. תוך משה מפנטים החברד לי כי אני פשוט אל את ול.. לא יכולתי להמביר כיצר פוע אכל לפחע מצאתי את עצמי מחד ל לפרים במתירות, קורא, סולט ומביז נקל לא אפן. התכרים בקורם התברחו ל השני לאוד כל הדרך: -אתה צריך שים לדפוף מהיר' , אנירן ליי

ומי ספריות

אפשרויות

הרכבה

א"ח, 148 ה"א

אינטרסיסטם

03-249327 סלמון

19.00-18.00 | 12.30-09.30 חוח מ־19.00 יום שפישי אחח"ע טנור

מאת אייל בר

פוס נאפיאס. עורף דין טבייטרי. אחר

וצינים ושובשרים ביותר של המכללה

לראו פורות עמום לא ישכח את היויי

תחשת המצשים בכושך וציבה זכון.

היפתי על שיטות וטכניקות המשפרות.

ת כלה הדיאה ואת מהירותה", מספר

"הכפלת מהירות הקריאה מובטחתו", מֶס־ ביר יצחק סיטי, מנכ"ל מבון מיל״ה. ברוב הבוגרים מגיעים לתוצאות טובות הרבה יד תר... הקריאה המהירה מוכרת ונהוגה כרוב

אלף תלמירים * פיקוח אקרמי במיון * 40 אלף תלמירים * פיקוח אקרמי

המדינות המפוחחות. העיניים מסוגלות להגיע להספק נרול כהרכה מזה שלמרנו לנצל. התלמיר האמריקאני, לדוגמא, מתר־ גל ולומד את עסרונות הקריאה המהירה ככר כבית הספר. מהירות קריאתו כפולה

שלמו סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים גוטלים

ותלם בקורטים של המכללה לקריאה מהירה ומגלים

מזר של הישראלי הממוצע... • הקטודנט הכי מהיר

בעיר... -כבית השפר מלמדים אותנו לחבר מילה למילה, הברה להברה: 'רינה־יקימה־יני מה'... בארצות הברית מלמרים גם לחבר משפט למשפט, פיטקה לפיטקה. התוצאה: קריאה שוטפת, קלילה, יעילה... יתרונותיו

של הקריאה המהירה הם עצומיםו" עמום סיים את לימודיו בהצטיינות. •אין לזלזל כתרומה העצומה וההשפעה המרובה שהיתה לקריאה המהירה על הצלחה זו", הוא קובע בפסקנות. .לכחינות הסיום המכד ריעות למרתי ביעילות שאינני זוכר כמוה. 'כלעתי' ספר אחר ספר. קראתי במשך שטות ארובות ונשארתי עידני ומרוכו. אין טפק: הקריאה המהירה תמשיך ותלווה אותי

אהכיכת הקריאה המהירה! ב"טומשבוע" הבא:

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

ביום א' 11.1 וביום ד' 11.11 בשעה 5 בערב בתליאביב: בית ציוני אמריקה, אבן נבירול 26 ביום ב' 13.11 וביום ח' 13.11 בשעת 5 בערב בתליאכיב: בסמינר חקיכוצים, דרך חיפה 149 כיום אי 9.11 וביום די 12.11 בשעת 5 בערב ביום א' 9.11 וביום ד' 12.11 בשעה 5 בערג חופת: בבית ארדשטיין, יגל, פרץ 20, חדר : פרית־חיים (מורחית): בבית חווסתורות, שרת 75 ביום א' 11.1 וביום די 12.11 בשעה 7 בערב כיום א' 11.9 וביום ד' 12.11 בשעה 5 בערב מרצליה: בביה"ט חתיכוו, חרב קוק 30

ביום בי 13.11 וביום חי 13.11 בשעת 5 בערב בכפרישבאנ בחטהיב עיש אלון, ולר 6 ביום א' 2.11 וביום ד' 22.11 בשעה 7 בערב ברתובות: בבית החמשת, נולדברג 6 (עיי חרבנות) ביום ב' 10.11 וביום ח' 13.11 בשעת 5 בערב בפתח־תקוח: סמינר שיין, קפלן 42 . ביום אי 9.11 וכיום די 12.11 בשעוז 5 בערב בנתנית: בית לינת נשים, מסדוולד 5 ביום אי 9.11 וביום ד' 2.11 בשעה 5 בערב ברמת־ען: בבית התרבות, קריניצי 6 ביום ב' 10.11 וביום ה' 13.11 בשעה 5 בערב בבארישבע: מכללת מילית, רמבים 30 ביום בי 10.11 וכיום חי 13.11 בשעה 5 בערב בחולון: בית יד לבנים, שד' קונל 11 בשעח 6 מערב בקרית־וצונו: מרכז קתילתי, צח"ל 104 ביום ב' 11.11 וכיום חי 13.11 בשעת 5 בערכ משקלון: מתכיס רחי נרופר 15, שכונת שמשון ביום אי 9.11 וביום ד' 12.11 כשעת 7 בערב מדרת: חמכללה האזורית שכונת רמב"ם ביום ב' 10.11 וביום ה' 13.11 כשעה 7 בערב -ישולה: מתצת המעלים יהושע בקרות שמונה: מתנים עיש אידלשטוין, רתי חרצל ביום כי 10.11 וכיום הי 11.11 בשעח 7 בערב ביום אי 11.1 וביום ד' 12.11 בשעת 5 בער ב

בערד: מתכים ערד, אליעדר בן יאיר 2 לתרשמה ולקבלת ציוד לימורי הקדם ובוא 30 דקות לפני פתיחת הקורק. שכר הלימוד למשתתף 150 שקלים חדשים. לפרטים נוספים 1865/91003 1909-03

מועד מאסרם "בגלל צפיפות בכלא"

בגלל חוסר מקום בבתי השחרורים ההומניים היו מכ- | חיפה כו נמצא מקום ל־ 100 איש הסוהר וח"דרישח" הגדולה תי הסוהר: ביפו, כמקום ששותר- כלואים 125 אסירים, וכלא בית לאכסון עבריינים חדשים - יווה רו 40 אסירים, בחיפה – 1 אמי-שאן היכול לקלוט רק 35 אטירים אתמול שר המשטרה לשחרר רים וכבית שאן - אסירים. - לואים בו 75 איש. בסיטונות עשרות עבריינים המשוחררים הם אסירים, שעמדו למני תום תקופת המאסר, להשתחרר רק כעור שבועיים

וכל אלה שנירונו בימים האחרו נים למאסר שבועיים. נודע שמשרד המשטרה עומר במשחק להמשיך בשיטת השחרורים _לפ־ ני הזמן", כל עוד תחיה קיימת הצפיפות הגדולה בכתי הסוהר

משחק חלינה הראשונה בבדורגל אתמול על מגרש המר על ביפו, בין "הפועל" ת"א ו,מכביי תיא הכיא נצחון חשוב ורב ערך ל,הפועליי. או־ תו משחק חביא לנצחון גדול גם יתפטר מ. כנין מהכנסת ובמקומו לקלוט 235 אסירים, נמצאים של הבדרוגל שלנו בכללו. למעלה מ־400 אסירים, בכלא

שעות היא לחשוב שאנו צריכים גו על משפחות אנש הצבא הב

ריטי ועל מתקנים צבאיים: דיעו אתמול, כי הם נוקטים אמצעים חריפים נכד מסיחים אנ בומן האתרון, לרכות הופעות בי טייברישיים נלאומיות. אכן, זה היה תנו של הכדרוגל שרצה להוכיח כאילו ות ובהן יחירות מדיוויוים הרל מה אנו יכולים ומסוגלים לה-

יע אם נדע לטפחו ברדך רגילה | מבריטניה כיום בי הבא לאות תעלת מואץ.

ית אטותא, אי משוין השייבי

בכל חלקי הארץ

לכ' ספריות אינטרסיסטם

אגר שחר דרום יהודה

הודעה לצבור

חחל מיום ח, 13.11 ישולבו קוי חשרותים

של הקואומרטיבים .אנר. .שתר ו.דרום

תחל מחתאריד חניל ימכרו לקחל חנופעים

במרח שישנם בירי חקחל ברמיםי מנוי של

חקואוטרטיבים חנ"ל תוחזר. חתבורה עבר

רם במשך חורש נוכמבר 1951 בכל חקופית

החנחה לחלמירים תנתן חחל מיום 13.11.1

על פי תעודת תלמוד שתוצא על יריען

לשנת חלמודים חשומפת על פמך אשור של

בית חספר. על כל חלמיד לחצמיד

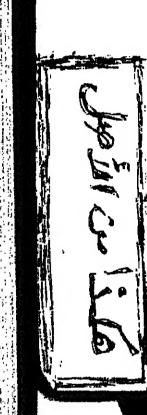
כרשימים של .אבר וא.ש.ר.

חמוברות ברשיםי מנוי לקחל

אשור של בית חספר, בו חוא לומד. וקם תמונח אחת ולפכל את תעורת התלמוד כאותו מקום כו קנת עד עתה כרטיסי תלמיך התשיים

בלעדי ספריות עם חלונות וכוכית לשמירה מפני אבק

קטלוג צבעוני חינם

ותח"תקוה איכילוב 13

תלאביב ירושלים חיפה גין יהודה 32 יפו 36 נורדאו 10 בנין אלעל טל 221933 טל 25500

חיפת נורדאו 0ג

נפתחים קורטי כוקר וערב בתל־אביב

מתקבלים רקבעלי כישרון ונתונים מתאימים לאחר מיון קפרני. בוגר הקורסים יקבלו הפניה למקומות עבורה מתאימים – בהחאם להישגיהם בהחאם להישגיהם

לקבלת פרטים נא לצלצל 295629. ת־א או פנה אישית — בין השעות 19.00-9.00 ת־א — בן יחורה 22, כנין אל על, חדר 700.

לכי ממורעות לגרפיקה ולצער חי שנובנת במקוד 180 וא לשלום לי מיוסכקטעל קווםי שפיקה

ינם 1 אם שעורו מסה חייג כנר ברנע וה טליקי 2008 צם; או 1816 20 נם כלילות ובשבחת מסור את שער, כתיבתך מס הטלטון הנואו לדאיע ימבחו התאמה חינם.

גם מזכירה

רפואית, וגם

בקורס אחד.

חיום, 24 שעוק ביממת. לייני כבר ברנע זה לעז'פון 1862-28.20. 1908-1912, 2027ב-20.0 נמ כלילות ולשבתות תוכלי לחתקשר לטלפע

קרת אות מילוק אילות מילוק אילות על נאשונ מעל נגק לומה מעל נגק לומה מל נגק לומה מל נגק לומה מל נגק לומה מל מל מוצאים מל מאמק מו

הג"ל מסרי את שמך. כתובתך ושלחו מין עלון מידע והומר הטברה על חקורסים. ככ לראיון ומבחן התאמה.

חולון סוקילוב פא לרין הסובר טל פאספפ

ייע 1995 יי גרינוג דו מנוו.עלוט

קורסי ערב מזורזים פעמיים בשבוע במשך 5 חודשים

קורסי כוקר וערב אינטנסיניים ניפעיזים בשבוע

כולל לימוד הנה"ח ממוחשבת.

לחצי ומוזילה אח שכר הלימוד בשליש

חכנה,לבחינות סיווג ממשלתיות • קבוצות לימוד

קטנות • מרצים מנוסים / לימוד אינטנסיבי • תירגול נעבורה מעשית • השתלמות במיכון + י.ב מ

פנה למשרדנו הקרוב כל יום בין השעות 20-9.30 ו רצוף.

1.1. 28124 למט' 16 ות"א מיקוד 18124.

ביאליק 47 נול אורדע נול אורדע נול 136

7/8137 A)

7/8137 A)

7/8137 A)

85860 Yu

817/8 Yu

812/85 Yu

912/85 Yu

812/85 Yu

917/81 AS 2016/10

82/858 Yu

82/858 Yu

83/81 AS 2016/10

84/858 Yu

84/858 Yu

נמשך ז שבועות

מכון ישראלי למינהל

קורס כתבנות או

אנגלית חינם לכל

למד במוסד מוכר

הרצלית טוקולע 15 פי כן גוריון טלי 1768

בתים רוטשילו פו פינת בלפור סל ו 18416

קרית אונו מרכז קהילווי רח צה ל 184 טל 18647

רמלח מרצל 14 בפטו מעל בנק לאטי טל 14256 כפר סבא עמרמי 5 מול פינויין

נרשם

הרובליה סיקולוב 26 ס כן נורון טל 1887

מול בית יואל טל. 233196

מרכז קהילתי רח' צה"ל 104

ורצל 84 בפסנ

זעל כוק לאומי טל 242388

ק. חייבו וביאליק העמקים ג טל.70410

מזכירה בכירה, 🐙

לשלוח לי מדריך דליקור תכוות מתושב

חלק מהלימוד מוקדש לעבורה מעשית ותרגול על גבי מחשבים

נתיבת וחרצת תוכניות ע"ג מחשבים מקנים ללומדים נסיון רב ומאפשרים להם לחיקלט בהצלחה בעבודה, מיר עם תום לימודיהם. סידור מיוחד למשרתים במילואים ומדים חמשרתים במילנאים משלימים את החומר כקורם מקביל.

יעוץ תעסוקתי לבוגרים למצוא ולהקלט בחצלחה בעבודה בהתאם לכישוריהם הישניחם כלימורים

מבחן פסיכוטכני להתאמת כושר — חינם.

חיפת בלפיר 5 יילח כורראו טל' ו10666 ירושלים רח־יפו 36 תול בית יואל טל 119152 רחובות הרצל (163 טל: 453532 רוטשילי 15 מסני חיים מסני חיים טלי 19880 חולון זוקוליב 48 טי" 880889 הרצליה סוקולוכ 35. כ' בן־נוריון טל' 87682

המכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי חמסייעת לבוגרים לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים

הינך מוזמן/מוזמנת למבחן התאמה ולשיחת ייעוץ וחדגמה

המכון להכשרה מקצועית

מכון 'שראלי למינהל למד בגרות בקלות בכיתה ו/או בביתד וחסוד \$1000

חינם 24 שעות בימממה היינכבר ברגע זה לכ' ת.ד. 12124 ת"א למס' 97 ו כיתות של עד 25 תלמיו מיקוד ו1281 אבקשכם לשלוח אלי חינם 19.00-09.00 רצוף ליפור ב ביפור ב בל ואפוסם -ריטשליע ריטשילו 11 טל ומשוף

המכונים האמריקאיים להשכלה בכתב בשתוף המכונים הבריטיים 35 שנות נסיון 95% הצלחה.

DATION

כשנילי מציעה-לוקחים! ונחות מדהימות,מתנות וטיסה לחו"ל,במבצע כלי המיטה של נילי

ו כיסוי מיטה 50/200

(שמיכת קיץ) בערך של 81.20 ש״ח

קיבלת חינם

שמיכת פיקה 220

בערך של 24.80 ש"ו

קנית

ו ביסוי מיטה 200/220

(שמיכת קיף) בערך של 117.80 שיח

8.11.86 – 21.11.86 משך המבצע #

ג'י, אפנת כלי מיטו

MILL Bed Linen Fashio

עכשיו את יכולה לבחור בין שני מסלולי מבצע:

על כל קניה של סט שלם (ראי פירוט) יוענק שי חיגם שערכו יותר מ־30% מערך הקניה!

בערך של 96.30 ש"וו

קיבלת חינם

דופודיות ספו ס

160/220

ו ציפה

י סדיון

2 ציפיות

קיבלת שיז (מסלול 1) את משתתפת בנוסף בהגרלה בה יוגרל ברטים טיסה הלוך ושוב, חינם, לאירופה)

מלולב במאי טופט השתחפות במקום, והפקידי שובר בקופטת המבצע "כשנילי נותנת - לוקחים". בתצלחה!

מנחה לכל הקונה בנפרד ציפות, סדינים וציפיות

Helena Rubinstein

150/200

בערך של 154.90 ש"ח

קיבלת חינם

ו ריפודית 190 (140

בערך של 49.60 ש"ו

200/220

50/70

113

8.11-14.11.86

200/220 200/220 50/70

עית השכוס

חולצות פלנל

2999

(מען של 122.50 שייח

ו סדין

צ ציפיות

על כל קנייות שני מוצרי הלכוד הובינשייור הור מבין השפושה לא כורל מוצריום במפצע וושר מוצר שליש חינם

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!